ΠΛΗΡΩΜΕΝΟ ΤΕΛΟΣ
Ταχ. Γραφείο Αθ. 52
Αθήνα Αθκοπ 655
PRESS POST X+5 PRESS POST
ΕΛΤΑ Hellenic Post

Προβληματισμοί

ΠΕΡΙΟΔΙΚΗ ΕΚΔΟΣΗ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΙΝΣΤΙΤΟΥΤΟΥ ΣΤΡΑΤΗΓΙΚΩΝ ΜΕΛΕΤΩΝ

86ον Τεύχος

HELLENIC INSTITUTE for STRATEGIC STUDIES
ΟΚΤΩΒΡΙΟΣ-ΝΟΕΜΒΡΙΟΣ-ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ 2016
Νίκης 11, 105 57 Αθήναι
Ευρώ 0,01

Ομιλίες

***Απόσπασμα Ομιλίας Στρατηγού-Ακαδημαϊκού κ. Δημητρίου Σκαρβέλη**
***Επιμνημόσυνη ομιλία του Καθηγητού Αγγέλου Συρίγου**

Άρθρα

***Οι καιροί ου μενετοί,** του Αντιπτεράρχου(Ι) ε.α Ευαγγέλου Γεωργούση
***Η Προεδρική Εκλογή Trump και οι Δυνητικές Επιπτώσεις της στον Κόσμο και στην Ελλάδα**
Γράφουν οι: Αλεξάνδρα Τόμπρα, Δημήτρης Στεργίου, Ιπποκράτης Δασκαλάκης, Χρήστος Ζιώγας
***Εθνική άμυνα – Στρατηγική χωρίς αποτίμηση,** του Αντιστρατήγου ε.α. ο Γεωργίου Νικολάκου
***Οι κρίσιμοι λόγοι της παρουσίας του Μπαράκ Ομπάμα στην Ελλάδα**, της κ. Βασιλικής Κουντουρόγιαννη, μέλους του ΕΛΙΣΜΕ
***Μία Αναδρομή και τι έχει αποφασιστεί από το 2008 με την ανοχή της Ελλάδος**, της κ. Στέλλας Παπαγιαννάκη Μέλους του ΕΛ.Ι.Σ.ΜΕ
***Προσπάθεια εξαπάτησης και παραπλάνησης της Ελλάδος από την Τουρκία**, του Ταξιάρχου ε.α. Χρήστου Μηνάγια
***Ανοιχτή επιστολή προς τον Πρόεδρο της Τουρκικής Δημοκρατίας Ρ. Τ. Ερντογάν**
International Hellenic Association
***Ο Χαλίφης της Άγκυρας,** του κ. Παναγιώτου Δράκου
***Η Συμβολή των Γυναικών στις Ελληνικές ΕΔ**, του Σμηνάρχου (Ι) Αθανασίου Μπινιάρη
***Η Τεχνολογική Εξέλιξη της Αεροπορικής Στρατηγικής**, Της κ. Μαρίας Χριστίνας Παπαγιαννοπούλου
***Ρωσικό ρουά ματ στην Ανατολική Μεσόγειο!** του κ. Βασίλη Κοψαχείλη
***Ελλάδα, Κύπρος, Ισραήλ. Οι σχέσεις που ακμάζουν !** του Αντιστρατήγου ε.α. Ιωάννου Μπαλτζώη
***Αδιέξοδη η πολιτική των δανειστών - Τροφοδοτούν μια αέναη κρίση**, του κ. Δημητρίου Ζακοντίνου
***Ο Πλάτων για την Ολιγαρχία,** του Υποστρατήγου ε.α. Άρη Διαμαντοπούλου
***Delenda est ISIS. Γιατί το Χαλιφάτο πρέπει να καταστραφεί.** του Αντιστρατήγου ε.α. Ιωάννου Αθ. Μπαλτζώη

Αναλύσεις

***Η Συμφωνία με την Τουρκία απειλεί την θέση της Κυπριακής Δημοκρατίας στον Δυτικό Κόσμο**, του κ. Κωνσταντίνου Γρίβα

Δοκίμια

***Περί ερμηνείας φαινομένων και τεκταινομένων,**
του Υποστρατήγου ε.α. Κωνσταντίνου Αργυροπούλου

Επισκοπήσεις

*** Με μια ματιά η Ελλάδα και ο Κόσμος**
Του Αντιστρατήγου ε.α. Χ. Μουστάκη,
Επιτίμου Διοικητού 1ης Στρατιάς

Οι Προβληματισμοί του Εκδότου

Αγαπητά μέλη και φίλοι,

Το 2016 μας βρήκε σε βαθειά κρίση και σύγχυση και μας αποχαιρετά δίχως αλλαγές και δυστυχώς δίχως ελπίδα. Οι «σκληρές» διαπραγματεύσεις με τους δανειστές επιφέρουν διαρκώς επιζήμια αποτελέσματα, κυρίως λόγω ημετέρας αναξιοπιστίας και ασυνέπειας. Το τεράστιο εθνικό θέμα του μεταναστευτικού έχει αφεθεί στην βούληση του Ερντογάν και των Βρυξελλών, ενώ η διαχείριση των υφισταμένων μεταναστών στο εσωτερικό φαντάζει κωμικοτραγική. Η ελληνική δικαιοσύνη αποφυλακίζει αλλοδαπούς ληστές, δολοφόνους και βιαστές, οι οποίοι συνεχίζουν το έργο τους στο εξωτερικό, εξοργίζοντας την ευρωπαϊκή κοινή γνώμη. Κάθε νέος Υπουργός παιδείας διαθέτει δικό του «όραμα» που επιβάλλει αναίρεση των προηγουμένων «οραμάτων». Στο πλαίσιο αυτό τροποποιούνται εκπαιδευτικά βιβλία κατά το δοκούν και επί τα χείρω, αφαιρούνται μαθήματα όπως τα αρχαία ελληνικά (παραλείπεται όμως επιμελώς η «αξιολόγηση» των εκπαιδευτικών) και προκαλείται με σαδισμό διαρκής αβεβαιότητα σε γονείς και μαθητές. Υπάρχει ακόμη και Υπουργός που σφυρίζοντας αδιάφορα, μοιράζει νησίδες στην Τουρκία αιφνιδιάζοντας ακόμη και τον ίδιο τον Ερντογάν με την τόσο θερμή του επιθυμία να παίξει το «γιουσουφάκι». Μπορεί τα ελληνικά πολιτικά κόμματα να διαφωνούν στα πάντα αλλά συναντώνται στην κοινή τους αντίληψη ότι οι πλέον «ανώδυνες» περικοπές στο Δημόσιο εστιάζονται στην συρρίκνωση των Ενόπλων Δυνάμεων και ας υπογράφουν επισήμως ότι η Τουρκία συνιστά πολιτική και στρατιωτική απειλή (πολιτική υποκρισία και ιδιοτελής μετατόπιση ευθυνών στην σιωπούσα στρατιωτική ηγεσία).

Τα προαναφερθέντα θα προκαλούσαν τον γέλωτα εάν δεν ήταν τόσο τραγικά και επικίνδυνα για την χώρα. Μόνη ελπίδα η αφύπνιση των Ελλήνων συμπολιτών με σκληρές αλήθειες και όχι με πελατειακές κολακείες ψηφοφόρων. Η επί δεκαετίες σοβούσα κρίση του αξιακού μας συστήματος, παράγει ανεπαρκείς πολιτικές ηγεσίες και μία ανώριμη πολιτικά ελληνική κοινωνία. Ο συνδυασμός αυτός με την σειρά του προκαλεί έλλειμμα Δημοκρατίας και κράτους δικαίου, καθώς και αδυναμία εθνικού προγραμματισμού βάσει των Εθνικών Συμφερόντων, με συνέπεια την γενικότερη κρίση σε κάθε Εθνικό Συντελεστή Ισχύος (Οικονομία, δημογραφία, τεχνολογία, ένοπλες δυνάμεις, παιδεία, πολιτισμός κ.λπ.).

Μία επιπρόσθετη πτυχή της πολυσχιδούς εθνικής κρίσεως, αποτελεί και η εθνική μας ταυτότητα. Έχουμε συνδεθεί στρατηγικά και συμμαχικά με την Δύση αλλά προτιμούμε τον αποστασιοποιημένο προθάλαμο από τον πυρήνα της, διότι στην ψυχή πολλών έχει εγκατασταθεί η «καθ' ημάς Ανατολή» με την «αρμονική ελληνοθωμανική συνύπαρξη», ενώ άλλοι προσβλέπουν στο «ομόδοξο, ξανθό γένος» ή τα «ομόδοξα Βαλκάνια», αφού η Δύση «είναι καπιταλιστική, αιρετική και έχει απολέσει τον δρόμο της». Η ιδεολογική και πολιτική αυτή σχιζοφρενική αιώρηση, συντηρείται επί αιώνες από ντόπιους θεσμικούς φορείς και ομάδες συμφερόντων και έχει προκαλέσει μόνο ζημίες. Ως γνωστόν υπάρχουν στρεβλώσεις στην Δυτική «υιοθέτηση» της αρχαίας Ελλάδος αλλά σε ολόκληρο τον πλανήτη, είναι η Δύση αυτή που βρίσκεται πλησιέστερα σ' αυτήν. Η συνειδητοποίηση του γεγονότος ότι η Ελλάς δεν ανήκει στην Δύση αλλά είναι η Δύση, περνά από την επανεύρεση και υιοθέτηση της ουσίας του προγονικού πολιτισμικού χρυσορυχείου της αρχαίας Ελλάδος, ικανού να πείσει τους συμπολίτες μας να αποτινάξουν τα σύνδρομα του Ρωμιού και να ανακαλύψουν τον «Έλληνα» που κρύβουν μέσα τους.

Η σύγχυση πρέπει να σταματήσει μέσω της γνώσεως. Πυλώνας του προγονικού μας πολιτισμού είναι η ανεπιφύλακτη προάσπιση του ελληνικού Έθνους και όχι η σύγχρονη δόλια χρήση της οικουμενικότητος του ελληνικού πολιτισμού, ως δικαιολογίας, για να αλωθεί η Ελλάς εκ των έσω, μεταλλασσόμενη σε ευάλωτη, μη βιώσιμη «πολυπολιτισμική» κοινωνία με ασύμβατη συνύπαρξη μη αφομοιώσιμων ορδών αλλοφύλων. Ο ισχυρισμός ότι για όλα φταίνε οι «ξένοι» καταρρίπτεται καθημερινά. Οι Έλληνες συμπολίτες οφείλουν να κοιτάζονται στον καθρέπτη όχι αυτάρεσκα αλλά με πνεύμα αυτοκριτικής. Το καθήκον τους ως ενεργών πολιτών δεν εξαντλείται στην ψήφο τους ανά τετραετία αλλά εκτείνεται καθημερινά σε πολλούς τομείς αρχής γενομένης από την οικογένειά τους.

Το ΕΛ.Ι.Σ.ΜΕ. φιλοδοξεί να συνδράμει στην αφύπνιση της κοινής γνώμης για το καλό της Ελλάδος που έχουμε στον νου μας και όχι αυτής που αντικρίζουμε.

Χρόνια πολλά σε όλους τους Έλληνες

Δεκέμβριος 2016

Αντιναύαρχος ε.α. Β. Μαρτζούκος Π.Ν.
Επίτιμος Διοικητής Σ.Ν.Δ.
Πρόεδρος ΕΛ.Ι.Σ.ΜΕ.

Επισκεφθείτε μας στο Διαδίκτυο www. elisme.gr

Ιδιοκτήτης: ΕΛ.Ι.Σ.ΜΕ. ΚΩΔΙΚΟΣ 016037
Εκδότης-Διευθυντής: Β. Μαρτζούκος
Υπεύθυνος Συντάξεως: Κ. Αργυρόπουλος
Υπεύθυνος Τεχνικής Υποστηρίξεως: Α. Τόσιος
Συντ/κή Ομάδα: Ε. Τέμπος, Α. Μπασαράς, Π. Κατσαρός
DTP-Καλλιτεχνικά: Κ. Αργυρόπουλος
Εκτύπωση: ΝΕΜΕΣΙΣ Α.Ε.

Διευθύνσεις

Γραφεία: Νίκης 11
ΤΚ 105 57 Αθήναι
Τηλέφωνο: 210 8211025
Fax: 210 8211056
E-mail: elesme@otenet.gr
Διαδίκτυο: www. elisme.gr

«ΑΠΟΣΠΑΣΜΑ ΑΠΟ ΠΡΟ ΕΤΩΝ ΟΜΙΛΙΑ ΤΟΥ ΣΤΡΑΤΗΓΟΥ – ΑΚΑΔΗΜΑΪΚΟΥ ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ ΣΚΑΡΒΕΛΗ ΠΟΥ ΠΑΡΑΜΕΝΕΙ ΕΠΙΚΑΙΡΟ ΚΑΙ ΧΡΗΣΙΜΟ»

Ευρίσκομαι σήμερα μαζί σας, διότι και εγώ επιθυμώ να ενώσω τη φωνή μου με αυτή των προλαλησάντων, αλλά και όλων σας, σχετικά με τον προβληματισμό που μας κατέχει, ως προς το που οδηγούμεθα σαν άτομα και σαν κοινωνία, μέσα στη σημερινή πραγματικότητα.

Μία πραγματικότητα που τρομάζει, φοβίζει, όποιον θέλει να σκεφθεί σοβαρά το μέλλον της κοινωνίας και αυτού του τόπου. Οποιαδήποτε περιγραφή και αν επιχειρήσω της κατάστασης, αυτή θα υπολείπεται του πραγματικού. Ο χόμο σάπιενς, φαίνεται να έχει χάσει τη σοφία του. Έχει γίνει χόμο εκονόμικους και τεχνολόγικους, αφού η οικονομία και η τεχνολογία έχουν κυριαρχήσει παντού, αλληλοβοηθούμενες και αλληλοϋποστηριζόμενες. Η Παιδεία μας παράγει για να καλύψει τις ανάγκες της αγοράς και η τεχνολογία προχωρεί για να υποδουλώσει ακόμα περισσότερο τον άνθρωπο σε περιττές ανάγκες και σε ένα τρόπο ζωής αφελούς και ψευδεπίγραφης ευημερίας. Όμως ο εσωτερικός κόσμος του ανθρώπου μένει κενός και η ψυχή του παραδέρνει, διότι έχει χάσει τα ηθικά ερείσματά της.

Οι ανθρωπιστικές σπουδές έχουν χάσει από καιρό το προβάδισμα. Η καλλιέργεια της αρετής, του ήθους, η οικοδόμηση του «καλού κ'αγαθού» πολίτου, με την κλασσική έννοια, ο συναισθηματισμός και η αλληλεγγύη, δεν υπηρετούνται πλέον. Τείνουμε σαν κοινωνία να ζουγκλοποιηθούμε. Παρέχουμε λανθασμένα πρότυπα στους νέους μας. Το καλό παράδειγμα μένει στην ασφάλεια, τουναντίον προβάλλονται πνευματικοί ρύποι και ποταπές πράξεις. Οι ηγέτες μας, σε όλους τους τομείς, εκτός μικρών εξαιρέσεων, δεν παραδειγματίζουν και δεν μας πείθουν.

Αν έκανα την ερώτηση….. "ποιόν θεωρείτε «επιτυχημένο άνθρωπο» στις ημέρες μας", νομίζω θα προκαλούσα έντονο προβληματισμό. Διότι έχει συμβεί μία μετατόπιση κριτηρίων σήμερα, από τις ηθικές προς τις υλικές αξίες, αν οι τελευταίες μπορούν να θεωρηθούν αξίες. Πως εκτιμάται ο «επιτυχημένος» σε μία κοινωνία, όπου η άνοδος, η επι κράτηση, η προβολή, η ευμάρεια, κατακτώνται και με αθέμιτους τρόπους, τόσο μάλιστα, ώστε να έχει αμβλυνθεί η αντίστασή μας, με αποτέλεσμα να έχει παγιωθεί ως φυσιολογική, μία απολύτως απαράδεκτη κατάσταση αναξιοκρατικής κοινωνικής ανέλιξης. Έχουμε ανατροπή παραδοσιακών αρχών και αξιών, επικράτηση αναξιοκρατικών μεθοδεύσεων, ο άνομος χρηματισμός έχει κυριεύσει ακόμα και τεταγμένους ταγούς. Πολιτική, Δικαιοσύνη, Παιδεία, Οικονομία, Τοπική Αυτοδιοίκηση, Κρατική μηχανή και πολλοί τομείς ασθενούν, διότι πλέον ασθενεί ο άνθρωπος.

Τι χρειάζεται στις ημέρες μας; Πολύ απλά, ο εξανθρωπισμός του ανθρώπου. Με άλλα λόγια, χρειάζεται να ξαναγίνουμε πρωτίστως άνθρωποι και να σκεφθούμε ανθρωποκεντρικά. Να θέσουμε τον άνθρωπο στο επίκεντρο κάθε απόφασης, κάθε ενέργειας. «Πάντων χρημάτων μέτρον ο άνθρωπος» μας φωνάζει από τα βάθη των αιώνων ο φιλόσοφος Λεύκιππος. Στόχος λοιπόν και σκοπός πρέπει να είναι ο άνθρωπος. Πως αυτός θα ολοκληρωθεί ηθικά και ψυχικά, πως θα τελειωθεί, πως θα συμπεριφερθεί στην κοινωνία και πως η κοινωνία θα ζήσει σε ομόνοια, συνεργία και αλληλεγγύη. Άνθρωπο ζητούσε ο Διογένης, ο δε Μένανδρος έλεγε…. «Ὡς χαρίεν ἔστ' ἄνθρωπος, ὅταν ἄνθρωπος ᾖ».

Η αρετή, το δίκαιον, η ανιδιοτέλεια, η εντιμότης, το κοινό καλό, πρέπει να πρυτανεύσουν.

Καιροί ου μενετοί. Δεν περιμένουν, δεν μας περισσεύει ο χρόνος. Κάτι πρέπει να κάνουμε ή μάλλον έπρεπε να είχαμε κάνει. Εμείς οι Έλληνες είμεθα προνομιούχοι. Διότι και αν έχουμε φθάσει στο τελευταίο σκαλί του κακού της σκάλας (που λέγει ο ποιητής), έχουμε, διαθέτουμε, δικές μας αυθεντικές πηγές σοφίας και κρίσης για τα ανθρώπινα, που μπορούν να χρησιμοποιηθούν για την αντιστροφή των πραγμάτων. Έχουμε σαν πηγή την πολύτιμη κληρονομιά της αρχαίας ελληνικής γραμματείας και ακόμα δεύτερη πηγή τους πνευματικούς θησαυρούς της Ορθοδοξίας. Από παιδείας άρξασθε λοιπόν, διότι αυτή, η παιδεία, είναι η αρχή του φαύλου κύκλου. Να διορθώσουμε τα κακώς κείμενα της παιδείας μας σε όλες τις βαθμίδες, με στροφή στον άνθρωπο και στην οικοδόμηση χρηστών πολιτών, ατόμων με παιδεία και αγωγή. Αυτή είναι και η πρότασή μου, να συγκροτήσουμε μία ομάδα-επιτροπή και να σκεφθούμε και επεξεργασθούμε μέτρα ώστε να επηρεάσουμε το χώρο της παιδείας, σύμφωνα με το πνεύμα των όσων προανέφερα.

ΣΕΜΙΝΑΡΙΟ:« Οικονομία Ασφάλειας & Άμυνας - Διοικητική, Μηχανική & Υποστηρικτική Επιμελητεία»

Επιμέλεια Αναστάσιος Μπασαράς, Αντιπρόεδρος ΕΛΙΣΜΕ- Αλεξάνδρα Τόμπρα, Δημοσιογράφος, Μέλος ΕΛΙΣΜΕ

Σε έναν κόσμο που μεταλλάσσεται με πολύ γοργούς ρυθμούς...Η ροή πληροφοριών είναι καταιγιστική... Όροι, έννοιες, τάσεις εισέρχονται και επηρεάζουν την καθημερινότητά μας πολύ περισσότερο από ότι εμείς αντιλαμβανόμαστε...

Σε ένα τέτοιο περίπλοκο πλέγμα, το ΕΛΙΣΜΕ, αξιοποιώντας την πολύχρονη εμπειρία του στην επιμόρφωση στελεχών και σε συνεργασία με τον Σύνδεσμο Αποφοίτων Σχολής Ικάρων (ΣΑΣΙ), συνδιοργανώνουν ένα πρότυπο επαγγελματικό σεμινάριο διάρκειας 42 ωρών, επιχειρώντας να αποσαφηνίσει στους συμμετέχοντες:Θεμελιώδεις έννοιες, αρχές, μέθόδους και εργαλεία της Οικονομίας, της Διοίκησης, της Αγοράς, των Προμηθειών, της Μηχανικής και Διοικητικής Logistics, καθώς και την πρακτική τους εφαρμογή στη σύγχρονη αγορά.

Το σεμινάριο απευθύνεται σε Οικονομολόγους, Μηχανικούς, Στελέχη του Ιδιωτικού και Δημόσιου Τομέα, Στελέχη των Ενόπλων Δυνάμεων και Σωμάτων Ασφαλείας, αλλά και σε πτυχιακούς και Μεταπτυχιακούς φοιτητές.

Πρωτίστως και πάνω από όλα, το σεμινάριο απευθύνεται σε κάθε ενεργό πολίτη που θέλει να γνωρίζει το πως επηρεάζουν οι οικονομικές εξελίξεις και επιδόσεις την καθημερινότητά του και το μέλλον του.
Μια πλειάδα έγκριτων καθηγητών, διακεκριμένων και εξειδικευμένων αξιωματικών των Ενόπλων Δυνάμεων, διδακτόρων, αναλυτών και έμπειρων στελεχών της Αγοράς θα αναλύσουν εις βάθος τις εξής θεματικές:

1.Αμυντική* Βιομηχανία και Τεχνολογία (9Ω)
2.Βασικές Αρχές Προμηθειών και Οικονομικών (9Ω)
3.Γενικά Περί Επιμελητείας (Logistics Introduction) & Ελληνική Αγορά Logistics (7Ω)
4.Διοικητική & Μηχανική Επιμελητείας (Logistics Management & Engineering) (9Ω)
5.Υποστηρικτική Επιμελητεία (Logistics Support) (8Ω)

*Ο όρος 'αμυντικός' περιλαμβάνει 'ασφάλεια και άμυνα'.

Κατά την διάρκεια του σεμιναρίου θα παρουσιαστούν τα βασικά εργαλεία λήψης - ανάλυσης και αξιολόγησης των οικονομικών στοιχείων με βάση την θεματολογία, τα οποία σε συνδυασμό με τις αναλύσεις των εισηγητών, θα παράσχουν στους συμμετέχοντες ένα ολοκληρωμένο οπλοστάσιο για την αξιολόγηση των οικονομικών εξελίξεων και τη λήψη σημαντικών επιχειρηματικών αποφάσεων.
Επίσης, αξιοποιώντας την εμπειρία τους, το ΕΛΙΣΜΕ και ο ΣΑΣΙ έχουν θέσει ως προτεραιότητα την ενεργητική παρουσία των συμμετεχόντων, μέσω αμφίδρομων ερωταπαντήσεων και χρήσης πολλών παρα δειγμάτων από την πραγματική οικονομία.
Για καλύτερη και επαγγελματικότερη ενημέρωση των εν δυνάμει συμμετοχόντων, έχουμε ήδη αναρτήσει στην ιστοσελίδα μας τον οδηγό Σπουδών (ένα κείμενο 90 σελίδων: ταυτότητα σεμιναρίου, συνόψεις, βιβλιογραφία, ΒΣ εισηγητών). Με το πέρας αυτού, θα επιδοθεί Πιστοποιητικό Σπουδών, καθώς και όλη η εκπαιδευτική ύλη (PPT εισηγήσεων, βιβλιογραφία και συναφή κείμενα).
Επίσης, παρέχεται ευελιξία στην παρακολούθηση των ενοτήτων 1,2, 3 (25Ω) ή/και όλων των ενοτήτων (που συνιστάται, ιδιαίτερα, για μηχανικούς& στελέχη υποστηρικτικής επιμελητείας) (42Ω).

Μεγάλο ενδιαφέρον έχουν δείξει και θα συμμετάσχουν στο Σεμινάριο:
-Ο Σύνδεσμος Επιχειρήσεων Διεθνούς Διαμεταφοράς & Επιχειρήσεων Logistics Ελλάδος
-Η Ένωση Ελληνικών Εταιρειών Αεροδιαστημικής & Άμυνας
-Ο Σύνδεσμος Ελλήνων Κατασκευαστών Αμυντικού Υλικού
-Το Εμπορικό και Βιομηχανικό Επιμελητήριο Αθηνών
-Η ΕΛΑΣ και το ΛΣ
-Η Αεροπορική Εταιρία AEGEAN

Οι δηλώσεις συμμετοχής θα πρέπει να γίνουν μέχρι και τις 13/1/2017 όπως περιγράφεται στην ιστοσελίδα του ΕΛΙΣΜΕ.

ΟΙ ΚΑΙΡΟΙ ΟΥ ΜΕΝΕΤΟΙ

Του Αντιπτεράρχου(Ι) ε.α Ευαγγέλου Γεωργούση,
Επιτίμου Δκτηού Δ.Α.Ε, Προέδρου Συνδέσμου Αποφοίτων Σχολής Ικάρων

Είναι πλέον γεγονός ότι το σύνολο του πολιτικού συστήματος της Τουρκίας συναγωνίζεται σε εθνικισμό και στην αύξηση της έντασης με την Ελλάδα και την συντήρηση αυτής. Είναι επίσης αλήθεια ότι αυτή η έξαρση του τουρκικού εθνικισμού έναντι της Χώρας μας, δεν είναι άμοιρη των εσωτερικών προβλημάτων που η χώρα αυτή αντιμετωπίζει, ιδιαίτερα μετά τα γεγονότα της 15ης Ιουλίου, αλλά και των σε εξέλιξη ανακατατάξεων στη Συρία και το Ιράκ.

Με αυτή την τουρκική μεθόδευση για τη δημιουργία περιβάλλοντος έντασης είναι φυσικό και θα έλεγα σωστό, να ανησυχούμε. Είναι ένα περιβάλλον από το οποίο εύκολα μπορεί να προκύψει έως και σοβαρό θερμό επεισόδιο, μικρής ή μεγάλης έκτασης. Ανησυχία ναι, πανικός και δηλώσεις εκτός πλαισίου διπλωματικής δεοντολογίας, ποτέ.

Είναι ευτύχημα που πολιτικές Ηγεσίες του πρόσφατου παρελθόντος, φρόντισαν να εντάξουν τη Χώρα μας σε ισχυρούς δυτικούς συνασπισμούς παγκόσμιας εμβέλειας, αλλά να διαθέτει και ισχυρές Ε.Δ, που ακόμα και μετά από επτά χρόνια τεράστιας οικονομικής κρίσης, εξασφαλίζουν αποτροπή. Αυτά τα δύο δεδομένα είναι που κάνουν πολύ δύσκολη την λήψη απόφασης για υλοποίηση των τουρκικών επιδιώξεων σε βάρος μας. Είναι τεράστιο λάθος αυτά τα ισχυρά ερείσματα να τα αδυνατίζουμε με δηλώσεις του τύπου: ‘’…μας καταπιέζουν οι αγορές και οι συνθήκες του φιλελευθερισμού’’, όταν την ίδια στιγμή ζητάμε από αυτούς που τις εκπροσωπούν, δανεικά για να λειτουργήσει το κράτος, αλλά και σχετική παρέμβαση για τις απειλές που δεχόμαστε.

Μέσα σε αυτό το κλίμα έντασης και πόλωσης που οι γείτονες έχουν ήδη δημιουργήσει, είναι επιβεβλημένο να μελετάμε και να μην αποκλείουμε την ξαφνική πρόκληση ενός θερμού επεισοδίου. Μία τέτοια κατάσταση θερμής σύγκρουσης ενδέχεται να μας επιβληθεί εκ των πραγμάτων, εκ των εξελίξεων ή εκ των μεθοδεύσεων κάποιων που έχουν προς τούτο συμφέρον. Ο δρόμος που έχουν πάρει όλες οι πολιτικές δυνάμεις στην Τουρκία, σχετικά με την εξωτερική πολιτική της χώρας τους, έχει όλα τα στοιχεία της αυτοδέσμευσης προς τη συγκρουσιακή κατεύθυνση, ως τρόπου επίλυσης των διαφορών τους με την Ελλάδα. Αυτό φυσικά μπορεί να αλλάξει. Όμως αυτή τη στιγμή ισχύει η συγκρουσιακή επιλογή τους.

Απέναντι σε αυτό το δεδομένο και ενδεχόμενο, η μεταξύ μας εθνική ενότητα και ομοψυχία, όπως και αυτή των αδελφών μας Κυπρίων, αλλά και η ανάλογη μεταξύ των δύο εθνικών κέντρων, είναι εκ των ων ουκ άνευ. Ένα άλλο στοιχείο που, νομίζω, δεν πρέπει να είναι έξω από τις εκτιμήσεις των κρατικών αρμοδίων, είναι το γεγονός ότι Ε.Ε και ΝΑΤΟ δεν έχουν μηχανισμούς άμεσης επέμβασης για επίλυση διαφορών. Αν αποτύχουν στην αποτροπή θερμού επεισοδίου, θα απαιτηθεί ικανός χρόνος για να λάβουν και να υλοποιήσουν τις όποιες αποφάσεις τους, οι οποίες πρώτα και κυρίως πρέπει να εξυπηρετούν τα δικά τους συμφέροντα. Ο χρόνος αυτός είναι αρκετός για τη δημιουργία τετελεσμένων σε κάποιο σημείο του Αιγαίου.

Η Χώρα μας εάν ενδώσει ή αποτύχει στην αντιμετώπιση της τουρκικής επιθετικότητας στο Αιγαίο, θα χάσει κάθε ηθικό δικαίωμα να συνεχίσει να υπάρχει ως κρατική οντότητα, αλλά ίσως και ως εθνική, αφού ουδείς θα μας υπολήπτεται. Η επανάληψη της τραγωδίας της Κύπρου στο χώρο του Αιγαίου θα σημάνει το τέλος της Ελλάδος με την σημερινή της μορφή. Ο μόνος δρόμος που έχουμε απέναντι στις τουρκικές μεθοδεύσεις είναι η αποτροπή και η εξουδετέρωση αυτών ή η δυναμική αντιμετώπιση των, αν αυτές πάρουν τη μορφή θερμής σύγκρουσης. Επανάληψη του σκηνικού των Ιμίων δεν το θεωρούμε πιθανό.

Είναι γνωστό ότι πολλά χρόνια τώρα οι Τ.Ε.Δ δοκιμάζουν τα σχέδια τους στο Αιγαίο για την επίτευξη των στόχων τους. Η άσκηση ΕΦΕΣ που εκτελούν συχνά είναι ένα παράδειγμα. Δεν είναι ανάγκη να είσαι ειδικός για να συμπεράνεις πως αν στις Τ.Ε.Δ δοθεί ο χρόνος και οι συνθήκες να εφαρμόσουν ότι έχουν σχεδιάσει, σχετικά με την επέμβαση τους σε νησιά του Αιγαίου, θα το πετύχουν , κυρίως λόγω του όγκου των. Η ΤΟΥΡΚΙΚΗ ΣΧΕΔΙΑΣΗ ΠΡΕΠΕΙ ΕΓΚΑΙΡΑ ΝΑ ΜΑΤΑΙΩΘΕΙ. Η πλήρης και σωστή πληροφόρηση για την αναγκαία σχετική προετοιμασία της τουρκικής αεροπορίας και του μεγάλης εμβελείας πυροβολικού , είναι ζωτικής σημασίας. Τα δύο αυτά Όπλα στρατιωτικής ισχύος των Τ.Ε.Δ , έχουν στόχο τη εξουδετέρωση, την αδρανοποίηση των δικών μας δυνάμεων που βρίσκονται στα μεγάλα νησιά μας , στις περιοχές ενδιαφέροντος, ώστε αυτές να μη μπορέσουν να εμποδίσουν τις τουρκικές δυνάμεις που θα έχουν ΑΝΣΚ την κατάληψη μεσαίου και μικρού μεγέθους νησιών. Το σχέδιο τους είναι ανάγκη να διακοπεί πριν αρχίσει. Αυτό απαιτεί την κατάλληλη στρατιωτική σχεδίαση και προετοιμασία η οποία για να έχει τα επιδιωκόμενα αποτελέσματα θα πρέπει να εφαρμοστεί στον σωστό χρόνο. Να έχει δοκιμαστεί και αξιολογηθεί πολλές φορές από τον καιρό της ειρήνης, αλλά κυρίως και πρωτίστως απαιτεί ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΑΠΟΦΑΣΗ προετοιμασμένη από τώρα. Η χρονική εξέλιξη ενός ή περισσοτέρων θερμών επεισοδίων στο χώρο του Αιγαίου, εκτιμάτε, ότι θα είναι ραγδαία και επομένως η πολυτέλεια των μακρών συσκέψεων των αρμοδίων φορέων, δεν θα υπάρχει. Οι Ε.Δ γνωρίζουν αυτό που πρέπει να κάνουν και είναι βέβαιο πως έχουν την ικανότητα να το κάνουν, αρκεί να έχουν την πολιτική εξουσιοδότηση στον σωστό χρόνο. Η ευθύνη τους είναι να έχουν από τώρα ενημερώσει την εκάστοτε πολιτική Ηγεσία για τον αναγκαίο και υφιστάμενο σχεδιασμό, για κάθε ενδεχόμενη περίπτωση και να τους έχουν δοθεί συγκεκριμένοι και καθαροί πολιτικοί-εθνικοί στόχοι.

Εικόνες και σκηνές περιφερομένων Ναυάρχων, όπως το 1996, για λήψη πολιτικών οδηγιών, αν επαναληφθούν θα μας οδηγήσουν σε τραγωδία εθνικής εμβελείας . Δεν έχει κανείς έλληνας το δικαίωμα να επαληθεύσει την ρήση του Θουκυδίδη:

‘’Το δε σώφρον του άνανδρου πρόσχημα.’’

Η Προεδρική Εκλογή Trump και οι Δυνητικές Επιπτώσεις της στον Κόσμο και στην Ελλάδα

Γράφουν οι: Αλεξάνδρα Τόμπρα, Δημήτρης Στεργίου, Ιπποκράτης Δασκαλάκης, Χρήστος Ζιώγας

Οι προεδρικές εκλογές στις Ηνωμένες Πολιτείες προκάλεσαν πολλές συζητήσεις και αναλύσεις για τα αίτια της απρόσμενης νίκης του Donald Trump, αλλά ακόμη περισσότερα ερωτηματικά για την υλοποίηση των συχνά αντιφατικών και ενίοτε «εμπρηστικών» προεκλογικών του δηλώσεων. Αναμφισβήτητο είναι το γεγονός ότι κατόρθωσε να κινητοποιήσει ένα μεγάλο μέρος του εκλογικού σώματος που αισθάνεται απογοητευμένο με την αυξανόμενη οικονομική ανισότητα και την «υφαρπαγή» του πολιτικού συστήματος από τις θεσμοθετημένες και καλά οργανωμένες ομάδες συμφερόντων, όπως αναλύει και ο Francis Fukuyama σε πρόσφατο άρθρο του στο Foreign Policy. Οι αντιλήψεις και θέσεις του Trump, καίτοι έρχονται σε αντιπαράθεση με αυτές των ελίτ των ευρωπαϊκών χωρών και των \συμμάχων τους, εντούτοις συναντούν μια αυξανόμενη αποδοχή από τις πλατιές μάζες των αποκαλούμενων «απλών ανθρώπων», οι οποίοι ως επί το πλείστον κατατάσσουν (σωστά ή λάθος) τον εαυτό τους στην πλευρά των χαμένων του αμερικανογενούς φαινομένου της παγκοσμιοποίησης. Είναι αλήθεια ότι η οικονομικές ανισότητες έχουν διευρυνθεί διότι η οικονομική παγκοσμιοποίηση έχει πλήξει τα μικρομεσαία οικονομικά στρώματα, την περίφημη «μεσαία τάξη» την οποία τόσο πολύ «μόχθησε» να δημιουργήσει και να καταξιώσει η μεταπολεμική οικονομική πραγματικότητα.

Έχοντας ορθά εντοπίσει αυτές τις τάσεις ο Trump προχώρησε στην υιοθέτηση μιας λαϊκιστικής ηγετικής φυσιογνωμίας και πραξεολογίας, υποσχόμενος με ένα μαγικό τρόπο να ανατρέψει όλες αυτές τις (αποτυχημένες συνταγές) αλυσιτελείς, για τον μέσο αμερικάνο πολίτη, καταστάσεις και τα οργανωμένα συμφέροντα. Μέχρι σήμερα ο Trump δεν έχει επιδείξει ένα ξεκάθαρο ανάλογο σχέδιο αλλά εξελισσόμενης της προεκλογικής του εκστρατείας κατέγραψε σημαντικές αναδιπλώσεις από σκληροπυρηνικές και αντισυμβατικές θέσεις του, χωρίς αυτή η κίνηση από μόνη της να αποτελεί οπωσδήποτε μειονέκτημα.

Παρά την σχετική άμβλυνση αρκετών θέσεων του και την ύπαρξη πολλαπλών εξισορροπητικών δομών του αμερικανικού πολιτικού συστήματος (τα γνωστά «checks and balances» παρότι το καθιστούν ιδιαίτερα πολύπλοκο και δυσνόητο εξασφαλίζουν τη σταθερότητα), η εκλογή του Trump εξακολουθεί να προκαλεί ανησυχία σε σημαντική μερίδα πολιτών στο εσωτερικό και εξωτερικό και κυρίως στις ηγεσίες συμμαχικών και μη κρατών. Αναλύσεις που βλέπουν το φως της δημοσιότητας θέλουν ορισμένες χώρες μέλη του ΝΑΤΟ να ανησυχούν από μια ενδεχόμενη αμερικανική στροφή στον απομονωτισμό ή ακόμη και από την επιλογή μιας πιο περιοριστικής ερμηνείας του αμερικανικού συμφέροντος. Συγχρόνως λεκτικές αναφορές για αναβίωση πρακτικών προστατευτισμού στο διεθνές εμπόριο δημιουργούν κλίμα αβεβαιότητος και κλονίζουν το βασικό συντελεστή της οικονομίας, την εμπιστοσύνη. Ρωσία και Κίνα φαίνεται να αποδέχονται, για διαφορετικούς λόγους εκάστη, με ικανοποίηση την εκλογή Trump, λόγω της εκλογικής αποτυχίας της καθεστηκυίας ελίτ και ευελπιστώντας να υλοποιήσει την μερική, έστω, αναδίπλωση των Ηνωμένων Πολιτειών από διάφορα σημεία του πλανήτη. Εν τούτοις, η επικράτηση ενός «αγνώστου» και ενδεχομένως απρόβλεπτου παράγοντα στο τιμόνι της υπερδύναμης, δημιουργεί προβληματισμούς στις ηγεσίες των χωρών που ενίοτε προτιμούν τη σταθερότητα του δοκιμασμένου, ίσως και ισχυρού, αντιπάλου. Όμως η επιλογή Trump έχει εν μέρει τις ρίζες της και στις παραδοσιακές σχολές σκέψης που εναλλασσόμενα κυριαρχούν ή επηρεάζουν έντονα το πολιτικό σκηνικό των Ηνωμένων Πολιτειών.

Στο επίπεδο της θεωρίας εξωτερικής πολιτικής και ειδικά σε σχέση με την αμερικανική πολιτική πραγματικότητα, προφανώς ο Trump εκπροσωπεί κυρίως την «τζακσονική» και ως ένα βαθμό την «τζεφερσονιανή» παράδοση των Ηνωμένων Πολιτειών. Η πρώτη αντιπροσωπεύει μια εσωστρεφή και συντηρητική πολιτική κουλτούρα με αναφορές στην τιμή, την ανεξαρτησία, το θάρρος και την στρατιωτική υπερηφάνεια. Χαρακτηριστικά παραδείγματα της «τζακσονιανής» επιρροής στο αμερικανικό πολιτικό γίγνεσθαι αποτελούν οι περιπτώσεις στις οποίες επιτυχημένοι στρατηγοί αναδείχθηκαν ως σημαίνουσες πολιτικές προσωπικότητες. Οι αξίες του «τζακσονισμού» επενεργούν σημαντικό στη διαμόρφωση της αμερικανικής πολιτικής και συνέβαλαν στην εκλογή προέδρων όπως οι Robert Nixon και Ronald Reagan. Ο «τζακσονισμός» επανέκαμψε μεταψυχροπολεμικά ως μια περιορισμένη τάση προς το νεοαπομονωτισμό και την απεμπλοκή των Ηνωμένων Πολι τειών από τις πολυμερείς δεσμεύσεις, υποστηρίζοντας την υπεράσπιση των αμερικανικών εθνικών συμφερόντων μέσω μονομερών ενεργειών. Η «τζεφερσονιανή» σχολή ιεραρχεί ως το πλέον ζωτικό συμφέρον για τις Ηνωμένες Πολιτείες την διατήρηση της αμερικανικής δημοκρατίας στα πλαίσια ενός επισφαλούς κόσμου. Εντός αυτού του πλαισίου αναζητά πάντοτε μεθόδους για την υπεράσπιση της

αμερικανικής ανεξαρτησίας με το μικρότερο δυνατό κόστος.

Συνηθίζεται όταν αναφερόμαστε στην κυβέρνηση των Ηνωμένων Πολιτειών να μιλάμε για την «administration» του συγκεκριμένο προέδρου και όχι για τον πρόεδρο μόνο. Αυτό διότι όπως είναι φυσικό ο πρόεδρος, ο οποίος στη συντριπτική πλειονότητα των περιπτώσεων είναι προϊόν του πολιτικού και του κομματικού συστήματος, περιστοιχίζεται από στρατιές συμβούλων οπότε στην ουσία οι αποφάσεις ίσως να λαμβάνονται από αυτόν όμως στην ουσία η πολιτική ασκείται από μία ομάδα. Ο κ. Trump θα είναι ένας πρόεδρος ο οποίος λόγω ιδιοσυγκρασίας, αλλά βασικά λόγω προέλευσης από τον σκληρό πυρήνα των επιχειρηματιών όπου πρυτανεύει η ρήση: «The bussines of bussines is bussines», πιθανόν να ασκεί περισσότερο ηγεσία και «decision making» από προηγούμενους προέδρους.

Η αλήθεια είναι ότι η εκλογή Trump, τουλάχιστον στο επίπεδο των μέχρι τώρα διακηρύξεων επαναθέτει μια σειρά ζητημάτων εσωτερικής και εξωτερικής πολιτικής καθώς και της θεωρίας των διεθνών σχέσεων. Από την άλλη πλευρά, οι ΗΠΑ έχουν δημιουργήσει ένα πολιτικό σύστημα με σημαντικά θεσμικά αντίβαρα και ασφαλιστικές δικλείδες, οι οποίες δεν επιτρέπουν προσωποπαγείς πρακτικές και πόσο μάλλον θεσμικές εκτροπές. Επομένως δεν θα «κινδυνεύσει» η δημοκρατία στην χώρα επειδή εξελέγη ο Trump, ούτε επίσης αναμένονται δραματικές αλλαγές στην αμερικανική εξωτερική πολιτική. Εύλογες αμφιβολίες προκαλεί η διακηρυκτική πρόθεση της αμερικανικής αποστασιοποίησης από το διεθνές σύστημα, όταν διακηρυγμένος στόχος τους είναι η διατήρηση της αμερικάνικης ηγεμονίας. Στο σημερινό αλληλοεξαρτώμενο διεθνές σύστημα η παραπάνω πρόταση ηχεί τουλάχιστον αντιφατική. Το πιθανότερο ενδεχόμενο είναι οι διάφορες αντισυμβατικές διακηρύξεις να χρησιμοποιηθούν ως εργαλείο συνδιαλλαγής με συμμάχους και εχθρούς. Αναμφισβήτητα τροποποιήσεις σε διάφορα θέματα, τακτικής, κυρίως φύσεως, θα λάβουν χώρα προκαλώντας όμως ασύμμετρα αποτελέσματα στις επιδιώξεις και σχέσεις των μικροτέρων χωρών.

Οι αμερικανορωσικές σχέσεις θα εξακολουθήσουν, τουλάχιστον για την επόμενη τετραετία, να αποτελούν την σημαντικότερη πρόκληση της αμερικανικής εξωτερικής πολιτικής. Η άναρχη φύση του διεθνούς συστήματος και ανατροφοδοτούμενες αξιώσεις ισχύος (αναλύεται σαφώς στο έργο «Η τραγωδία της πολιτικής των μεγάλων δυνάμεων» του John Mearsheimer, στα ίχνη του πάντα επικαίρου Θουκυδίδη), θα εξακολουθήσουν να προσδιορίζουν τις σχέσεις Ουάσιγκτόν-Μόσχας οι οποίες, παρά τις επιμέρους συγκλίσεις, θα είναι ανταγωνιστικές και αποκλίνουσες στα περισσότερα και σημαντικότερα ζητήματα. Η ενδεχόμενη μερική συναντίληψη των δυο ηγετών δεν αρκεί για να υπερκεραστούν στρατηγικές αναγκαιότητες, χρόνιες διαφοροποιήσεις και αμοιβαία καχυποψία. Ούτε φυσικά και η πρώτη, μετά τις εκλογές, τηλεφωνική επικοινωνία Trump και Putin και η εκφρασθείσα αμοιβαία ανησυχία για τη μη ικανοποιητική κατάσταση των διμερών σχέσεων σηματοδοτεί την άμεση βελτίωσή τους. Με αυτήν την έννοια ίσως είναι υπερβολικοί οι φόβοι ορισμένων ευρωπαϊκών χωρών για μια απομονωτική πολιτική που θα εγκαταλείψει την Ευρώπη (να αποτρέψει αφ' εαυτού της τον ρωσικό αναθεωρητισμό) στα «νύχια της ρωσικής αρκούδας».

Τοιουτοτρόπως και η πολυσυζητημένη, εδώ και χρόνια, ανάσχεση της Κίνας στον Ειρηνικό, διέρχεται μέσα από μια σειρά συνεργασιών με φιλικές προς την Ουάσινγκτον χώρες (Ιαπωνία, Νότιος Κορέα, Σιγκαπούρη κλπ). Ορισμένες όμως από τις ασιατικές χώρες, σήμερα αισθάνονται άβολα και αναζητούν διαύλους επικοινωνίας και προς το Πεκίνο. Η φυσιολογική αυτή, για τις διεθνείς σχέσεις, αντίδραση δε συνεπάγεται την κατάρρευση της αμερικανικής παρουσίας και ενδιαφέροντος για την περιοχή αλλά καταδεικνύει την ανασφάλεια, την κινητικότητα και την προσαρμοστικότητα που επιδεικνύουν όλοι οι διεθνείς «παίκτες». Η μεταψυχροπολεμική κινέζική εξωτερική πολιτική χρησιμοποίησε επιτυχώς τις πολιτικές και οικονομικές διευθέτησης της αμερικανοβαρούς διεθνούς τάξης, την εν λόγω περίοδο, βελτιώνοντας καίρια τους συντελεστές ισχύος της. Μέχρι την τρέχουσα συγκυρία η Κίνα προδίδει μεγαλύτερη έμφαση στην οικονομική της ανάπτυξη και ιεραρχώντας ως σημαντικότερα τα εσωτερικά θέματα, που άπτονται της συνοχής και νομιμοποίησης προς την κρατική εξουσία, θα αποφύγει, βραχυπρόθεσμα, την άμεση αντιπαράθεση με τις Ηνωμένες Πολιτείες. Από την άλλη πλευρά, ριζοσπαστικές προεκλογικές δηλώσεις του νέου Προέδρου, παραδείγματος χάριν για αύξηση των δασμών των προϊόντων από την Κίνα, αφενός απαιτούν έγκριση των νομοθετικών σωμάτων και αφετέρου, οδηγούν σε μια σειρά δικαστικών προσφυγών (στην καλύτερη περίπτωση) και σε αλυσιδωτή ανεξέλεγκτη σειρά αντιποίνων.

Μια πρώτη ένδειξη των ευρωπαϊκών ανησυχιών αλλά και θέσεων αποτυπώθηκε στη συγχαρητήρια επιστολή της καγκελαρίου Merkel που επαναλαμβάνει τη σταθερή γερμανική δέσμευση στις αρχές και αξίες του ΝΑΤΟ και της κοινής πορείας των τελευταίων 70 ετών. Οι Ηνωμένες Πολιτείες θεωρούν τη δημιουργία των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων ως μια από τα πιο επιτυχημένες μεταπολεμικές στρατηγικές τους. Τα κράτη της Ευρωπαϊκής Ένωσης διαδραμάτισαν πολύ σημαντικό ρόλο στη αίσια έκβαση του ψυχρού πολέμου, την ειρηνική μετάβαση στην μεταψυχροπολεμική εποχή και την εμπέδωση της τάξης στην ευρωπαϊκή Ήπειρο, μέσω της ενσωμάτωσης στους κόλπους της κρατών που άνηκαν στη σφαίρα επιρροής της Σοβιετικής Ένωσης. Συγχρόνως εμφανίζονται και οι πρώτες φωνές που αναζητούν «περισσότερη Ευρώπη» καλώντας διστακτικά το Βερολίνο να αναλάβει τις υποχρεώσεις που το μέγεθος και η οικονομία της χώρας επιβάλλουν. Δεν είναι λίγοι οι Ευρωπαίοι οι οποίοι θεωρούν την περαιτέρω ενοποίηση ως τη μοναδική λύση στα προβλήματα της εποχής: τη ρωσική απειλή, την τουρκική αδιαλλαξία, το BREXIT

και την οικονομική στασιμότητα της γηραιάς ηπείρου. Θέσεις πλήρους σύγκρουσης ή πλήρους χειραγώγησης της Ευρωπαϊκής Ένωσης από τις ΗΠΑ δεν αποτελούν αξιόλογες ερμηνευτικές προσέγγισης ούτε του ευρωπαϊκού εγχειρήματος εν γένει ούτε των διατλαντικών σχέσεων. Η αδυναμία πολιτικής ολοκλήρωσης της Ευρωπαϊκής Ένωσης εξυπηρετεί τα αμερικανικά συμφέροντα. Επίσης τυχόν ηγεμονικές αξιώσεις εντός της Ένωσης με σκοπό την αποτελεσματικότερη λειτουργία της, θα προκαλέσει εντάσεις εντός της Κοινότητας, αναβαθμίζοντας ακόμη περισσότερο τον ρόλο των Ηνωμένων Πολιτειών στην ευρωπαϊκή αρχιτεκτονική ασφαλείας. Ας μη παρασυρόμαστε όμως, η αμερικανική αναδίπλωση, παρά τις δηλώσεις, φαντάζει ως ένα αρκετά μακρινό ενδεχόμενο. Όμως οι προεκλογικές δηλώσεις του Trump έχουν ήδη, μετά από αρκετό διάστημα, παρακινήσει ξανά τους Ευρωπαίους να συζητούν για κοινή άμυνα, πολιτική ασφάλειας και δυνάμεις ταχείας αντίδρασης!

Έχοντας ακροθιγώς αναλύσει το διεθνές περιβάλλον, ας προσπαθήσουμε να διερευνήσουμε και τις συνέπειες της εκλογής Trump στη χώρα μας και φυσικά στη γεωπολιτική μας σημασία και στις τριβές με μια αναθεωρητική και απρόβλεπτη Τουρκία καθώς και τις εξελίξεις στα φλέγοντα οικονομικά μας προβλήματα. Στην παρούσα συγκυρία υπάρχουν σημαντικές συγκλίσεις συμφερόντων μεταξύ Ηνωμένων Πολιτειών και Ελλάδος ενώ η σταθεροποίηση και ανάκαμψη της Ελλάδας φαίνεται να αποτελεί βασικό ενδιαφέρον της Ουάσινγκτον. Η αξίωση της Άγκυρας για μια πιο ανεξάρτητη, σε σχέση με τα δυτικά στρατηγικά προστάγματα, και αξίες εσωτερική και εξωτερική πολιτική είχε ως αποτέλεσμα την επιδείνωση των αμερικανοτουρκικών σχέσεων.

Είναι γεγονός πως η αντιδυτική ρητορική του κυβερνόντος Κόμματος Δικαιοσύνης και Ανάπτυξης (ΑΚΡ) προσδίδει στην Ελλάδα τη δυνατότητα περαιτέρω και εντονότερης προσέγγισης με τις Ηνωμένες Πολιτείες. Η προσπάθεια της Άγκυρας να καταστεί περιφερειακός ηγεμόνας στην Ανατολική Μεσόγειο και μάλιστα σχετικά αυτονομημένος από τις στρατηγικές επιλογές της Δύσης και κυρίως των Ηνωμένων Πολιτειών διαφοροποιεί σταδιακά τον τρόπο που προσεγγίζει το State Department τις διμερείς τους, και κατά συνέπεια και τις ελληνοαμερικανικές, σχέσεις.

Μέχρι την ανάληψη της διακυβέρνησης της Τουρκίας από το ΑΚΡ, ο τουρκικός αναθεωρητισμός, στα πλαίσια διακυβέρνησης των κεμαλικών κομμάτων, ήταν ενταγμένος στις στρατηγικές προτεραιότητες της Δύσης. Συνέπεια αυτού του γεγονότος ήταν οι τουρκικές διεκδικήσεις να έχουν μεγαλύτερα περιθώρια αποδοχής από τις δυτικές πρωτεύουσες. Μια αναβαθμισμένη γεωπολιτικά και ισχυρότερη Τουρκία θα καταστεί ακόμη πιο αυτονομημένη από τις αμερικανικές στρατηγικές επιλογές. Στην παρούσα συγκυρία ο περιορισμός του τουρκικού ηγεμονισμού φαίνεται να συνάδει όλο και περισσότερο με τον αμερικανικό παράγοντα, στο βαθμό υπονομεύει τα συμφέροντά του.

Υπό αυτό το πρίσμα οι αμερικανοτουρκικές σχέσεις θα εξακολουθούν να είναι προβληματικές. Η ξεχωριστή ιδιοσυγκρασία του Trump εκτιμάται ότι θα τον δυσκολέψει να κατανοήσει τις ιδιομορφίες και αντιπαλότητες στο χώρο της Ανατολικής Μεσογείου και Αιγαίου. Ενδεχόμενη αρχική καλή διάθεση επαναπροσέγγισης με την Τουρκία μάλλον θα προσκρούσει στον «ιδιαίτερο» χαρακτήρα του τούρκου προέδρου και την μαξιμαλιστική πολιτικής της Αγκύρας. Ο παρορμητισμός του νέου Προέδρου θα προβληματιστεί από το κοσμοθεωρητικό χάσμα που θα διαγνώσει στον Τούρκο ομόλογό του. Θα είναι δύσκολο ενώ ο Trump θα βάλλεται στο εσωτερικό ως απειλή για τον δημοκρατικό χαρακτήρα του αμερικανικού πολιτικού συστήματος να υποστηρίζει τον Erdogan στο «μεταρρυθμιστικό» του έργο. Φυσικά η ελληνική εξωτερική πολιτική θα πρέπει να διαχειριστεί την αρχική περίοδο μέλιτος μεταξύ Ηνωμένων Πολιτειών-Τουρκίας. (Θυμηθείτε τις «επαινετικές» προς την Τουρκική Δημοκρατία δηλώσεις του νεοεκλεγμένου Obama το 2008).

Περνώντας και στις οικονομικές συνέπειες υπενθυμίζουμε ότι ο Trump είχε στο παρελθόν δηλώσει ότι δεν θα ήθελε να αναμειχθεί στο ελληνικό ζήτημα. Μάλιστα στο παρελθόν είχε ισχυριστεί ότι το ευρώ δημιουργήθηκε για να ανταγωνιστεί τις Ηνωμένες Πολιτείες, ενώ πρόσφατα υπέδειξε στη Γερμανία να αναλάβει την επίλυση του προβλήματος του ελληνικού χρέους. Με αυτόν τον τρόπο ο Trump έχει ξεκαθαρίσει ότι δεν σκοπεύει να επέμβει άμεσα στο ελληνικό ζήτημα, χωρίς όμως αυτό να σημαίνει ότι η χώρα μας δεν θα επηρεαστεί άμεσα και έμμεσα από τις πολιτικές και τις κινήσεις του.

Ένα από τα σενάρια που πρόσφατα εμφανίστηκε, αφορά μια ευνοϊκότερη -χαμηλού profile- ρύθμιση του ελληνικού χρέους ώστε να ενισχυθεί η προσπάθεια υπέρβασης της κρίσης. Άλλωστε, το μήνυμα που έχουν λάβει οι Ευρωπαίοι από τις αμερικανικές εξελίξεις και σε συνδυασμό με το αποτέλεσμα του βρετανικού δημοψηφίσματος, είναι ότι ο κίνδυνος της ισχυροποίησης του λαϊκισμού είναι σοβαρός ενώ η απειλή της ύφεσης από την ευρωζώνη δεν έχει εξοστρακιστεί. Τα μηνύματα και οι ανησυχίες έρχονται σε μια χρονική στιγμή που η Ελλάδα φαίνεται «κουρασμένη» από τη χρόνια λιτότητα ενώ τέσσερις χώρες (Ιταλία, Αυστρία, Γαλλία, Γερμανία) προσέρχονται στις κάλπες μέσα στο επόμενο 12μηνο.

Ενδεχομένως, η αποτελεσματικότητα της «αυστηρής» και σε αρκετές περιπτώσεις οπορτουνιστικής, στάσης των ευρωπαίων πιστωτών έναντι της Ελλάδας, να τεθεί υπό συζήτηση κάτω από το πρίσμα της αβεβαιότητας που δημιουργούν τα προαναφερθέντα γεγονότα και εξελίξεις. Στο «καλό» αυτό σενάριο, η δρομολόγηση κοινά αποδεκτής βραχυπρόθεσμης-μεσοπρόθεσμης λύσης θα απαλλάξει

τους Ευρωπαίους από ένα χρονίζον πρόβλημα καθώς νέα «μέτωπα» εμφανίζονται απειλητικά. Βεβαίως υπάρχει και ο αντίλογος, ο οποίος θέλει τους Ευρωπαίους να μην υποχωρούν, σε μια προσπάθεια να δώσουν το μήνυμα της υπεράσπισης των «political correct» (μονεταριστικών) επιλογών της αυστηρής δημοσιοοικονομικής πολιτικής και της διασφάλισης των χρημάτων των φορολογουμένων τους, καθόσον η υποστηριζόμενη χώρα (Ελλάδα) δεν έχει κατορθώσει να εκπληρώσει τις δεσμεύσεις της.

Την τελική επικράτηση του κάθε σεναρίου πιθανόν να κρίνει η στάση του Διεθνούς Νομισματικού Ταμείου, το οποίο αν και ασκεί τις μεγαλύτερες πιέσεις για τη λιτότητα και τις μεταρρυθμίσεις στην Ελλάδα, δεν έχει παραλείψει ούτε σε μία έκθεσή του από το 2014 να τονίζει την ανάγκη ελάφρυνσης του ελληνικού χρέους. Μάλιστα, δεδομένης της ανάγκης της Γερμανίας να συμμετάσχει το ΔΝΤ στο ελληνικό πρόγραμμα, οι Ευρωπαίοι δεν αποκλείεται να υποκύψουν στον όρο της συμμετοχής του, ο οποίος δεν είναι άλλος από την εξασφάλιση της βιωσιμότητας του ελληνικού χρέους.

Ωστόσο, στο περίπλοκο αυτό μείγμα, θα πρέπει να τεθεί υπόψη ένας ακόμη παράγων που μπορεί –μεσοπρόθεσμα- να επιδράσει καταλυτικά στη στάση των Ευρωπαίων έναντι των ευάλωτων εταίρων, όπως η Ελλάδα. Ο εμπορικός προστατευτισμός και η έμφαση στις εγχώριες επενδύσεις υποδομών στα οποία στοχεύει ο Trump μπορεί να προκαλέσουν επιστροφή των παραγωγικών δραστηριοτήτων των αμερικανικών επιχειρήσεων σε εθνικά εδάφη, στήριξη της τοπικής αγοράς εργασίας και συνεπακόλουθα ενίσχυση των φορολογικών εσόδων της χώρας. Τα κίνητρα που προφανώς θα δοθούν για την επιχειρηματική αναδίπλωση (εάν το εγχείρημα επιτύχει), θα καταφέρουν ένα σημαντικό πλήγμα στις ευρωπαϊκές εξαγωγές προς τις Ηνωμένες Πολιτείες, καθώς και στις θέσεις εργασίας αυτών των χωρών. Η εξέλιξη αυτή θα αποδυναμώσει σημαντικά τις ευρωπαϊκές χώρες, ειδικά εκείνες που έχουν καθαρό εξαγωγικό προσανατολισμό, όπως είναι η Γερμανία, οι οποίες ταυτόχρονα αποτελούν και τους βασικούς πιστωτές της Ελλάδας, δυσχεραίνοντας έτι περαιτέρω τη μεσοπρόθεσμη στήριξη της ελληνικής οικονομίας. Επίσης, θα αποδυναμώσει ασιατικές χώρες, όπως η Κίνα, η οποία θεωρείται ένας εκ των μεγαλύτερων επενδυτών στις ελληνικές υποδομές.

Τέλος, στις εξαγγελίες του Trump περιλαμβάνεται ένα λεπτομερές σχέδιο σταδιακής ενεργειακής απεξάρτησης της αμερικανικής οικονομίας από τρίτες χώρες, εξέλιξη που αναμένεται από τους περισσότερους αναλυτές να ασκήσει πιέσεις στην τιμή του πετρελαίου και άλλων ενεργειακών εμπορευμάτων. Σε περίπτωση επιβεβαίωσης του σεναρίου αυτού, εκτιμάται ότι θα δοθεί αφενός ώθηση στην παγκόσμια οικονομία και αφετέρου θα καθυστερήσει τις πληθωριστικές πιέσεις, συντηρώντας τις «διευκολυντικές» νομισματικές πολιτικές για μεγάλο χρονικό διάστημα. Σε αυτήν την περίπτωση, η Ελλάδα μπορεί να επωφεληθεί από την ανάκαμψη των μεγάλων οικονομιών στις οποίες στηρίζεται πολλαπλά, τόσο προσελκύοντας κεφάλαια, όσο και απολαμβάνοντας ευνοϊκότερη μεταχείριση από τους εταίρους, που θα γευθούν υψηλότερους ρυθμούς ανάπτυξης.

Συνοψίζοντας, οι παράγοντες που θα επηρεάσουν τα φλέγοντα προβλήματα της χώρας μας είναι πολύπλοκοι, αντιφατικοί, απρόβλεπτοι και κάθε εκτίμηση εμπεριέχει κινδύνους. Παράλληλα, αυξάνεται στην διεθνή πολιτική σκηνή ο αριθμός των «μαθητευόμενων μάγων» που σαγηνεύουν και προσελκύουν τις ψήφους των συνεχώς αυξανομένων απογοητευμένων ανθρώπων. Η εκλογή Trump δημιουργεί περαιτέρω αβεβαιότητες αναφορικά με τις πολιτικές και οικονομικές επιλογές των Ηνωμένων Πολιτειών που αναμφισβήτητα επηρεάζουν όλο τον κόσμο. Η Ευρωπαϊκή Ένωση παρακολουθεί τις εξελίξεις προβληματισμένη και αμήχανη. Εμείς εδώ στην Ελλάδα ανησυχούμε για τις συνέπειες του κενού που θα δημιουργήσει μια ενδεχόμενη αμερικανική αναδίπλωση. Ταυτόχρονα ευελπιστούμε σε μια «επιστροφή» στην εποχή των «πατέρων της Ευρώπης» και της κοινοτικής αλληλεγγύης. Συγχρόνως όμως η ιδέα της γερμανικής πρωτοκαθεδρίας στη γηραιά ήπειρο μας τρομάζει. Το διεθνές γίγνεσθαι είναι αρκετά ρευστό και υπό διαμόρφωση. Όμως ακόμη και η προ εικοσιπενταετίας κατάρρευση του σοβιετικού συνασπισμού απέδειξε την ύπαρξη αρκετών «σταθερών σημείων» στις διεθνείς σχέσεις και τη γεωστρατηγική. Στα χέρια λοιπόν της ελληνικής κυβέρνησης είναι να αναδείξει αυτά τα «σταθερά σημεία» προβάλλοντας τα κοινά συμφέροντα και έχοντας αφουγκραστεί τις νέες τάσεις να προσπαθήσει να εκμεταλλευθεί τη δυναμική τους. Σε τελευταία ανάλυση, μια κατάλληλη στρατηγική μπορεί να μην είναι πάντα ικανή να δημιουργήσει από μόνη της ευνοϊκές προϋποθέσεις τουλάχιστον όμως οφείλει να αποφύγει τα ολέθρια σφάλματα και να είναι έτοιμη να εκμεταλλευτεί τα σφάλματα των άλλων και τις συγκυρίες. Και η αρχή γίνεται τακτοποιώντας τα του οίκου της.

Το παρόν κείμενο ολοκληρώθηκε στις 18 Νοεμβρίου 2016 και αποτελεί μια συλλογική προσπάθεια των:

Αλεξάνδρα Τόμπρα, Δημοσιογράφου, Πολιτικού Επιστήμονα, MBA
Δημήτρη Στεργίου, Γεωοικονομικού Αναλυτή, Τμήμα Οικονομικών Επιστημών, Πανεπιστήμιο Πελοποννήσου
Ιπποκράτη Δασκαλάκη, Υποστρατήγου εα, Διευθυντού Μελετών ΕΛΙΣΜΕ
Χρήστου Ζιώγα, Μεταδιδακτορικού Ερευνητού και Διδάσκοντα Διεθνών Σχέσεων στο Πάντειο Πανεπιστήμιο

Εθνική άμυνα – Στρατηγική χωρίς αποτίμηση

Του Αντιστρατήγου ε.α. ο Γεωργίου Νικολάκου*

Η στρατηγική είναι ένας όρος που ετυμολογικά έχει τις ρίζες του στην Αρχαία Ελλάδα και η αρχική της έννοια ήταν άμεσα συνδεδεμένη με την στρατιωτική ορολογία, την τέχνη της στρατιωτικής διοίκησης και την απαραίτητη σχεδίαση έτσι ώστε να υπάρχει βέλτιστη χρησιμοποίηση των έμψυχων και άψυχων πόρων με απώτερο σκοπό την επίτευξη των τεθέντων στόχων.

Αναφερόμενοι κυρίως στην εθνική άμυνα, θα μπορούσαμε να πούμε ότι στρατηγική είναι η κατεύθυνση και το εύρος δραστηριοτήτων της άμυνας της χώρας μακροπρόθεσμα, η οποία εξασφαλίζει ανταγωνιστικό πλεονέκτημα για αυτήν, μέσω της διάταξης των πόρων της μέσα σε ένα εναλλασσόμενο περιβάλλον ασφάλειας, με στόχο να ανταποκριθεί στις ανάγκες και τις προσδοκίες των πολιτών της. Απώτερος σκοπός της είναι η διαφύλαξη συλλογικών πνευματικών αγαθών, η διαφύλαξη του πολιτισμού, ελευθερίας και αξιοπρέπειας.

Ας μην ξεχνάμε αυτό που έγραψε ο Κονδύλης. «Η θεμελιώδης συνάφεια αυτοσυντήρησης και κοινωνίας καταφαίνεται στο απλό γεγονός ότι καμιά κοινωνική τάξη πραγμάτων δεν μπορεί να υπάρξει μακροπρόθεσμα αν δεν είναι σε θέση να εγγυηθεί τη συλλογική και ατομική ασφάλεια της μεγάλης πλειοψηφίας των μελών της».

Το εναλλασσόμενο περιβάλλον ασφαλείας είναι ένα από κύρια χαρακτηριστικά της στρατηγικής που διαμορφώνεται κυρίως από την αναθεωρητική στάση της Τουρκίας η οποία προβάλλει επαναστατικές και ηγεμονικές αξιώσεις αλλά και από το ασταθές διεθνές σύστημα εξαιτίας αναθεωρήσεων που αποσκοπούν στην αλλαγή του ιεραρχικού καθεστώς. Η Ελλάδα όπως είναι εύκολο να διαπιστώσει κανείς, εξακολουθεί να έχει αμυντικά δόγματα και ιδεοληψίες για την απειλή που ανάγονται στον Β' Παγκόσμιο Πόλεμο και μία παθητική διπλωματική στρατηγική η οποία στηρίζεται στο ¨θέσφατο¨, «δε διεκδικούμε τίποτε αλλά και δεν παραχωρούμε τίποτε» και μας αναγκάζει να τρέχουμε πίσω από τα γεγονότα.

Θα ήταν λοιπόν ασφαλές το συμπέρασμα ότι η Ελλάδα είναι αντιμέτωπη σήμερα με μία επιτακτική ανάγκη για ισχυρή αποτρεπτική αμυντική δυνατότητα. Έχει ανάγκη από νέο δόγμα, μία νέα στρατηγική η οποία να κινείται προς το μέλλον, με στόχο κάτι νέο δυναμικό, αποδοτικό, αποτελεσματικό και ικανό να διασφαλίσει την άμυνα της χώρας. Αυτό όμως υπαγορεύει αμυντική πολιτική βασισμένη στα υπαρκτά δεδομένα και στόχους και όχι σε ευχολόγια. Αυτό σημαίνει ότι πρέπει να κάνουμε αποτίμηση της αμυντικής δυνατότητας της χώρας ως προς την άμεση απειλή.

Καμία συνθήκη ή διεθνής νόμος δεν μπορεί να μας προστατεύσει, αν δεν είμαστε σε θέση να αμυνθούμε, ή να είμαστε σε θέση να επιφέρουμε τέτοιο πλήγμα στον αντίπαλο, το οποίο να καταλήγει στο να αποθαρρύνει και να αποτρέπει κάθε επιθετική διάθεση.

– Ποια λοιπόν θα πρέπει να είναι η επομένη ημέρα για την άμυνα της χώρας μετά την συνεχιζόμενη Τουρκική προκλητικότητα;

– Ποια είναι η σημερινή αμυντική ικανότητα της χώρας μετά τις αλλεπάλληλες περικοπές στα κονδύλια των Ένοπλων Δυνάμεων (ΕΔ);

Την απάντηση στα κρίσιμα αυτά ερωτήματα πρέπει να τα δώσει η Κυβέρνηση, η οποία θεσμικά φέρει την ευθύνη, σύμφωνα με το ισχύον νομικό πλαίσιο, αλλά και ο πολιτικός κόσμος συνολικά σε ότι του αναλογεί. Κατά την γνώμη μου όμως, η πολιτική ηγεσία της χώρας αδυνατεί να αντιληφθεί στοιχειώδη αμυντικά ζητήματα και δεν συνειδητοποιεί παράλληλα, ποια είναι η κατάλληλη διπλωματική τακτική για την χώρα μας.

Όσο για την στρατιωτική ηγεσία και ¨αυτή δεν πάει πίσω¨. Είναι εγκλωβισμένη σε παρωχημένα δόγματα, αγώνα οπισθοφυλακών, και επιδείξεις ''επιπέδου διμοιρίας'' την τελευταία πενταετία, για να διατηρήσει ένα αμυντικό σύστημα που καταφανώς χωλαίνει και ίσως να έχει οδηγήσει σε μια «επιφανειακή» επιχειρησιακή δύναμη τελείως άσχετη με την

απειλή.

Ποίος όμως θα κάνει την αποτίμηση; Την εκτίμηση κινδύνου; Η στρατιωτική ηγεσία;. Υπήρξαν φωτισμένοι Αρχηγοί που προσπάθησαν αλλά βρέθηκαν εκτός Ε.Δ. γιατί δεν ήταν αρεστοί.

Δυστυχώς στη δημοκρατική Ελλάδα του 21ου αιώνα, η τελική έγκριση της επιλογής των Αρχηγών δεν περνά από σχετική επιτροπή της Βουλής ύστερα από ακρόαση του υποψηφίου. Η θητεία του Αρχηγού δεν έχει προκαθωρισμένη χρονική διάρκεια. Παρότι ο κοινωνικός ρόλος των Ενόπλων Δυνάμεων όσον αφορά στην εξωτερική ασφάλεια της χώρας είναι πρωταρχικός, οι Αρχηγοί δεν είναι ισότιμοι συνομιλητές της πολιτικής ηγεσίας επί αριθμού ζητημάτων υψίστης σημασίας που αφορούν στην εθνική ασφάλεια ούτε έχουν θεσμική ευθύνη.

των επιθυμητών εθνικών δυνατοτήτων και να προσδιορίσει το ύψος του ανθρώπινου δυναμικού και των οικονομικών πόρων που πραγματικά θα διατεθούν, λαμβάνοντας υπόψη το δημογραφικό πρόβλημα αλλά και την οικονομική κατάσταση. Δεν θέλει να δεσμευτεί. Δυστυχώς όμως, χωρίς αυτά τα δεδομένα δεν είναι δυνατός ο καθορισμός με επιστημονικά δόκιμες προσεγγίσεις της αποστολής και του ρόλου των Ενόπλων Δυνάμεων, εντός των παραμέτρων του χώρου του χρόνου και η προσαρμογή τους στην αντιμετώπιση των απειλών σύμφωνα με τους κοινωνικοπολιτικά προσδιορισμένους σκοπούς.

Οι κίνδυνοι και οι απειλές παραμένουν γύρω μας και είναι μεταβαλλόμενοι. Καθημερινά εμφανίζονται και νέοι. Η άμυνα η ασφάλεια, η ακεραιότητα της εθνικής επικράτειας και η αντιμετώπιση εξωτερι-

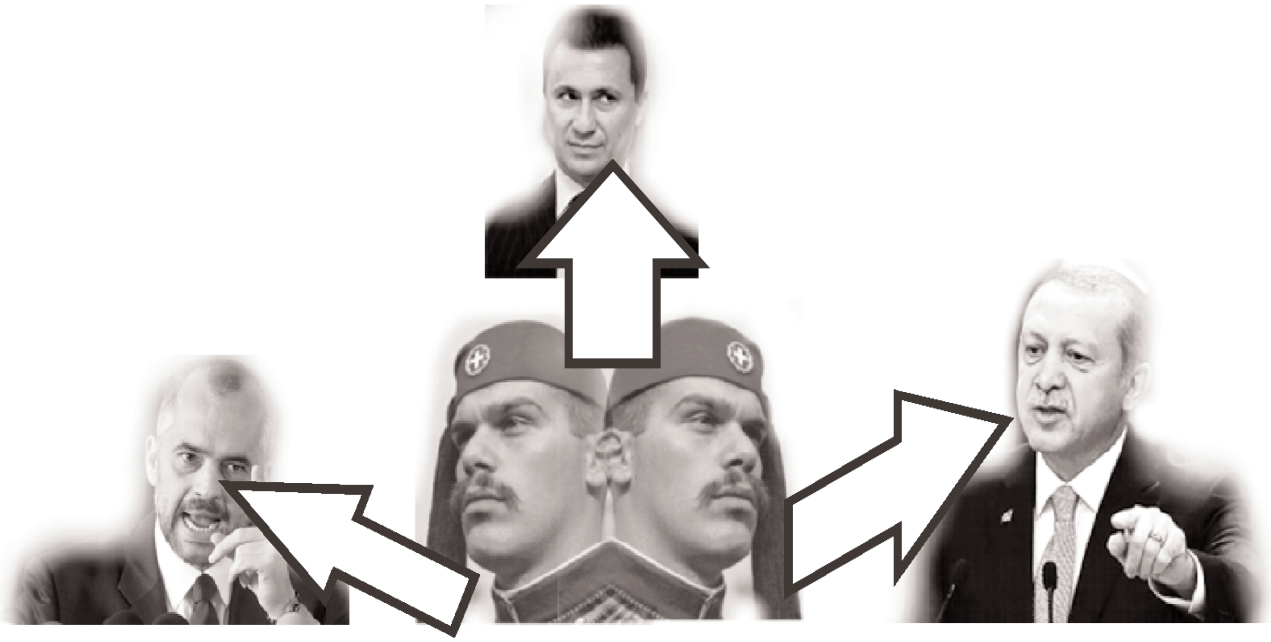

Ο στρατός δεν έχει τη δική του γραμματική. Ο ρόλος των Ενόπλων Δυνάμεων διέπεται και ελέγχεται από τη λογική των πολιτικών σκοπών μιας κοινωνίας. Οι Αρχηγοί είναι εντολοδόχοι της πολιτικής εξουσίας μαζί με τα υπόλοιπα όργανα του κράτους όπως προβλέπει το δημοκρατικό μας πολίτευμα. Αν η έγκριση των Αρχηγών ¨περνούσε από την βουλή¨, θα ήταν απορρέουσα υποχρέωση τους να ενημερώσουν το Ελληνικό κοινοβούλιο για την πραγματική κατάσταση των Ενόπλων Δυνάμεων και των αμυντικών δυνατοτήτων της χώρας, δηλαδή μία εκτίμηση των κινδύνων, μία αποτίμηση της Εθνικής άμυνας.

Αναρωτιέται κάποιος, γιατί δεν γίνεται αυτό μέχρι τώρα;

Είναι βολικό για όλους, ιδίως για τους πολιτικούς. Η πολιτική ηγεσία για ευνόητους λόγους αποφεύγει να προσεγγίσει και να καθορίσει το επίπεδο

κών απειλών κατά της κυριαρχίας είναι καθήκον όλων μας. Αυτοί που γνωρίζουν δεν πρέπει να σιωπούν. Είναι απαραίτητη η αποτρεπτική φήμη των ΕΔ για τη διασφάλιση της συλλογικής ελευθερίας του λαού μας. Απαιτείται όμως ρεαλισμός και αλλαγή φιλοσοφίας στο να «μην υποτιμάς τους αντιπάλους σου», και να θεωρείς ότι «η δύναμη δεν είναι το παν».

29 Νοε 2016

* Ο Γεώργιος Νικολάκος είναι Αντιστράτηγος ε.α. Πτυχιούχος του τμήματος Διεθνών και Ευρωπαϊκών Σπουδών Πανεπιστημίου Μακεδονίας (ΠΑΜΑΚ) με πιστοποιητικό εξειδίκευσης του ιδίου πανεπιστημίου στη διαχείριση κρίσεων. Είναι επίσης κάτοχος Μεταπτυχιακού Τίτλου σπουδών στις Διπλωματικές και Στρατηγικές Σπουδές.

ΟΙ ΚΡΙΣΙΜΟΙ ΛΟΓΟΙ ΤΗΣ ΠΑΡΟΥΣΙΑΣ ΤΟΥ ΜΠΑΡΑΚ ΟΜΠΑΜΑ ΣΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ

Της Βασιλικής Κουντουρόγιαννη, μέλους του ΕΛΙΣΜΕ

"Η κρίση δεν είναι αφηρημένη έννοια, ανέτρεψε τις ζωές των πολιτών της χώρας. Συζητήσαμε για τις μεταρρυθμίσεις που θα κάνουν τη χώρα πιο ελκυστική στις επενδύσεις και θα περιορίσουν τις ανισότητες. Η ελληνική οικονομία χρειάζεται χώρο. Η λιτότητα δεν μπορεί να είναι συνταγή ανάπτυξης, οι Έλληνες πρέπει να δουν αλλαγή στην καθημερινή τους ζωή. Το ΔΝΤ είπε πως η ελάφρυνση είναι ζωτικής σημασίας και προσωπικά θα συνεχίσω να πιέζω προς αυτή την κατεύθυνση» ..."Η Ελλάδα είναι μόνο μία από τις πέντε χώρες της συμμαχίας που δαπανά το 2% του ΑΕΠ της για το ΝΑΤΟ παρά την κρίση".
Τυχαία όλα αυτα; Δε νομίζω..

Ο απερχόμενος πρόεδρος των ΗΠΑ, στον απόηχο της πολιτικής του καριέρας, ήρθε να δώσει την τελευταία πολιτική του μάχη στην Ελλάδα. Στο μεγαλύτερο γεωστρατηγικής χώρο εδώ και 3.500 χρόνια. Κι αυτό διότι η Ελλάδα είναι ένας χώρος Βαλκανικός, Ευρωπαϊκός και ταυτοχρόνως Μεσογειακός.Είναι το μόνο κράτος μέλος της ΕΕ και του ΝΑΤΟ στην περιοχή των Βαλκανίων και της Ανατολικής Μεσογείου. Ιδιαίτερα, λόγω της γεωγραφικής της θέσης, που ως σύνολο έχει στρατηγική αξία για την ΕΕ και το ΝΑΤΟ.

Η Ελλάδα είναι η πύλη προς την Ευρώπη, την Ασία και την Αφρική. Το Ελληνικό νησιωτικό σύμπλεγμα, σε συνδυασμό με την ηπειρωτική Ελλάδα, εξυπηρετεί στον έλεγχο των θαλασσίων γραμμών επικοινωνίας από τη Μαύρη θάλασσα και τη Μέση Ανατολή προς την Νότια Ευρώπη και τη Βόρεια Αφρική, θαλάσσιοι ενεργειακοί δρόμοι που οδηγούν τις στρατηγικές πρώτες ύλες προς τη Δύση. Ο ελληνικός χώρος, ευρισκόμενος στο σημείο επαφής τριών αυτών Ηπείρων (Ευρώπης, Ασίας, Αφρικής) και επί του υδάτινου διαύλου επικοινωνίας δύο ζωτικών θαλασσών (Μαύρης Θάλασσας και Μεσογείου) και, κατ' επέκταση δύο ωκεανών (Ατλαντικού και Ινδικού), αποτελεί έναν ενιαίο και μη μεριζόμενο αμυντικό χώρο, κατατασσόμενο στις στρατηγικές περιοχές παγκόσμιας αξίας και ενδιαφέροντος. Η Κρήτη, με τις ναυτικές και αεροπορικές εγκαταστάσεις της και την κεντρική της θέση στην ανατολική λεκάνη της Μεσογείου, προσφέρεται ως εξαιρετική αεροναυτική βάση για επιχειρήσεις προς όλες τις κατευθύνσεις, αλλά και για τον έλεγχο τόσο των δια του Σουέζ και των Στενών του Ελλησπόντου (Δαρδανελίων) διερχόμενων θαλάσσιων γραμμών επικοινωνιών, όσο και των αεροπορικών γραμμών επικοινωνιών στην περιοχή της Ανατολικής Μεσόγειου. Η παραπάνω νήσος σε συνδυασμό με τα Κύθηρα, την Κάρπαθο και την Ρόδο φράζει το Νότιο Αιγαίο δίνοντας βάθος στην άμυνα του ΝΑΤΟ. Ας μη ξεχνάμε τη χρήση των θαλάσσιων, αεροπορικών και οδικών γραμμών στην περιοχή της Θεσσαλονίκης που προσφερόταν στις ειρηνευτικές δυνάμεις της διεθνούς κοινότητας για το Κόσσοβο.

Η καίρια θέση της Ελλάδας στην υδρόγειο και οι αξιόλογες συγκοινωνίες της, ιδιαίτερα οι θαλάσσιες και εναέριες, καθιστούν τη χώρα μια παγκόσμιας αξίας στρατηγικό - οικονομική περιοχή. Σπουδαίο ρόλο παίζει ο Ελληνικός χώρος και για τους αγωγούς πετρελαίου και φυσικού αερίου της Ρωσίας οι οποίοι σχεδιάζονται ή είναι υπό κατασκευή.

-Ο αγωγός πετρελαίου Μπουργκάς- Αλεξανδρούπολις.

-Ο διακομιστικός αγωγός πετρελαίου Τουρκία-Ελλάδα-Ιταλία.

-Ο αγωγός φυσικού αερίου South Sream Βουλγαρία-Ελλάδα-Ιταλία.

Ενώ η Λαϊκή δημοκρατία της Κίνας έχει ενοικιάσει μέρος του Λιμένος Πειραιώς για το διακομιστικό της εμπόριο προς την Ευρώπη και ζητά και δεύτερο λιμάνι της χώρας μας προς ενοικίαση. Η Κίνα που προέβη σε διπλωματικά διαβήματα στις Ηνωμένες Πολιτείες σχετικά με τις συνεχείς (στην οκταετή θητεία του) συναντήσεις του Μπάρακ Ομπάμα με τον πνευματικό ηγέτη των Θιβετιανών Δαλάι Λάμα στον Λευκό Οίκο. Μιά σύγκρουση που συνεχίζεται από τον νέο Πρόεδρο Ντόλναντ Τράμπ και τις προεκλογικές του εξαγγελίες περί επιβολής δασμών 45% στα κινέζικα προιόντα και την ατνι-δήλωση του υπουργού εξωτερικών της Κίνας Γκενγκ Σουάνγκ: «Η Κίνα είναι ανοικτή κατ' αρχήν σε όλες τις εμπορικές ρυθμίσεις που είναι ευνοϊκές για την απελευθέρωση και διευκόλυνση του περιφερειακού εμπορίου, αλλά επιμένει ότι οι ρυθμίσεις αυτές πρέπει να συνάδουν με τους κανόνες του Παγκόσμιου Οργανισμού Εμπορίου και δεν πρέπει να πολιτικοποιούνται». Ένα Πεκίνο με μεγάλη κάμψη των εξαγωγών.

Επίσης Κίνα και Ιράν προ ημερών υπέγραψαν στρατιωτική συνεργασία, μια συμφωνία καρφί στα ματία της Δύσης και της Τουρκίας. Η Τουρκία που ως γνωστόν έχει ανοίξει πόλεμο με τους Κούρδους της Τουρκίας και του Ιράν και τις πύλες καλής θελήσεως προς την Σαουδική Αραβία. Όπου Σαουδική Αραβία φοβάται ότι μπορεί να υποβαθμιστεί ως δεύτερη κυριάρχη δύναμη μετά το ανερχόμενο Ιράν στον στρατηγικό σχεδιασμό των ΗΠΑ στη Μέση Ανατολή και θα καταρρεύσει - διαμελιστεί σε μικρότερα απολυταρχικά εμιράτα, εφόσον μέχρι σήμερα επιβιώνει αγοράζοντας προστασία από τους Αμερικανούς, τους Γάλλους και τους Γερμανούς, (βλ.Το σχίσμα των Μουσουλμάνων και η πολύνεκρη διαμάχη τους. Ποιοι είναι οι Σουνίτες και ποιοι οι Σιίτες....). Παρότι παραδόξως η ΕΕ εκφράζει ανοιχτά την ανησυχία της για το βαλλιστικό πρόγραμμα του Ιράν και παράλληλα τάσσεται υπέρ της ένταξης του Ιράν στον Παγκόσμιο Οργανισμό Εμπορίου.

Ένα Ιράν που αποβλέπει στο να προωθήσει φυσικό αέριο μέσω Τουρκίας στην ΕΕ. Και να συνάψει οπλική συμφωνία μαμούθ με την Ρωσσία, καθώς στα εδάφη του

Ιράν και συγκεκριμένα στο στρατιωτικό αεροδρόμιο Νόντζι προσγειώθηκε τον Αύγουστο το βαρέων μεταφορών αεροσκάφος, An-124 "Ruslan", και μετέφερε πυραυλικά συστήματα S-400 και S-300. Μια Ρωσσία η οποία έχει ζωτικότατα συμφέροντα στην Βαλκανική και Ανατ. Μεσόγειο και που κατά την εποχή του ψυχρού πολέμου είχε κατασκευάσει τεχνητό αγκυροβόλιο στα διεθνή υδατα νοτίως των Κυθήρων,το οποίο υπάρχει μέχρι και σήμερα. Ο Αμερικανός Colin Powell πρώην αρχηγός των ενόπλων δυνάμεων των ΗΠΑ,με τη σειρά του, κρούει τον κώδωνα του κινδύνου για όλα τα παραπάνω, τα σχετικά με το Ιράν και της στρατιωτικής - στρατηγικής σημασίας κινήσεις αποκαλύπτοντας πως το Ισραήλ διαθέτει 200 πυρηνικά όπλα εγκατεστημένα σε διάφορες χερσαίες, θαλάσσιες και εναέριες πλατφόρμες και όλα στοχεύουν το Ιράν με την προοπτική να το κτυπήσουν αν αποκτήσει πυρηνικά όπλα! Πυρηνικά όπλα που ήδη δοκιμάζει η γείτονα χώρα Βόρεια Κορέα (στην τελευταία πυρηνική δοκιμή στις 9 Σεπτεμβρίου προκάλεσε σεισμική δόνηση 5,3 βαθμών της κλίμακας ρίχτερ!).

Για να μην μακρυγορώ τα γεωπολιτικά παινίδια τεράστια κι εμείς στη μέση...

Αλλά δεν είναι μόνον αυτά και η γεωστρατηγική μας θέση. Μεταξύ άλλων η Ελλάδα διαθέτει μεγάλο όγκο ορυκτού πλούτου. Όπως:

•Αλουμίνιο (πρώτη στην Ευρώπη σε παραγωγή του αλουμινίου),

•Βωξίτη (πρώτη στην παραγωγή στην Ευρώπη και χρησιμοποιείται και στην κατασκευή αεροσκαφών, ηλεκτρικών συσκευών, μεταλλικών κατασκευών και αλλού).

•Λιγνίτη (με μεγάλα απαθέματα η Ελλάδα, εάν τον εκμεταλλευόταν θα είχε γλιτώσει πολλά δισεκατομμύρια από την εισαγωγή πετρελαίου).

•Μαγγάνιο (είμαστε η μοναδική χώρα στην Ευρωπαϊκή Ένωση που περιέχει στο υπέδαφός της κοιτάσματα μαγγανίου).

•Μαγνήσιο (καλύπτουμε το 46% της συνολικής παραγωγής της Δυτικής Ευρώπης).

•Νικέλιο (η Ελλάδα είναι η μοναδική χώρα της Ευρωπαϊκής Ενώσεως με σημαντικά κοιτάσματα. Χρησιμοποιείται κυρίως στην παραγωγή ανοξείδωτου χάλυβα μέσω του κράματος του σιδηρονικέλιου (66%). Ωστόσο, χρησιμοποιείται επίσης στην παραγωγή μη σιδηρούχων κραμάτων(12%), ειδικών κραμάτων χάλυβα(5%), στην επιμετάλλωση (7%), στη χύτευση των μετάλλων (3%) και στους συσσωρευτές(2%)).

•Όσμιο (από τα πιό σπάνια ορυκτά που χρησιμοποιείται στην κατασκευή πυράυλων και διαστημοπλοίων.Μεγάλα κοιτάσματα του έχουν εντοπισθεί στο Αιγαίο στην γνωστή περιοχή των Ιμίων. Η αξία του ειναι 48000 ΕΥΡΩ το γραμμάριο).

•Ουράνιο (τεράστια κοιτάσματα ουρανίου έχουν εντοπισθεί στην Κεντρική-Ανατολική Μακεδονία και στην Θράκη,η αξία των οποίων εκτιμάται σε 300 δις ευρώ,τα οποία είναι από τα μεγαλύτερα παγκοσμίως.Υπ'όψη ότι η αξια του εμπλουτισμένου Ουρανίου 235 είναι 16000 ΕΥΡΩ το γραμμάριο).

•Ρουτίλιο-Λουτέσιο-Λανθάνιο (στην περιοχή του όρους Σύμβολο της Καβάλας. Σπάνια και πανάκριβα ορυκτά που έχουν εξαιρετικά ειδικές χρήσεις στην κατασκευή πυραυλικών συστημάτων).

•Σμηκτίτες (η Ελλάδα είναι η δεύτερη χώρα στον κόσμο μετά τις Ηνωμένες Πολιτείες στην εξόρυξη σμηκτιτών, οι οποίοι έχουν μεγάλο εύρος εφαρμογών, όπως η διάθεση αποβλήτων, τα φάρμακα, τα καλλυντικά και άλλα).

•Χρωμίτη (η Ελλάδα, η μοναδική χώρα της Ευρωπαϊκής Ένωσης που περιέχει στο υπέδαφός της σημαντικά εκμεταλλεύσιμα κοιτάσματα χρωμίτη. Τα σημαντικότερα κοιτάσματα βρίσκονται στο Μπούρινο Κοζάνης και χρησιμοποιούνται κυρίως για την παραγωγή ανοξείδωτου χάλυβα).

•Χρυσός (στην Χαλκιδική,στο όρος Παγγαίο της Καβάλλας,στην περιοχή Σαπών του νομού Ροδόπης,καθώς και μικρότερες ποσότητες σε διάφορα μέρη της Β.Ελλάδος).

•Υδρογονάνθρακες: Πετρέλαιο και φυσικό αέριο.Τεράστια κοιτάσματα στο Ιόνιο,Αιγαίο,Νότια της Κρήτης και στην Δυτ.Ελλάδα (Γρεβενά).Με μέτριους υπολογισμούς υπάρχουν 4 δις βαρέλια πετρελαίου.

•Γεωθερμία:Ένα τεράστιο γεωθερμικό ενεργειακό δυναμικό, της τάξης των 150 μεγαβάτ το χρόνο, που αντιστοιχεί σε 114.000 τόνους ισοδύναμου πετρελαίου, αξίας που ξεπερνά τα 33.455.000 ευρώ, μένει ανεκμετάλλευτο εδώ και πολλά χρόνια στη Βόρεια Ελλάδα.

Δεν είναι όμως ούτε τα παραπάνω καθότι η NASA και η ESA (Ευρωπαϊκή υπηρεσία διαστήματος) έχουν ποντίσει ΝΔ της Πύλου σε βάθος 4000μ το τεράστιο τηλεσκόπιο νετρίνο. ΝΕΣΤΩΡ.

Δεν είναι όμως ούτε αυτός ο λόγος. Οι λόγοι είναι όλα τα παραπάνω αλλά κυρίως 3 σημαντικοί που δεν τους έχω αναφέρει.

Εν κατακλείδι ο Μπάρακ Ομπάμα ήρθε γιατί:

Πρώτον: Θέλουν να αρνηθεί η Ελλάδα την "φιλοξενία" των ρώσικων πολεμικών πλοίων στα Ελληνική λιμάνια και να ακολουθήσουμε το πρόσφατο παράδειγμα της Ισπανίας και να ακυρώσουμε με τη σειρά μας, τις επόμενες επισκέψεις των ρωσσικών πλοίων.

Δεύτερον: Θέλουν να συμφωνήσουμε ώστε να αποδοθεί η ονομασία "Μακεδονία" στη γείτονα χώρα τα Σκόπια, διότι ευθυνόμαστε για το μπλοκάρισμα της εντάξεως των Σκοπιών στην ΕΕ και το ΝΑΤΟ.

Τρίτον: Να ασκήσει πιέση, ώστε το Δεκέμβριο, που θα πραγματοποιηθεί το ψήφισμα για την επανέναρξη των Ευρωπαικών κυρώσεων κατά της Ρωσσίας, σαφώς και να ψηφίσουμε υπέρ.

Όλα στο εγγύς μέλλον.

Γιατί ο χρόνος είναι χρήμα.

Και γιατί "ο Γιάννης φοβάται το θεριό και το θερίο τον Γιάννη".

Πηγή:http://wwwaporrito.blogspot.gr/2012/06/11.html

ΜΙΑ ΑΝΑΔΡΟΜΗ, ΚΑΙ ΤΙ ΕΧΕΙ ΑΠΟΦΑΣΙΣΤΕΙ ΑΠΟ ΤΟ 2008 ΜΕ ΤΗΝ ΑΝΟΧΗ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Της Στέλλας Παπαγιαννάκη
Μέλους του ΕΛ.Ι.Σ.ΜΕ

Ο Ταγίπ Ερντογάν, ανοίγει θέμα με την Συνθήκη της Λωζάνης, ζητώντας τα νησιά του Αιγαίου, που σκόπιμα γέμισε με μουσουλμάνους εποίκους. Ανέφερε πως η χώρα του ζημιώθηκε από την συμφωνία του 1923, που θέτει τα όρια της Τουρκίας: «Το 1920, μας έδειξαν την Συνθήκη των Σεβρών, για να μας πείσουν το 1923, για την Συνθήκη της Λωζάνης. Κάποιοι προσπάθησαν να το παρουσιάσουν ως νίκη. Με την Συνθήκη της Λωζάνης, δώσαμε στους Έλληνες τα νησιά, που αν φωνάξεις από τις ακτές του Αιγαίου, θα ακουστείς απέναντι. Είναι αυτό νίκη; Όσοι έκατσαν στο τραπέζι των διαπραγματεύσεων, δεν εκμεταλλεύτηκαν αυτή την Συνθήκη, και σήμερα δυσκολευόμαστε εμείς."

Η ΣΥΝΘΗΚΗ ΤΩΝ ΣΕΒΡΩΝ

Η Οθωμανική Αυτοκρατορία παρέδιδε :

- Την κυριαρχία της Μεσοποταμίας (Ιράκ), της Παλαιστίνης, και της Υπεριορδανίας, στην Βρετανία ως

προτεκτοράτα της Κοινωνίας των Εθνών.

-Τη Συρία, και τον Λίβανο, στην Γαλλία, ως επίσης προτεκτοράτα.

-Την υπαγωγή της Ανατολίας, στην σφαίρα επιρροής της Ιταλίας.

-Η Χετζάζ (μέρος της σημερινής Σαουδικής Αραβίας), το Κουρδιστάν, και η Αρμενία, θα γίνονταν ανεξάρτητα κράτη.

Στην Ελλάδα παραχωρούσαν :

-Τα νησιά Ίμβρος, και Τένεδος, την Ανατολική Θράκη μέχρι τη γραμμή της Τσατάλτζας (κοντά στήν Κων/πολη),

-Η περιοχή της Σμύρνης, έμενε υπό την ονομαστική επικυριαρχία του σουλτάνου, ΑΛΛΑ θα διοικούντο από Έλληνα Αρμοστή, ως εντολοδόχο των συμμάχων, ΚΑΙ θα μπορούσε να προσαρτηθεί στην Ελλάδα μετά από 5 χρόνια, με δημοψήφισμα.

Η ΣΥΝΘΗΚΗ ΤΗΣ ΛΩΖΑΝΗΣ

Καταργήθηκε η Συνθήκη των Σεβρών που δεν είχε γίνει αποδεκτή από τη νέα κυβέρνηση της Τουρκίας, που διαδέχτηκε τον σουλτάνο της Κων/πολης.

Η Τουρκία ανέκτησε :

-Τα νησιά Ίμβρο και Τένεδο, μια λωρίδα γης κατά μήκος των συνόρων με την Συρία, την περιοχή της Σμύρνης, και τη Διεθνοποιημένη Ζώνη των Στενών (η οποία θα έμενε αποστρατικοποιημένη, και αντικείμενο νέας διεθνούς διάσκεψης).

-Παρεχώρησε : τα Δωδεκάνησα στην Ιταλία (χωρίς πρόβλεψη για δυνατότητα αυτοδιάθεσης).

-Ανέκτησε πλήρη κυριαρχικά δικαιώματα σε όλη της την επικράτεια, καθώς και δικαιώματα στρατιωτικών εγκαταστάσεων, εκτός της Ζώνης των Στενών.

Η Ελλάδα υποχρεώθηκε να πληρώσει σε είδος (ελλείψει χρημάτων), τις πολεμικές επανορθώσεις.

Η αποπληρωμή έγινε με επέκταση των Τουρκικών εδαφών της Ανατολικής Θράκης, πέρα από τα όρια της συμφωνίας.

- Ίμβρος και Τένεδος, θα διοικούνταν με ευνοϊκούς όρους για τούς Έλληνες.

- Ο Οικουμενικός Πατριάρχης έχασε την ιδιότητα του εθνάρχη, και το Πατριαρχείο τέθηκε υπό διεθνές, νομικό καθεστώς.

Σε αντάλλαγμα, η Τουρκία παραιτήθηκε απ' όλες τις διεκδικήσεις για τις παλιές περιοχές της Οθωμανικής Αυτοκρατορίας, εκτός των συνόρων της, και εγγυήθηκε τα δικαιώματα των μειονοτήτων στην Τουρκία.

Με ξεχωριστή συμφωνία μεταξύ Ελλάδος/Τουρκίας, αποφασίστηκε η υποχρεωτική ανταλλαγή πληθυσμών, και η αποστρατικοποίηση κάποιων νησιών του Αιγαίου.

Μετακινήθηκαν από την Μικρά Ασία και την Ανατολική Θράκη στην Ελλάδα, 1.650.000 Τούρκοι υπήκοοι, Χριστιανικού θρησκεύματος.

Από την Ελλάδα στην Τουρκία, 670.000 Έλληνες υπήκοοι, Μουσουλμανικού θρησκεύματος.

Η θρησκεία και όχι η ράτσα, απετέλεσε το βασικό κριτήριο για την ανταλλαγή.

Με το άρθρο 2β της συνθήκης, χρησιμοποιήθηκε ο όρος Μουσουλμάνοι και όχι Τούρκοι, γιατί κατά την Οθωμανική Αυτοκρατορία, η θρησκεία μετρούσε περισσότερο από την εθνικότητα.

Από την άλλη πλευρά, η Τουρκία ήθελε όλοι οι μουσουλμάνοι της Δυτικής Θράκης, να παραμείνουν στην Ελλάδα.

Εξαιρέθηκαν από την ανταλλαγή, Έλληνες κάτοικοι της Νομαρχίας της Κων/πολης, (125.000 μόνιμοι κάτοικοι Κων/πολης, Πριγκηπονήσων, και περιχώρων, εγκατεστημένοι πριν από τις 30 Οκτωβρίου 1918), και κάτοικοι της Ίμβρου και της Τενέδου (6.000). Ενώ στην Ελλάδα παρέμειναν 110.000 μουσουλμάνοι της Δ. Θράκης.

Σήμερα οι Τούρκοι μιλούν για μειονότητες στη Θράκη, Κω, και Ρόδο. Κινούνται έξυπνα σε σχέση με το προσφυγικό, και την πολιτική των «ανοιχτών συνόρων» της κυβέρνησης ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ. Γέμισαν τα νησιά με μουσουλμάνους εποίκους, τους οποίους κηδεμονεύουν.

Στις 27 Ιουνίου 2008, σε ψήφισμα της ολομέλειας της κοινοβουλευτικής συνέλευσης της Ευρώπης, κατοχυρώθηκε με έμμεσο αλλά ΣΑΦΗ τρόπο, ο όρος «Τουρκική», ως προσδιορισμός της μουσουλμανικής μειονότητας στη Δυτική Θράκη.

Στις 28 Μαρτίου 2009, η αρχή της αμοιβαιότητας της συνθήκης της Λωζάνης, τέθηκε σε έμμεση αμφισβήτηση από την επιτροπή νομικών υποθέσεων, και ανθρωπίνων δικαιωμάτων της συνέλευσης του συμβουλίου της Ευρώπης. Συμμετείχαν και Έλληνες βουλευτές-μέλη της επιτροπής.

Στις 6 Δεκεμβρίου 2010, τέθηκε σε πλήρη αμφισβήτηση, με απόφαση της υπό Τουρκικής Προεδρίας, της τότε επιτροπής των υπουργών του συμβουλίου της Ευρώπης. Με κατηγορηματικό τρόπο, έγινε «σύσταση» στην Ελλάδα να πάψει να εγείρει προσκόμματα, και να προχωρήσει στην αναγνώριση ως Τουρκικών, όλων των μουσουλμανικών μειονοτικών ενώσεων στο έδαφος της. Η μόνιμη ελληνική αντιπροσωπεία στο συμβούλιο της Ευρώπης, διαβεβαίωσε το σώμα, ότι η Ελληνική κυβέρνηση έχει ήδη προχωρήσει στην αναγνώριση δεκάδων μειονοτικών ενώσεων στην Ελλάδα,

που άλλες φέρουν την ένδειξη «Τουρκικός» και άλλες όχι.

Στις 28 Ιανουαρίου 2013, με απανωτά διαβήματα προς την επιτροπή υπουργών του συμβουλίου της Ευρώπης, οι νομικοί εκπρόσωποι των αυτοαποκαλούμενων «Τουρκικών ενώσεων» σε Ξάνθη, Έβρο, και Ροδόπη, απαίτησαν την αναγνώριση όλων αυτών των ενώσεων, (έχοντας τις καταδικαστικές αποφάσεις που εξέδωσε κατά της Ελλάδος το δικαστήριο ανθρωπίνων δικαιωμάτων).

Συμπερασματικά, η Τουρκία δουλεύει πάρα πολύ καλά εδώ και καιρό, προκειμένου να πετύχει την κατάργηση της συνθήκης της Λωζάνης, και την αναγνώριση των μειονοτήτων, με ό,τι αυτό συνεπάγεται.

Θα ανοίξει θέμα Στενών ο Ερντογάν; Τότε, θα πρέπει να κοιτάξει προς τη Μόσχα, η οποία προτιμά να παραμείνει το Αιγαίο, Ελληνική θάλασσα. Με ενδεχόμενη αλλαγή του status quo εις βάρος της Ελλάδος, οι Ρώσοι θα έχαναν τα τρία σημεία που διαθέτουν τώρα στο Αιγαίο.

- Στη νότια περιοχή της Λήμνου, είναι ο σταθμός των πλοίων που εισέρχονται από τα Στενά.

- Το δεύτερο, έξω από την Αστυπάλαια,

- Το τρίτο, στα βορειοδυτικά της Ικαρίας.

Ενημερωτικά, τέσσερα τουλάχιστον πολεμικά πλοία του Στόλου της Μαύρης θάλασσας, εφεξής θα περιπολούν μόνιμα στο Αιγαίο. Το αεροπλανοφόρο «Ναύαρχος Κουζνέτσοφ», θα κινείται νότια της Κρήτης.

Ο δήμαρχος της Άγκυρας, Melih Gokcek, μέσω twitter δημοσίευσε χάρτη της Ελλάδος με όλα τα νησιά του Αιγαίου σε μπλε χρώμα, τονίζοντας πως κακώς έγιναν ελληνικά : «Due to the treaty of Lausanne, the blue islands shown below, were given to Greece....and still, some people, shamelessly, say that's a success..»

πηγές : Wikipedia, / reporter.gr, / el.gr

Προσπάθεια εξαπάτησης και παραπλάνησης της Ελλάδος από την Τουρκία

Του Ταξιάρχου ε.α. Χρήστου Μηνάγια

Αν κάτι χαρακτηρίζει τους τακτικούς ελιγμούς των Τούρκων, αυτό είναι η προσπάθεια εξαπάτησης και παραπλάνησης της ελληνικής πλευράς μέσω της διεξαγωγής ψυχολογικών επιχειρήσεων, οι οποίες κλιμακώνονται σταδιακά το τελευταίο εξάμηνο.

Ιδιαίτερα αποκαλυπτικό παράδειγμα της τουρκικής αντίληψης για το θέμα αυτό αποτελεί το δημοσίευμα της τουρκικής εφημερίδας Sözcü, στις 05 Δεκεμβρίου 2016, με τίτλο: «Παρουσιάσθηκε ο τίτλος ιδιοκτησίας του νησιού που αφήσαμε τους Έλληνες να μας το αρπάξουν», το οποίο, δυστυχώς, έτυχε ευρείας αναδημοσίευσης από μεγάλο μέρος ελληνικών ΜΜΕ προβάλλοντας άθελα τους τα ψεύδη της τουρκικής προπαγάνδας.

Σύμφωνα με το άρθρο αυτό, ο πρώην Γενικός Γραμματέας του τουρκικού υπουργείου Άμυνας συνταγματάρχης ε.α. Ümit Yalım επικοινώνησε με το Γραφείο του Ο.Η.Ε. στη Γενεύη και ζήτησε το έγγραφο που καθορίζει την κυριότητα του νησιού Μαράθι (Marathi), το οποίο σύμφωνα με αυτόν περιλαμβάνεται μεταξύ των 18 τουρκικών νησιών που τελούν υπό ελληνική κατοχή. Στη συνέχεια, το Γραφείο του Ο.Η.Ε. του διαβίβασε το εν λόγω έγγραφο, το οποίο παρουσίασε η εφημερίδα Sözcü και αφορά στη συμφωνία μεταξύ Τουρκίας και Ιταλίας για συγκεκριμένα νησιά του Αιγαίου που υπογράφηκε στις 04-01-1932 και δημοσιεύθηκε στην τουρκική εφημερίδα της κυβερνήσεως στις 25-01-1933.

Ας σημειωθεί ακόμη ότι, το τουρκικό άρθρο παραπέμπει στο ελληνικό νησί Μάραθος ή Μαράθι που βρίσκεται δυτικά της νήσου Αρκοί και βόρεια της νήσου Λειψοί και περιλαμβάνεται στα 152 EGAYDAAK (Egemenliği Anlaşmalarla Yunanistan'a devredilmemiş Ada Adacık ve Kayalıklar), δηλαδή νησιά-νησίδες και βραχονησίδες των οποίων η κυριότητα (σ.σ. σύμφωνα με τους τουρκικούς ισχυρισμούς) δεν παραχωρήθηκε στην Ελλάδα με συμφωνίες.

Ωστόσο, από την λεπτομερή εξέταση του συνολικού κειμένου της τουρκικής εφημερίδος της κυβερνήσεως (25-01-1933) διαπιστώνεται ότι, το νησί Marathi που αναγράφεται στη συμφωνία Τουρκίας-Ιταλίας του 1932 ευρίσκεται μεταξύ του Καστελόριζου και των τουρκικών ακτών και ουδεμία σχέση έχει με το νησί Marathi (Μάραθος ή Μαράθι) που αναφέρουν οι Τούρκοι και το οποίο ευρίσκεται στο σύμπλεγμα νήσων Αρκοί. Το ίδιο ισχύει και με το αντίστοιχο κείμενο του Ο.Η.Ε. που είναι γραμμένο στα γαλλικά.

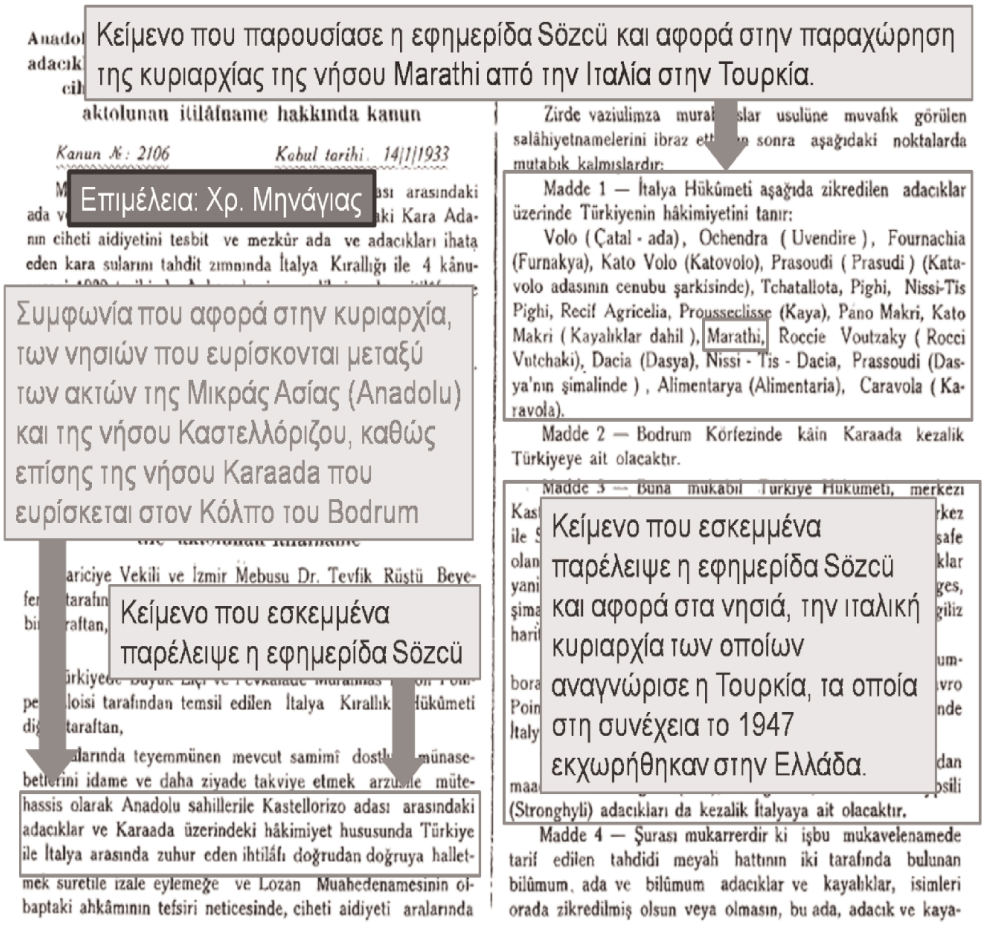
Κείμενο που παρουσίασε η εφημερίδα Sözcü και αφορά στην παραχώρηση της κυριαρχίας της νήσου Marathi από την Ιταλία στην Τουρκία.

Επιμέλεια: Χρ. Μηνάγιας

Συμφωνία που αφορά στην κυριαρχία, των νησιών που ευρίσκονται μεταξύ των ακτών της Μικράς Ασίας (Anadolu) και της νήσου Καστελλόριζου, καθώς επίσης της νήσου Karaada που ευρίσκεται στον Κόλπο του Bodrum

Κείμενο που εσκεμμένα παρέλειψε η εφημερίδα Sözcü

Κείμενο που εσκεμμένα παρέλειψε η εφημερίδα Sözcü και αφορά στα νησιά, την ιταλική κυριαρχία των οποίων αναγνώρισε η Τουρκία, τα οποία στη συνέχεια το 1947 εκχωρήθηκαν στην Ελλάδα.

aktolunan itilâfname hakkında kanun

Kanun №: 2106 Kabul tarihi. 14/1/1933

Madde 1 — İtalya Hükûmeti aşağıda zikredilen adacıklar üzerinde Türkiyenin hâkimiyetini tanır:

Volo (Çatal - ada), Ochendra (Uvendire), Fournachia (Furnakya), Kato Volo (Katovolo), Prasoudi (Prasudi) (Katavolo adasının cenubu şarkisinde), Tchatallota, Pighi, Nissi-Tis Pighi, Recif Agricelia, Prousseclisse (Kaya), Páno Makri, Kato Makri (Kayalıklar dahil), Marathi, Roccie Voutzaky (Rocci Vutchaki), Dacia (Dasya), Nissi - Tis - Dacia, Prassoudi (Dasya'nın şimalinde), Alimentarya (Alimentaria), Caravola (Karavola).

Madde 2 — Bodrum Körfezinde kâin Karaada kezalik Türkiyeye ait olacaktır.

Madde 3 — Buna mukabil Türkiye Hükûmeti, merkezi

(Stronghyli) adacıkları da kezalik İtalyaya ait olacaktır.

Madde 4 — Şurası mukarrerdir ki işbu mukavelenamede tarif edilen tahdidi meyah hattının iki tarafında bulunan bilûmum, ada ve bilûmum adacıklar ve kayahklar, isimleri orada zikredilmiş olsun veya olmasın, bu ada, adacık ve kaya-

Αναλυτικότερα, η εν λόγω συμφωνία αφορά στην κυριαρχία, αφενός των νησιών που ευρίσκονται μεταξύ των ακτών της Μικράς Ασίας (Anadolu) και της νήσου Καστελόριζου, αφετέρου της νήσου Karaada που ευρίσκεται στον Κόλπο του Bodrum. Επίσης, αναγράφεται εμφανώς ότι, η Τουρκία αναγνωρίζει την κυριαρχία της Ιταλίας στο Καστελόριζο, στις νησίδες Ψωράδια, Πολυφάδος, Ψωμί, Άγιος Γεώργιος, Αγριελαία, Μαύρο Ποινί και Μαύρο Ποινάκι, βραχονησίδες Κουτσουμπόρας, καθώς επίσης νησίδες Ρω (Άγιος Γεώργιος), Δραγονέρα, Ross και Στρογγυλή. Υπόψη ότι, στη συνέχεια, με τη Συμφωνία της 02-02-1947 τα νησιά αυτά εκχωρήθηκαν από την Ιταλία στην Ελλάδα και συνεπώς η Τουρκία δεν έχει κανένα κυριαρχικό δικαίωμα σε αυτά. Ακολούθως παρατίθεται απόσπασμα του κειμένου της τουρκικής εφημερίδος της κυβερνήσεως, το οποίο η εφημερίδα Sözcü εσκεμμένα δεν το παρουσίασε πλήρες, προκειμένου να εξαπατήσει και να παραπλανήσει την Ελλάδα στα πλαίσια της προσφιλούς της τακτικής δημιουργίας φοβικών συνδρόμων.

Επιμνημόσυνη ομιλία του Καθηγητού Αγγέλου Συρίγου στο ετήσιο μνημόσυνο του Προέδρου της Κυπριακής Δημοκρατίας αειμνήστου Τάσσου Παπαδοπούλου

Ελληνίδες και Έλληνες της Κύπρου

Τελούμε σήμερα το όγδοο μνημόσυνο του Τάσσου Παπαδόπουλου, του ανθρώπου που κατόρθωσε να καθιερωθεί ως ένας από τους μεγάλους ηγέτες του Ελληνισμού, σε μίαν περίοδο μάλιστα που οι μεγάλοι ηγέτες εκλείπουν.

Η σημερινή τελετή γίνεται ενώ η Κύπρος περνά τις κρισιμότερες ώρες της μετά το δημοψήφισμα για το Σχέδιο Ανάν το 2004. Η εικόνα που έχουμε μπροστά μας δεν είναι ακόμη εντελώς καθαρή. Συζητήσεις συνεχίζονται επί πολλών θεμάτων, ενώ υπάρχουν σοβαρά ερωτήματα για κρίσιμα ζητήματα με σοβαρότερα ίσως αυτά του εδαφικού, της ασφάλειας και των εγγυήσεων.

Στα διλήμματα που δημιουργούνται σε αυτήν τη φάση, οι συμβουλές που θα είχε να μας δώσει ο Τάσσος Παπαδόπουλος, εάν ήταν ακόμη ανάμεσά μας, θα ήσαν πολύτιμες και μοναδικές.

Βλέπετε, ο Τάσσος Παπαδόπουλος ευτύχησε να είναι μεταξύ εκείνων που οδήγησαν στην απελευθέρωση του νησιού από τον αποικιακό ζυγό. Σε νεαρότατη ηλικία συμμετείχε στην επιτροπή για τη δημιουργία του Συντάγματος της Κυπριακής Δημοκρατίας, διετέλεσε επί έντεκα χρόνια υπουργός την κρίσιμη περίοδο μεταξύ 1959-1970, συνομίλησε επανειλημμένως με την τουρκοκυπριακή πλευρά πριν και μετά την εισβολή, ήταν για χρόνια μέλος του Εθνικού Συμβουλίου και φυσικά είχε την εμπειρία των διαπραγματεύσεων του Σχεδίου Ανάν ως πρόεδρος της Κύπρου. Πρόκειται για μία πορεία μισού αιώνα.

Αντικειμενικά ίσως 1 ή 2 ακόμη άτομα στην ιστορία της Κυπριακής Δημοκρατίας μπορεί να θεωρηθεί ότι είχαν ανάλογες γνώσεις για το Κυπριακό και ήξεραν κάθε λεπτομέρειά του.

Έχοντας αυτά τα δεδομένα κατά νου για τη συσσωρευμένη πείρα και σοφία του Τάσσου Παπαδόπουλου, ανέτρεξα στο πιο ιστορικό του κείμενο, το διάγγελμα της 7ης Απριλίου 2004, λίγες ημέρες πριν το δημοψήφισμα για το Σχέδιο Ανάν, για να αναζητήσω απαντήσεις στα σημερινά ερωτήματα.

Διαπίστωσα ότι στο διάγγελμα υπήρχαν θέματα που σήμερα τα έχουμε περίπου καταπιεί. Είχε πει επί παραδείγματι ο Τάσσος Παπαδόπουλος ότι:

Σε ἕνα καθεστὼς ὅπου οἱ ἀποφάσεις πρέπει νὰ λαμβάνονται μὲ βάση ἰσοτιμίας, δηλαδὴ 50-50, παρέχεται σὲ κάθε πλευρὰ ἡ εὐχέρεια καὶ ἡ δυνατότητα νὰ δημιουργοῦν ἀδιέξοδα ποὺ θὰ ὁδηγοῦν σὲ παράλυση τὶς διοικητικὲς λειτουργίες τοῦ κράτους

Είναι κάτι που πρέπει να λάβουμε σοβαρά υπ' όψιν. Διότι σχετιζεται με την επόμενη ημέρα σε περίπτωση που προχωρήσει το σχέδιο λύσεως. Τότε που τα φώτα της δημοσιότητας θα έχουν απομακρυνθεί από το νησί αλλά τα προβλήματα θα απαιτούν γρήγορες και συγκεκριμένες λύσεις. Είναι ένα θέμα που σχετίζεται με τη λειτουργικότητα και εν τέλει με τη βιωσιμότητα του νέου κράτους.

Είναι πολλά θέματα που θίγει το διάγγελμα. Το βασικό όμως που το διατρέχει είναι αυτό που έγινε γνωστό με τη φράση: "Παρέλαβα Κράτος διεθνῶς ἀναγνωρισμένο. Δὲν θὰ παραδώσω «Κοινότητα» χωρὶς δικαίωμα λόγου διεθνῶς καὶ σὲ ἀναζήτηση κηδεμόνα". Πρόκειται για αυτό που ο Τάσσος Παπαδόπουλος περιγράφει ως "βασική και θεμελιώδη αγωνία του". Το λέει και το ξαναλέει: "Καλούμαστε νὰ καταλύσουμε τὴν Κυπριακὴ Δημοκρατία, τὸ μόνο ἔρεισμα ἀσφάλειας τοῦ λαοῦ μας καὶ ἐγγύηση τῆς ἱστορικῆς μας φυσιογνωμίας". Πίσω από αυτές τις φράσεις κρύβεται ο λόγος που η Τουρκία έχει εμπλακεί σε διαπραγματεύσεις δια των Τουρκοκυπρίων.

Κυρίες και Κύριοι, τα κατεχόμενα αποτελούν μία μαύρη τρύπα στον παγκόσμιο χάρτη. Δεν αναγνωρίζονται από κανέναν. Μέσα από τη συμφωνία λύσεως του Κυπριακού η Τουρκία αναζητεί να δώσει διεθνή υπόσταση στα κατεχόμενα. Στο τραπέζι των διαπραγματεύσεων ο κυπριακός ελληνισμός διαπραγματεύεται τη διεθνή του υπόσταση. Αυτό είναι το διαπραγματευτικό του χαρτί. Το μοναδικό διαπραγματευτικό του χαρτί. Το γεγονός ότι η διεθνής κοινότητα αναγνωρίζει την Κυπριακή Δημοκρατία ως τον αποκλειστικό εκπρόσωπο του νησιού. Στο νησί δεν υπάρχει άλλη διεθνής οντότητα. Αντιστοίχως ο ελληνισμός της Κύπρου μπαίνει σε αυτή τη διαδικασία των διαπραγματεύσεων προσδοκώντας να πάρει πίσω εδάφη και περιουσίες. Επομένως, η διαπραγμάτευση είναι «αναγνώριση έναντι εδάφους». Γι' αυτό το λόγο είναι τόσο σημαντικό η διεθνής υπόσταση της Κυπριακής Δημοκρατίας να δοθεί μόνον εάν έχει εξασφαλισθεί 100% η επιστροφή εδαφών.

Το σχέδιο της Τουρκίας είναι απλό:

1.Σε πρώτο βήμα επιδιώκει να εξουδετερώσει το μοναδικό διαπραγματευτικό πλεονέκτημα των Ελλήνων της Κύπρου: την επίσημη αναγνώριση.

2.Παράλληλο βήμα είναι η αναβάθμιση των κατεχομένων σε συνιστών κράτος ισότιμο με αυτό των Ελληνοκυπρίων.

3.Βασική προϋπόθεση για την επιτυχία των τουρκικών επιδιώξεων είναι να μην δώσουν πίσω εδάφη.

Το ίδιο είχε συμβεί και το 2004. Στο Μπούργκενστοκ είχαμε ζητήσει τα κατεχόμενα εδάφη που θα επιστρέφονταν σταδιακά στην ελληνοκυπριακή πολιτεία σε βάθος τρεισήμισυ ετών να παραδίδονταν στον ΟΗΕ. Οι Τούρκοι δεν το δέχθηκαν.

Επανέρχομαι στα λόγια του Τάσσου Παπαδόπουλου για το 2004 που ισχύουν ακέραια σήμερα:"Ἡ Τουρκοκυπριακὴ κοινότητα ἀποκτᾶ ὅλα τὰ βασικὰ αἰτήματα ποὺ διεκδίκησε, ἀπὸ τὴν πρώτη ἡμέρα ἐφαρμογῆς τῆς λύσης.

Ἀναγνωρίζεται ἡ ὀντότητά της ὡς «νόμιμο συνιστῶν Κράτος». Διαγράφεται ἡ εἰσβολὴ καὶ ἡ κατοχή. …

Ἀντίθετα, ὅλα καὶ ὅσα προσδοκά νὰ ἀποκτήσει ἡ Ἑλληνοκυπριακὴ κοινότητα, … παραπέμπονται χωρὶς ἐγγυήσεις στὸ μέλλον καὶ ἐξαρτῶνται ἀπὸ τὴν καλὴ πίστη τῆς Τουρκίας νὰ ἐκπληρώσει τὶς ὑποχρεώσεις ποὺ ἀναλαμβάνει. … «ἀγοράζουμε ἐλπίδα», μὲ μόνο ἀντάλλαγμα καὶ διασφάλιση τὴν καλὴ θέληση τῆς Τουρκικῆς πλευρᾶς νὰ τηρήσει τὴ συμφωνία".

Το δεύτερο βήμα της Τουρκίας είναι μετά από κάποιο χρονικό διαστημα και οπωσδήποτε πριν την επιστροφή των εδαφών, να βρει αφορμή για να απαλλαγεί από τις συμφωνίες. Έτσι:

- εδάφη δεν θα έχουν επιστραφεί,
- η Κυπριακή Δημοκρατία δεν θα υπάρχει και
- στη θέση της δύο συνιστώντα κράτη θα αναζητούν εναγωνίως την αναγνώριση από τη διεθνή κοινότητα.

Αυτός είναι και ο λόγος που η Τουρκία επιθυμεί διατήρηση των τουρκικών στρατευμάτων για μεγάλο χρονικό διάστημα. Είχε πει ο Τάσσος Παπαδόπουλος: "…ἡ συνεχὴς παρουσία τουρκικῶν στρατευμάτων στὴν Κύπρο, δὲν ἐξυπηρετεῖ βέβαια οὔτε τοὺς Ἑλληνοκύπριους οὔτε τοὺς Τουρ-

κοκύπριους, παρὰ μόνο τὴν Τουρκία".
Κύρίες και Κύριοι, πρέπει επιτέλους να αντιληφθούμε ότι η Τουρκία βλέπει στρατηγικά την Κύπρο.
Οι Τούρκοι φροντίζουν και μας το λένε με κάθε τρόπο. Δεν μας το κρύβουν. Το είχε πει ο Νιχάτ Ερίμ το 1956. Το ξαναλέει ο Νταβούτογλου στο βιβλίο του το στρατηγικό βάθος που εξεδόθη το 2001:"Ακόμη κι αν δεν υπήρχε ένας μουσουλμάνος Τούρκος εκεί, η Τουρκία όφειλε να διατηρεί ένα Κυπριακό ζήτημα. … η Τουρκία είναι υποχρεωμένη από στρατηγική άποψη να ενδιαφέρεται για την Κύπρο πέραν του ανθρώπινου παράγονταΓια την Τουρκία το Κυπριακό είναι θέμα στρατηγικής ασφάλειας. Τα συμφέροντά της είναι ανεξάρτητα από αυτά των Τουρκοκυπρίων. Η Τουρκία δεν πρόκειται να επιτρέψει στους Τουρκοκυπρίους να πάρουν μόνοι τους αποφάσεις για το μέλλον τους".

Η Τουρκία θέλει να διατηρήσει στρατεύματά της στο νησί στο διηνεκές.
Για ποιό λόγο; Απλούστατα διότι μετά τη διάλυση της Κυπριακή Δημοκρατίας θα μπορεί εύκολα να επιβάλλει τη λύση που της ταιριάζει. Ουσιαστικά το μέλλον αυτού του νησιού υποθηκεύεται στην πολιτική βούληση της Τουρκίας. Το είχε πει ο Τάσσος Παπαδόπουλος από το 2004:
"Ὅλα αὐτὰ ἔναντι κενῶν, παραπλανητικῶν, δῆθεν, προσδοκιῶν. Ἔναντι τῆς ἀνεδαφικῆς ψευδαίσθησης ὅτι ἡ Τουρκία θὰ τηρήσει τὶς δεσμεύσεις της.
Καταλαβαίνουμε λοιπόν για ποιο λόγο είναι ανάγκη να διαφυλαχθεί πάση θυσία η κρατική οντότητα της Κυπριακής Δημοκρατίας και όσα απορρέουν από αυτήν".
Ελληνίδες και Έλληνες της Κύπρου, τις επόμενες εβδομάδες θα ακούσουμε σημεία και τέρατα. Είναι η τελευταία σας ευκαιρία, θα πάθετε αυτό, θα πάθετε εκείνο, θα ενσωματώσουν οι Τούρκοι τα κατεχόμενα, θα σας πέσει ο ουρανός στο κεφάλι
Τό είχε επισημάνει ο Τάσσος Παπαδόπουλος:
"Εἶναι δογματισμὸς καὶ ὑποδηλεῖ ἄγνοια τῶν κανόνων τῆς διεθνοῦς πολιτικῆς, ἡ ἄποψη ὅτι αὐτὴ θᾶναι ἡ τελευταία πρωτοβουλία γιὰ λύση τοῦ Κυπριακοῦ".
Το είχε πει και ο Πέτρος Μολυβιάτης: "...δεν υπάρχουν τελευταίες ευκαιρίες. Η ζωή συνεχίζεται και η ζωή προσφέρει πάντοτε δυνατότητες και ευκαιρίες"

Ακούω ως τη βασική απειλή για το μέλλον ότι θα ενσωματώσουν οι Τούρκοι τα κατεχόμενα. Δεν είναι εύκολο να το κάνουν. Εάν ήταν εύκολο, θα το είχαν κάνει χρόνια τώρα. Σε αυτό το σημείο σημειώστε πως με ό,τι έχει καταπιαστεί η Τουρκία τα τελευταία χρόνια έχει αποτύχει μεγαλοπρεπώς:
• Πήγε να πάξει το μεγάλο παιχνίδι στη Μέση Ανατολή τοποθετώντας ισλαμικές αδελφότητες στα γειτονικά κράτη κι έχει βυθισθεί στον βάλτο της Συρίας
• Έριξε το ρωσικό μαχητικό και αφού έφαγε χαστούκια, σύρθηκε γονυπετής στη Μόσχα να ζητήσει συγνώμη
• Απείλησε με casus belli τους Κούρδους εάν διαβούν τον Ευφράτη στη Συρία και έκτοτε αυτοί έχουν προχωρήσει 90 χιλιόμετρα πέραν του ποταμού (προσέξτε! Μιλάμε για τους χωρίς κράτος και "ξυπόλητους" Κούρδους)
• Απαίτησε αλαζονικά να συμμετάσχει στην πολιορκία της Μοσούλης και έκτοτε οι στρατιώτες είναι εγκλωβισμένοι σε ένα στρατόπεδο υπό τον έλεγχο κουρδικής πολιτοφυλακής.
Ας υποθέσουμε, όμως, ότι η Τουρκία αποφασίζει να προβεί σε ενσωμάτωση. Θα είναι αναμφισβήτητα μία θλιβερή εξέλιξη που απλώς θα επιβεβαιώνει και τυπικά την πραγματικότητα που βιώνουμε στο νησί από το 1974. Βαυκαλιζόμαστε μήπως ότι συνομιλούμε τους Τουρκοκυπρίους; Μήπως οι Τουρκοκύπριοι κατέχουν την Κύπρο; Η Τουρκία την κατέχει και αυτός είναι ο πραγματικός συνομιλητής της ελληνοκυπριακής πλευράς. Τυχόν ενσωμάτωση θα μας οδηγήσει να αντικρύσουμε κατάματα αυτή την πραγματικότητα.

Για να αποτρέψουμε δυσμενείς εξελίξεις, ακόμη και τυχόν ενσωμάτωση, καλό είναι να αποφύγουμε με κάθε τρόπο να φθάσουμε σε ένα νέο δημοψήφισμα.
Θα είναι βαρύ για δεύτερη φορά να καταψηφισθεί ένα σχέδιο λύσεως, όπως είναι βέβαιον ότι θα γίνει. Πρέπει να σταματήσουμε τη διαδικασία πιο πριν. Σε αυτό το σημείο θα φανεί η διπλωματική δεινότητα Κύπρου και Ελλάδος. Εδώ θα αντιμετωπίσουμε ένα άλλο πρόβλημα. Εκτός από τις απειλές για καταστροφές, θα υπάρχουν και διεθνείς πιέσεις. Το διαπιστώσαμε ήδη. Μας θυμηθήκαν τις τελευταίες ημέρες και περάσανε από εδώ, ο εγγλέζος υπουργός Εξωτερικών, ο γάλλος πρόεδρος, η αμερικανίδα υφυπουργός. Ήρθαν για να μας πείσουν ότι πρέπει να δεχτούμε.
Πώς το λέει ο Σολωμός στους Ελεύθερους Πολιορκημένους;:
"Αραπιάς άτι, Γάλλου νούς, βόλι Τουρκιάς, τοπ' Άγγλου!
Πέλαγο μέγα πολεμά, βαρεί το καλυβάκι"
Εδώ, στην Κύπρο ήρθαν όλοι αυτοί. Ελάχιστοι πέρασαν και από την Τουρκία. Διότι γνωρίζουν ότι είμαστε ο αδύναμος κρίκος σε αυτή την ανισορροπία ισχύος. Διότι θεωρούν ότι εδώ οι πιέσεις θα είναι πιο αποτελεσματικές.
Απέναντι σε αυτές τις πιέσεις υποχρεώνομαι να επανέλθω στα λόγια του Τάσσου Παπαδόπουλου:
Οἱ ἀποφάσεις ποὺ θὰ πάρουμε ἐμεῖς σήμερα, διαμορφώνουν καὶ καθορίζουν τὶς τύχες καὶ τὰ πεπρωμένα καὶ τῶν ἐπερχόμενων γενεῶν.

Δὲν πρόκειται γιὰ πολιτικὲς ἐκλογὲς ὅπου τὰ Κόμματα καταμετροῦν τὴ δύναμή τους. Δὲν θὰ ἀναμετρηθοῦν τὰ Κόμματα μεταξύ τους. Θὰ ἀναμετρηθοῦμε μὲ τὴν ἱστορία.
Ἡ διαφύλαξη τῆς ἑνότητάς μας εἶναι ὕψιστο χρέος πρὸς τὴν πατρίδα μας
Προσέξτε αυτό το σημείο, κύριοι εκπρόσωποι των κομμάτων:
Ἡ διαφύλαξη τῆς ἑνότητάς μας εἶναι ὕψιστο χρέος πρὸς τὴν πατρίδα μας

Κυρίες και κύριοι,
Πριν από 190 χρόνια ο Διονύσιος Σολωμός περιέγραφε το πολιορκημένο από τους Τούρκους Μεσολόγγι ως ένα αλωνάκι:
"Τα μάτια μου δεν είδαν τόπον ενδοξότερον από τούτο το αλωνάκι
Πολλά τα αλωνάκια του ελληνισμού στην υπερτρισχιλιετή ιστορία του.
Ατελείωτες οι μάχες στα μαρμαρένια αλώνια".

Ελληνίδες και Έλληνες της Κύπρου,

Το αλωνάκι του ελληνισμού σήμερα είναι αυτό το νησί.

Εδώ θα ξαναρχίσει το παναρχαιο δράμα.

Εδώ θα αναμετρηθεί ο καθένας από εσάς με την ιστορία αυτού του τόπου, με τα παιδιά του, με το μέλλον του, με τον εαυτό του.

Οι παρακαταθήκες ενός ιστορικού ηγέτη όπως ο Τάσσος Παπαδόπουλος εύχομαι να σας καθοδηγήσουν σε αυτή την αναμέτρηση

16/12/16

https://www.facebook.com/angelos.syrigos?fref=nf

Ανοιχτή επιστολή προς τον Πρόεδρο της Τουρκικής Δημοκρατίας Ρ. Τ. Ερντογάν

International Hellenic Association sends open letter to Turkey's President Erdogan
And CC: Members of United Nations, Members of European Parliament, Media

Έπιμέλεια Κωνσταντίνος Βουτσινάς, Πλοίαρχος ε.α. ΠΝ, Οικονομολόγος, Μέλος ΔΣ ΕΛΙΣΜΕ
on Tuesday, 06 December 2016

Αξιότιμε Κύριε Πρόεδρε,

Πρόσφατα έχετε καθιερώσει μια επαναλαμβανόμενη και συνεχή αναφορά στα «σύνορα της καρδιάς των Τούρκων», όπως τα αντιλαμβάνεστε εσείς, τα οποία δεν ταυτίζονται με τα σημερινά φυσικά σύνορα της Τουρκίας προκειμένου να «χωρέσουν» σε αυτά και όλες οι νέο-οθωμανικές, επεκτατικές σας επιδιώξεις. Συχνά μάλιστα, μας πληροφορείτε πως παραδίδετε σε όλους εμάς και «μαθήματα ιστορίας».

Εμείς όμως γνωρίζουμε πολύ καλά πως αυτά τα «μαθήματα ιστορίας» όπως τα αποκαλείτε, αποτελούν μαθήματα επικίνδυνου λαϊκισμού σε ανιστόρητους και αμόρφωτους ανθρώπους οι οποίοι είναι φυσικό να μην γνωρίζουν όσα θα έπρεπε να γνωρίζετε εσείς!

Γιατί κάθε μορφωμένος άνθρωπος, Τούρκος, Έλληνας ή από οποιαδήποτε άλλη χώρα, ασφαλώς και χαμογελάει όταν σας ακούει να αναφέρεστε στα Ελληνικά νησιά του Αιγαίου ισχυριζόμενος ότι «Σε αυτά τα νησιά έχουμε την ιστορία μας, τα μνημεία μας, τα τζαμιά μας!».

Όλοι οι στοιχειωδώς μορφωμένοι άνθρωποι σε ολόκληρο τον πλανήτη, γνωρίζουν πως το Αιγαίο πέλαγος, από την χαραυγή της ιστορίας ήταν και παραμένει Ελληνικό. Οι περιστασιακοί κατακτητές ποτέ δεν μπόρεσαν, ούτε πρόκειται να μπορέσουν ποτέ στο μέλλον, αυτό να το αλλάξουν.

Μήπως, μια και φαίνεται να σας ενδιαφέρει η ιστορία, πρέπει να σας υπενθυμίσουμε πως η λέξη Αιγαίο, σύμφωνα με την αθάνατη Ελληνική μυθολογία που μελετάει ολόκληρος ο πλανήτης εδώ και χιλιάδες χρόνια, προέρχεται από τον πατέρα του Θησέα και βασιλιά της Αθήνας Αιγέα ο οποίος έπεσε και πνίγηκε στα νερά του πελάγους από το ναό του Ποσειδώνα στο Σούνιο;

Να σας υπενθυμίσουμε πως εδώ και 3.000 τουλάχιστον χρόνια πρωτοελληνικοί λαοί όπως Ίωνες, Αχαιοί, Αιολείς και άλλοι, μετέτρεψαν την Μικρά Ασία σε χώρο πολιτικής και πολιτισμικής ανάπτυξης του Ελληνισμού; Πως τα τετελεσμένα βίας και γενοκτονίας στα οποία είναι συνηθισμένοι οι πρόγονοι σας και δυστυχώς αρκετοί σύγχρονοι σας, όπως εσείς προσωπικά, δεν αλλοιώνουν ούτε κατ΄ ελάχιστο την πραγματική ιστορία;

Αν εσείς στις μέρες μας ψάχνετε απεγνωσμένα «αποδείξεις» για τον απροκάλυπτο επεκτατισμό σας στα τζαμιά που έχτισαν πρόσκαιροι κατακτητές σε ελάχιστα από τα 6.000 νησιά και βραχονησίδες που βρίσκονται στον Ελλαδικό χώρο, τι θα πρέπει να πούμε εμείς για το μνημείο της Παγκόσμιας Πολιτιστικής Κληρονομιάς, τον ναό της Αγίας του Θεού Σοφίας που χτίστηκε στην Πόλη του Κωνσταντίνου δέκα ολόκληρους αιώνες πριν εμφανιστούν οι κατακτητές – πρόγονοί σας;

Τι θα πρέπει να πούμε για τον Βυζαντινό Ναό της Αγίας Σοφίας στην Νίκαια της Βιθυνίας όπου πραγματοποιήθηκαν η πρώτη Οικουμενική Σύνοδος στις 20 Μαΐου του 325 και η όγδοη Οικουμενική Σύνοδος το έτος 787 ή για τον ναό της Αγίας Σοφίας της Τραπεζούντος, η οποία χτίστηκε μεταξύ 1238 και 1263 από τον Μανουήλ Α με ανεκτίμητη και μοναδική ψηφιδωτή και γλυπτή διακόσμηση;

Τι θα πρέπει να πούμε για την Ιερά Μονή Παναγίας Σουμελά, το σύμβολο του Ποντιακού Ελληνισμού εδώ και δεκαεπτά σχεδόν αιώνες, την οποία ίδρυσαν το 386 οι Αθηναίοι μοναχοί Βαρνάβας και Σοφρώνιος σε απάτητες βουνοκορφές του Πόντου; Τι θα πρέπει να πούμε για το ιερό της Άρτεμις στην Έφεσο, ένα από τα επτά θαύματα του αρχαίου κόσμου, τα ερείπια του οποίου θαυμάζουν σήμερα πλήθη που συρρέουν από ολόκληρο τον κόσμο ή για την Καππαδοκία η οποία από τον πρώτο αιώνα π.Χ. αποτελούσε κέντρο του Ελληνισμού;

Να θυμηθούμε μήπως την Νικομήδεια της αρχαίας Βιθυνίας, όπου καταγράφεται Ελληνική παρουσία από το 712 π.Χ.; Ή μήπως την Σμύρνη, από τις αρχαιότερες πόλεις της Μεσογείου, η οποία κατοικήθηκε από Ελληνικούς πληθυσμούς εδώ και χιλιάδες χρόνια - μέχρι πρόσφατα;

Μήπως να θυμηθούμε την Αλικαρνασσό, την Προύσα, το Ικόνιο ή την Ανατολική Θράκη στην οποία ο Ελληνικός μύθος της Ηρώς και του Λέανδρου λαμβάνει χώρα στην αρχαία πόλη της Σηστού εδώ και χιλιάδες χρόνια;

Τι θα πρέπει άραγε να πούμε για την μαρτυρική Κύπρο, το νησί της Αφροδίτης, καθαρά Ελληνικό από την εποχή του Τρωικού πολέμου; Τι θα πρέπει να πούμε για την Ίμβρο και την Τένεδο με Ελληνικό πληθυσμό που ξεπερνούσε το 90% όταν σας παραδόθηκαν σαν «δώρο» με την Συνθήκη της Λωζάνης που δεν σας αρέσει σήμερα;

Αξιότιμε Κύριε Πρόεδρε,

Πρέπει επιτέλους να κατανοήσετε πως στα σπλάχνα ολόκληρης της σημερινής Τουρκίας βρίσκονται παντού σπαρμένα αδιάψευστα τεκμήρια Ελληνικού πολιτισμού που άνθησε χιλιάδες χρόνια πριν εμφανιστούν στην περιοχή οι κατακτητές – πρόγονοι σας.

Για ποια ιστορία λοιπόν μας μιλάτε Κύριε Πρόεδρε; Για την ιστορία των γενοκτονιών, των σφαγών, της βίας και της απληστίας για πλιάτσικο; Γιατί αυτή ακριβώς είναι η αυθεντική σας ιστορία!

Ίσως θα σας ήταν χρήσιμο να μάθετε και τα σύνορα της δικής μας καρδιάς.

Πρώτα όμως προσπαθήστε να αντιληφθείτε, όσο δύσκολο και αν σας φαίνεται, πως τα σύνορα του διαχρονικού Ελληνισμού, από την εποχή της αρχαιότητας μέχρι σήμερα, δεν έχουν κανένα απολύτως γεωγραφικό όριο. Γιατί το Ελληνικό πνεύμα αγκάλιαζε, αγκαλιάζει και θα αγκαλιάζει πάντοτε κάθε μορφωμένο άνθρωπο, σε κάθε γωνιά του πλανήτη μας.

Όσον αφορά τα γεωγραφικά σύνορα του σημερινού Ελληνισμού, αν σας δίνουν την εντύπωση μιας εύκολης λείας στον απροκάλυπτο επεκτατισμό που εκδηλώνετε, ξανασκεφτείτε το καλά.

Γιατί θα πρέπει να γνωρίζετε πως τα σύνορα της καρδιάς των Ελλήνων πάντοτε θα φθάνουν μέχρι την Κόκκινη Μηλιά, τον τόπο που θα ξαναβρεθείτε κάποτε, γιατί όπως λένε οι παραδόσεις μας, και πάλι με χρόνους, με καιρούς, πάλι δικά μας θά΄ναι!

Κείμενο: Λεωνίδας Κουμάκης, μέλος ΙΗΑ, Ελλάς. Απόδοση στην Αγγλική γλώσσα Prof. Ellene Phufas-Jousma, Μέλος ΙΗΑ, USA

ΠΗΓΗ: International Hellenic Association (USA)

Ο Χαλίφης της Άγκυρας

Του κ. Παναγιώτου Δράκου*

Συγκρίνοντας τα αποτελέσματα των δύο βουλευτικών εκλογών της Τουρκίας του 2015 είναι προφανές ότι ο ελιγμός του Ερντογάν, να επανακκινήσει την ένοπλη διαμάχη με τους Κούρδους, απέδωσε θετικά για αυτόν, αλλά ουσιαστικά δεν απέδωσε κανένα όφελος ούτε όμως για τους Κούρδους, ούτε για την Τουρκία. Παρά τις διαφορές των δυο αναμετρήσεων, που ανέβασαν κάπως το κόμμα του Ερντογάν, το συμπέρασμα και από τις δύο εκλογές του Ιουνίου και του Νοεμβρίου, όπως προκύπτει από τους εκλογικούς χάρτες της χώρας, είναι ότι η Τουρκία ουσιαστικά αποτελείται από τρεις επικράτειες.

1. Κουρδικές περιοχές

Στην Ανατολή είναι οι Κούρδοι, που υπολογίζονται σε 15 έως 20 εκατομμύρια, Σουνίτες αλλά όχι Βαχαμπίτες (Wahabi), η εξτρεμιστική όψη των Σουνιτών της Σαουδικής Αραβίας. Οι Σουνίτες είναι ο πολυπληθέστερος κλάδος των Μωαμεθανών. Οι Κούρδοι είναι μοιρασμένοι σε τέσσερεις χώρες: οι περισσότεροι, το 42%, είναι στην Τουρκία, το 29% στο Ιράν, το 15% στην Συρία, και το 8% στο Ιράκ. Η Σύσκεψη Ειρήνης των Παρισίων του 1918 τους είχε υποσχεθεί ενιαίο ανεξάρτητο κράτος. Η υπόσχεση αυτή ουδέποτε τηρήθηκε.

Λίγα γνωρίζουμε για τις αντιδράσεις των Κούρδων του Ιράν. Αντιθέτως στο Ιράκ απέκτησαν αυτοδιοικούμενη επαρχία που πλησιάζει την ανεξαρτησία. Το Συριακό Κουρδιστάν θα είναι διπλάσιο σε πληθυσμό από το ήδη ημι-ανεξάρτητο Ιρακινό. Αν κρίνουμε από τις τελευταίες εξελίξεις υπάρχει πιθανότητα το Συριακό Κουρδιστάν να αποκτήσει και έξοδο στην Μεσόγειο. (Κάτι που δεν διαφαίνεται στον χάρτη 5.) Έτσι εξηγείται και η λυσσαλέα αντίδραση της Τουρκίας κατά της αυτονόμησης των Κούρδων της Συρίας επειδή φοβάται την περικύκλωση του Τουρκικού Κουρδιστάν από το Συριακό και το Ιρακινό Κουρδιστάν.

Στην Δύση της Τουρκίας συγκεντρώνεται πληθυσμός που υποστηρίζει το Ρεπουμπλικανικό κόμμα που ίδρυσε ο Κεμάλ. Αυτοί είναι μεν Μωαμεθανοί αλλά δεν είναι φανατικοί σαν την πλειοψηφία του Ερντογάν. Είναι υπέρ ενός λαϊκού κράτους όπως το ήθελε ο Κεμάλ Ατατούρκ (δηλ. ο πατέρας των Τούρκων). Ήταν οι βασικοί υποστηρικτές του λεγομένου στρατιωτικού παρακράτους το οποίο κατάφερε να διαλύσει ο Ερντογάν. Είναι περισσότερο Ευρωπαίοι από όλους τους άλλους Τούρκους. Θα μπορούσαμε να τους φανταστούμε απόγονους των Βυζαντινών της Ανατολίας και όχι των επήλυδων βασιβουζούκων των Σελτζούκ ή των Οσμάν Τούρκων.

Στην μέση μεταξύ «Βυζαντινών» Τούρκων και Κούρδων είναι οι Σουνίτες Τούρκοι, οι βασικοί υποστηρικτές του Ερντογάν. Ούτε αυτοί είναι Βαχαμπίτες, αλλά παρά ταύτα ο Ερντογάν συναγωνίζεται με την Σαουδική Αραβία για την ηγεσία των Σουνιτών. Οι Βαχαμπίτες και οι Σαλαφίτες (Salafi) φέρουν πολλά κοινά σημεία αλλά οι μεν δεν αποδέχονται τον παραλληλισμό τους με τους δε. Η πολύ πιο ακραία μορφή Σαλαφισμού μας δίνει τους περίφημους τζιχαντιστές (ιδέ ISIS κλπ στο Ιράκ). Η σιωπή των φερομένων ως μετριοπαθών Ισλαμιστών εναντίον των εξτρεμιστών πολλά κακά προοιωνίζεται. Έτσι και η σιωπηλή απουσία των μετριοπαθών Γερμανών από τα κοινά επέτρεψε την ανάδειξη των ναζιστών σε κυρίαρχη δύναμη. Κατόπιν εορτής το κακό δεν διορθωνότανε πια…

Κοιτάζοντας τους σχετικούς χάρτες βλέπουμε ότι οι περιοχές υπεροχής του Ερντογάν καταλαμβάνουν τουλάχιστον το 80 % της Ανατολίας. Από άλλο χάρτη των εδρών βουλευτών η Μέση Τουρκία δεν φαίνεται να είναι πληθυσμιακά πολυπληθής. Η Ανατολία στην οποία επικεντρώνονται οι Τούρκοι του Ερντογάν είναι αχανής. Σε μια πρόχειρη αναζήτηση δεν βρήκαμε επίσημα, στατιστικά στοιχεία που να δείχνουν τις συγκεντρώσεις πληθυσμών κατά περιοχή.

Διάχυτοι σε όλα τα τρία αυτά τμήματα της Τουρκίας, καλά κρυμμένοι όμως, είναι οι Αλεβίτες που υπολογίζονται σε 15 έως 20 εκατομμύρια και αυτοί σε ένα πληθυσμό 78 εκατομμυρίων. Ο αρχηγός των Ρεπουμπλικάνων Κιλικντάρογλου, του δευτέρου κόμματος της Εθνοσυνέλευσης, κατηγορείται από τον Ερντογάν ότι είναι Αλεβίτης, πράγμα που θεωρείται κακό για τους Σουνίτες. Οι Αλεβίτες δεν έχουν τζαμιά με μιναρέδες, προσεύχονται σε διαφορετικούς τόπους συγκέντρωσης λατρεύουν τον Άγιο Γεώργιο και φέρονται να έχουν κάποια μορφή συγχρωτισμού με τον Χριστιανισμό. Μερικοί τους παραλληλίζουν με τους Αλαουΐτες της Συρίας του Ασάντ, άλλοι με τους Σιίτες του Ιράν, αλλά και αυτά δεν είναι ευρέως αποδεκτά.

Άλλες μειονότητες αναφέρονται κατά καιρούς στην Τουρκία όπως οι Εβραίοι, οι Έλληνες, οι Αρμένιοι, οι Κιρκάσιοι, οι Τάταροι, οι Αζέροι, κλπ και οι κρυπτοχριστιανοί (διαφορετική κατηγορία από τους Αλεβίτες, αν αυτός ο ορισμός ταιριάζει). Η Τουρκία ποτέ δεν ενέκρινε απογραφή αυτών των πληθυσμών για σωβινιστικούς λόγους. Είτε για να μην εμφανίζονται λιγότεροι οι «αμιγείς» Τούρκοι, ή για να μην υπάρχει επίσημη καταγραφή – από

την μια απογραφή στην άλλη – το πόσους έχουν ξεπαστρέψει…

2. Τουρκικές εκλογές Ιουνίου 2015

Σε αυτήν την τριχοτομημένη κοινωνία της Τουρκίας ο Ερντογάν αγωνίζεται να γίνει Πρόεδρος με αυξημένες αρμοδιότητες τύπου Γαλλίας ή ΗΠΑ. Στις εκλογές του Ιουνίου το AKP (από τα Τούρκικα αρχικά του) έχασε την πλειοψηφία των εδρών στην Εθνοσυνέλευση. Τις ξανακέρδισε τον Νοέμβριο αφού είχε συσπειρώσει ψηφοφόρους με την επανεκκίνηση του πολέμου κατά των Κούρδων. Χωρίς όμως να καταφέρει να αποκλείσει το Κουρδικό κόμμα (HDP) από την Βουλή όπως επιθυμούσε. Το όνειρο του Ερντογάν δεν είναι πια άπιαστο καθώς του λείπουν μόνο 13 βουλευταί εάν οι «δικοί» του παραμείνουν συσπειρωμένοι.

3. Τουρκικές εκλογές Νοεμβρίου 2015

Στο σχεδιαζόμενο χαλιφάτο του Ερντογάν έχουν ρόλο και τα δυόμιση εκατομμύρια, όσους ισχυρίζονται οι Τούρκοι ότι φιλοξενούν, των προσφύγων από την Συρία. Κάποια στιγμή, μόλις κρίνουν τον χρόνο πρόσφορο, ο Τουρκικός στρατός θα εισβάλλει στην Συρία για να «αποκαταστήσει» τους πρόσφυγες στις πατρίδες τους και μετά θα ξεχάσει να αποχωρήσει, όπως ακριβώς έκανε στην Κύπρο. Για τους νεώτερους αναφέρουμε ότι ο τότε Πρωθυπουργός της Τουρκίας Ετσεβίτ επικαλέσθηκε ως δικαιολογία της εισβολής στην Κύπρο την αποκατάσταση της συνταγματικής τάξης στο νησί. Και η μεν συνταγματική τάξη είχε αποκατασταθεί αλλά περί συνεχιζομένης επί τεσσαρακονταετία κατοχής ούτε λόγος…

Στις επιθυμητές επεκτάσεις της Τουρκίας, σύμφωνα με μερικές απόψεις, περιλαμβάνεται η Θεσσαλονίκη, η Ανατολική Μακεδονία, η Θράκη, το 1/3 της Βουλγαρίας και της Συρίας, το Βατούμ της Γεωργίας, το Nakhichevan του Azerbaijan και την Μοσούλη και το Κιρκούκ μαζί με όλο το Ιρακινό Κουρδιστάν από το Ιράκ. Οι επιθυμίες αυτές μπορεί να μην είναι και του επίσημου κράτους, αλλά με τους Τούρκους ποτέ δεν ξέρει κανείς. Πριν από το 1821 οι Έλληνες έλεγαν: «Τούρκον είδες, γρόσια θέλει, και άλλον είδες, και άλλα θέλει.»

4. Ευσεβείς πόθοι επέκτασης Τούρκων από Θεσσαλονίκη μέχρι Κιρκούκ (για τα πετρέλαιά του)

Ο επόμενος χάρτης παρουσιάζει άλλες βλέψεις σχετικές με την δημιουργία ενός ελεύθερου ενωμένου Κουρδιστάν, ελεύθερου Βελουχιστάν, ενωμένου Σιϊτικού Αραβόφωνου «πέταλου» στον Αραβικό κόλπο και άλλες αλλαγές. Η σημαντικότερη από αυτές προβλέπει την απόσχιση των Σιϊτικών περιοχών της Σαουδικής Αραβίας όπου βρίσκονται και οι βασικές πετρελαιοπαραγωγές περιοχές της. Επί πλέον προβλέπει και τον τεμαχισμό της υπόλοιπης χώρας. Εξ άλλου οι Αραβόφωνες σιϊτικές περιοχές του Ιράν είναι και αυτές πλούσιες σε πετρέλαια όπως δείχνει ο μεθεπόμενος χάρτης. Τέτοιες προοπτικές αναμφίβολα θα καταλήξουν ακόμα και σε πολύ μεγάλο πόλεμο μεταξύ Ιράν και Σαουδικής Αραβίας με τεράστιους κινδύνους επεκτάσεως σε ένα bellum omnium contra omnes…

Οι έχοντες αντιρρήσεις σε τέτοιες εξελίξεις θα είναι φυσικά οι Τούρκοι, οι Αζέροι, οι Ιρανοί, οι Σαουδάραβες, οι Αφγανοί, οι Πακιστανοί και οι Σύριοι, όσοι έχουν απομείνει από την σημερινή σχεδόν διάλυση της χώρας τους. Η μεν Ευρώπη θα αντιμετωπίσει μια τεράστια λαοπλημμύρα και θα μετανιώσει που τόσα χρόνια τώρα όχι μόνο αμελεί την ένωση των στρατευμάτων της σε ένα Ευρωπαϊκό Στρατό αλλά επί πλέον κάθε χώρα προβαίνει συνεχώς σε μείωση των αμυντικών της δαπανών. Αλλά και οι Η.Π.Α., η Ευρώπη, η Κίνα, η Ινδία η Ιαπωνία, όλη η Ασία και ο υπόλοιπος κόσμος θα αντιδράσουν λόγω των πετρελαίων που είναι ακόμα αναγκαία στις οικονομίες μας.
Note: The following map was prepared by Lieutenant-Colonel Ralph Peters. It was published in the Armed Forces Journal in June 2006, Peters is a retired colonel of the U.S. National War Academy. (Map Copyright Lieutenant-Colonel Ralph Peters 2006).

Το πρόβλημα του πετρελαίου δεν θα επιλυθεί με την αντικατάσταση άλλων «πράσινων» μορφών ενεργείας πριν από την πάροδο μερικών δεκαετιών, αν θα επιλυθεί.

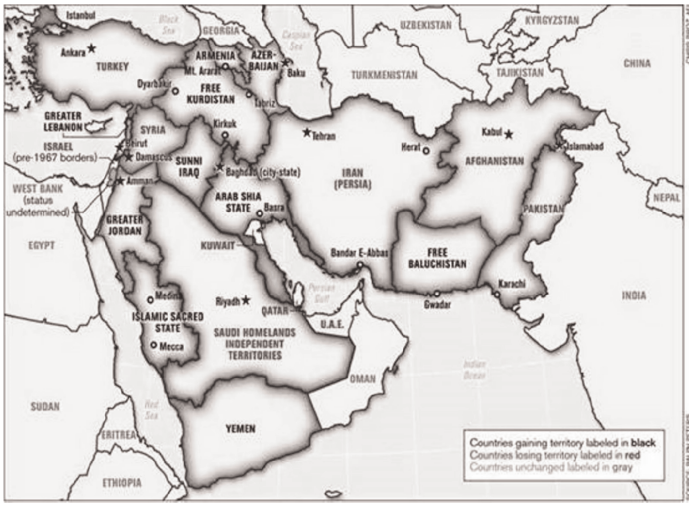

5. Αναδιανομή κρατών Μέσης Ανατολής

Ο Τουρκικός στρατός θα αποχωρήσει από την Κύπρο. Η Κύπρος θα ενταχθεί στο ΝΑΤΟ. Οι Τουρκοκύπριοι και Ελληνοκύπριοι θα κληθούν να προσαρμόσουν τα ψηφίσματα του ΟΗΕ για την ορθή διακυβέρνηση της νήσου, υπό την επίβλεψη βέβαια του ΟΗΕ.

Η Τουρκία θα υπογράψει και θα εφαρμόσει το Δίκαιο της Θάλασσας μέχρι της τελευταίας λεπτομέρειας. Η Ελλάς στο Αιγαίο έχει κατοχυρωμένα ναυτικά σύνορα, θα εφαρμόσει τα δώδεκα μίλια, το Καστελλόριζο έχει ΑΟΖ, γκρίζες ζώνες υπάρχουν μόνο στο μυαλό των γκρίζων λύκων…

Όπως πηγαίνει ο Ερντογάν μπορεί να ονειρεύεται να γίνει Χαλίφης, αλλά δεν πρέπει να του περάσει!

Ως εκ τούτου η κατανομή του πετρελαίου κατά θρησκευτικές ή/και εθνικές διαφοροποιήσεις (ιδέ Σουνίτες Τούρκοι – Σουνίτες Κούρδοι) επιβάλλει την διατήρηση της σημερινής ασταθούς ισορροπίας στην περιοχή. Ο κίνδυνος ενός καταστρεπτικού για όλους πολέμου μπορεί να υπολογισθεί από όλους εκτός από έναν αρχομανή, ιδέ Χίτλερ. Είναι ο Ερντογάν ο επόμενος Χίτλερ;

Η απάντηση στο προηγούμενο ερώτημα δεν είναι εύκολη. Η Δύση πρέπει να λάβει αποφάσεις για τον Ερντογάν. Πρώτα από όλα να τον ενημερώσει, και τους Ρώσους φυσικά, ότι το ΝΑΤΟ δεν προτίθεται να τον υποστηρίξει αν συνεχίσει πολεμικές ενέργειες. Η κατάρριψη δεύτερου Ρωσικού μαχητικού αεροσκάφους θα θεωρηθεί πολεμική ενέργεια. Η Δύση δεν θεωρεί τους Κούρδους τρομοκράτες, πρέπει να αποκτήσουν αυτονομία. Αν η Τουρκία συνεχίσει τον πόλεμο εναντίον τους θα αποβληθεί από το ΝΑΤΟ.

Η διευκόλυνση διέλευσης μεταναστών ή προσφύγων δια μέσου του Τουρκικού εδάφους θα θεωρηθεί εχθρική ενέργεια. Η Δύση αναδέχεται το κόστος των προσφύγων και επαναπατρισμού των μεταναστών καταβαλλόμενο απ' ευθείας, όχι μέσω του Τουρκικού κράτους. Το κόστος όμως αποκαταστάσεως της Συρίας θα καταβληθεί από το Κατάρ, την Σαουδαραβία και την Τουρκία.

Η Νατοϊκή ναυτική δύναμη του Αιγαίου θα πλαισιωθεί και από αεροπορική δύναμη με εντολή επιτήρησης των θαλασσίων συνόρων Ελλάδος Τουρκίας και του εναερίου χώρου του FIR Αθηνών, που θα χαρακτηρισθεί no-fly zone για τα Τουρκικά μαχητικά αεροπλάνα.

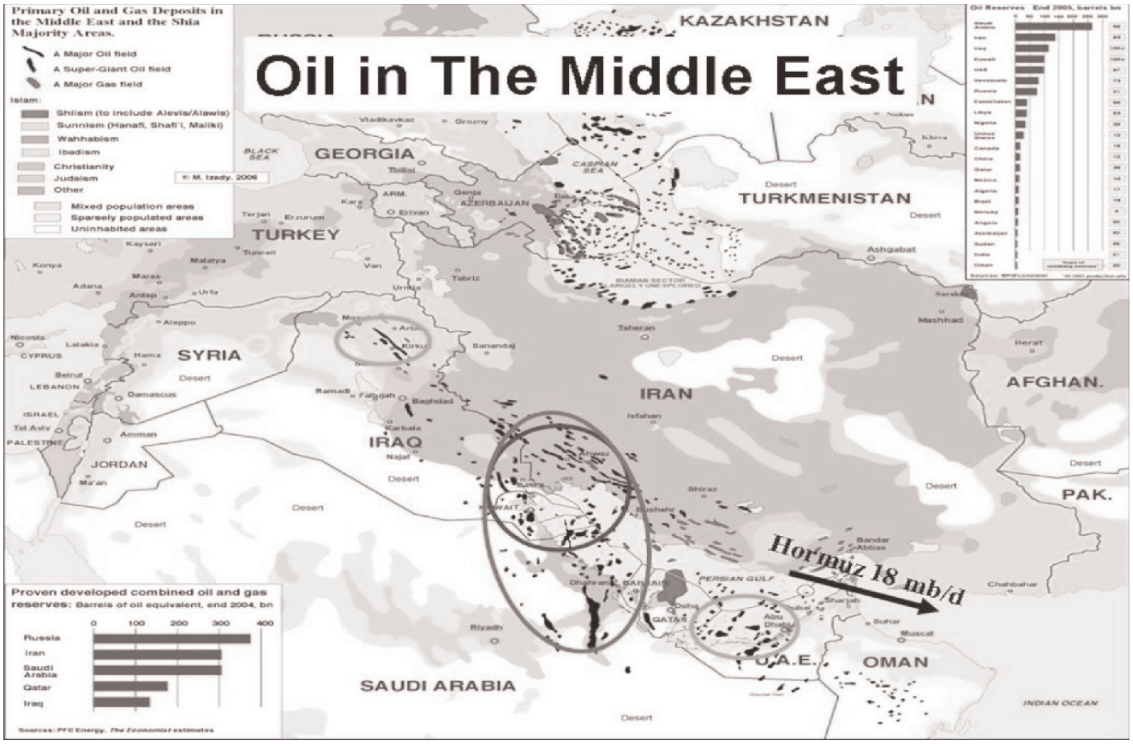

6. Πετρέλαιο σε Σιϊτικές και Σουνιτικές Περιοχές

*Παναγιώτης Γ. Δράκος
Μέλος του ΕΛΙΣΜΕ

Νυν Πρόεδρος της Ένωσης Εισηγμένων Εταιρειών. Μέλος ΔΣ της European Issuers (Ευρωπαϊκή Οργάνωση Εισηγμένων Εταιρειών), του Χρηματιστηρίου Αθηνών, του Γενικού Συμβουλίου του ΣΕΒ, του Συλλόγου Αποφοίτων του Harvard University καθώς και του Harvard Business School.

Πρώην, Διευθύνων Σύμβουλος, Elig Sarl, και Corporate Finance, Drexel, Burnham, Lambert, Paris, France. Μέλος της Ομάδας Εργοδοτών, ΕΟΚΕ, Βρυξέλλες. Πρώην Γενικός Γραμματέας του ΣΕΒ και του ΙΟΒΕ, Μέλος των δύο Δ.Σ. τους. Μέλος ΔΣ, ΕΛΟΤ, της Ανώτατης Σχολής Παιδαγωγικής και Τεχνολογικής Εκπαίδευσης (ΑΣΠΑΙΤΕ), και της ΑΕΔΑΚ Ασφαλιστικών Οργανισμών. Πρώην Ενταλμένος Αντιπρόεδρος και Διευθύνων Σύμβουλος, Όμιλος Εταιρειών Π. Γ. ΔΡΑΚΟΣ – ΙΖΟΛΑ ΑΒΕ.

Η ΣΥΜΒΟΛΗ ΤΩΝ ΓΥΝΑΙΚΩΝ ΣΤΙΣ ΕΛΛΗΝΙΚΕΣ ΕΝΟΠΛΕΣ ΔΥΝΑΜΕΙΣ

Του Σμηνάρχου (Ι) Αθανασίου Μπινιάρη
Επιτελούς Διεύθυνσης Σπουδών Σχολής Εθνικής Άμυνας

«Άνδρες πόλις εστίν και ού τείχη, ουδέ νήες ανδρών κεναί»
Θουκυδίδης (460 - 399 π.Χ.)

Η εποχή όπου ο Θουκυδίδης, ο μεγάλος αυτός Αθηναίος ιστορικός και συγγραφέας του Πελοποννησιακού Πολέμου, διακήρυττε ότι «η πόλη (και η δύναμή της) είναι οι άνδρες και όχι τα τείχη, ούτε τα άδεια από άνδρες πλοία», ήτοι ότι «οι άξιοι άνδρες είναι εκείνοι που θα προασπίσουν και διασφαλίσουν την ακεραιότητα της χώρας και όχι τα κτίρια και τα οχυρώματα, ούτε τα άδεια από άνδρες οπλικά συστήματα», έχει εν μέρει περάσει στο παρελθόν, καθώς και οι γυναίκες πλέον προσφέρουν σε χώρους που παραδοσιακά εθεωρούντο ανδρικοί.

Αν «ξεσκονίσουμε» τα βιβλία της ιστορίας θα βρούμε ορισμένα φωτεινά περιστατικά γυναικών που ανταπεξήλθαν ισάξια με τους άνδρες στις δυσκολίες της μάχης, και ίσως σε μερικές περιπτώσεις καλύτερα. Το γιατί δεν αξιοποιήθηκαν σε μεγάλο βαθμό και αριθμό, ήτο θέμα φιλοσοφικής άποψης περί ισότητας ή ανισότητας ή διαφορετικότητας των δύο φύλων, βασιζόμενη η εν λόγω άποψη κυρίως στην μυϊκή δύναμη και στην αναγνώριση ανδροκρατικών θεσμών για τον ρόλο της γυναίκας στην οικογένεια και γενικότερα στην κοινωνία.

Ο γνωστός Κινέζος στρατηγός και φιλόσοφος Σουν Τσου στο βιβλίο του «Η Τέχνη του Πολέμου», μία αρχαία κινεζική πραγματεία στρατιωτικής στρατηγικής με διαχρονική αξία και μεγάλη επιρροή τα τελευταία 2.500 χρόνια, περιγράφει πώς απλές γυναίκες μπορούν να μετατραπούν σε πολεμίστριες, αρκεί να υποστούν κατάλληλη εκπαίδευση και να έχουν ενσυνείδητη πειθαρχία.

Συνεπώς, το πρόβλημα δεν άπτεται της γυναικείας ομορφιάς ούτε της σωματικής ή ψυχοσωματικής κατάστασης, αλλά είναι καθαρά θέμα αντίληψης, νοοτροπίας και ευρηματικότητας.

Κατά καιρούς έρχονται στο προσκήνιο ειδήσεις από διαφορετικά σημεία του πλανήτη, σχετικά με την συμμετοχή γυναικών στον χώρο των Ενόπλων Δυνάμεων και μάλιστα σε μάχιμες θέσεις. Όλοι παρουσιάζουν την δική τους επιχειρηματολογία, στηριζόμενοι στις τοπικές κατά περίπτωση κρατούσες κουλτούρες - αντιλήψεις και υφιστάμενες κοινωνικές δομές (δημογραφική κατάσταση, οικονομικές συνθήκες, κλπ).

Μόνο στην Δαχομέη (χώρα της δυτικής Αφρικής - σημερινή Δημοκρατία του Μενίν) είναι γνωστή η ύπαρξη επίλεκτου τάγματος πολεμιστριών πρώτης γραμμής, το οποίο συμμετείχε κανονικά σε πολεμικές συρράξεις τον 19ο αιώνα και αποτελείτο από 6.000

καταγεγραμμένες γυναίκες.

Ας μην λησμονούμε φυσικά και την δική μας ιστορία, όπως την μάχη του Διρού, τον Ιούνιο του 1826, μία από τις σημαντικότερες νίκες των Ελλήνων κατά την διάρκεια της Επανάστασης, μία μάχη στην οποία συμμετείχαν οι ουσιαστικά άοπλες γυναίκες έναντι των δυνάμεων του Ιμπραήμ, ο οποίος ήθελε να αλώσει την Μάνη. Η τόλμη, η αυταπάρνηση και η πατριωτική αρετή των θρυλικών αυτών ηρωίδων Μανιατισσών, ήταν τέτοια που με κάθε μέσο (δρεπάνια θερισμού, πέτρες, ξύλα, κλπ) συνέδραμαν τους άνδρες και ταπείνωσαν τις εχθρικές δυνάμεις.

Στην σύγχρονη ελληνική πραγματικότητα, το έτος 2002, επετράπη η εισαγωγή των πρώτων γυναικών σε μάχιμες ειδικότητες, μέσω πανελλαδικών εξετάσεων, στις ανώτατες στρατιωτικές παραγωγικές σχολές, «Ευελπίδων», «Δοκίμων» και «Ικάρων». Ενδεικτικά αναφέρεται ότι στο τμήμα Ιπταμένων της Σχολής Ικάρων εισήλθαν τότε οι 9 πρώτες κοπέλες, ενώ ήδη από το ακαδημαϊκό έτος 1991 είχε καθιερωθεί η εισαγωγή γυναικών στο τμήμα Μηχανικών της ανδροκρατούμενης μέχρι τότε οικείας Σχολής.

Επίσης, από την δεκαετία του 1990 και έκτοτε, ο θεσμός εξελίχθηκε και στο Πολεμικό Ναυτικό με αποτέλεσμα σήμερα γυναίκες ποικίλων ειδικοτήτων να υπηρετούν σε πολεμικά πλοία. Μάλιστα δε, λίαν προσφάτως, η πρώτη Αξιωματικός του Ναυτικού τοποθετήθηκε σε υποβρύχιο του Στόλου, πέφτοντας έτσι ένα ακόμη ανδρικό απόρθητο επιχειρησιακό κάστρο.

Όσον αφορά στην στελέχωση των ειδικών δυνάμεων από θήλυ προσωπικό, αναφέρεται ότι υπάρχουν ορισμένες αξιόλογες τέτοιες περιπτώσεις. Ενδεικτικά μνημονεύεται η περίπτωση μίας εκπαιδευόμενης του Στρατού Ξηράς, στο Κέντρο Εκπαίδευσης Ανορθόδοξου Πολέμου (Ρεντίνα Χαλκιδικής), η οποία κατά την διάρκεια των δοκιμασιών στον πύργο και στα βράχια εκπαίδευσης ορεινού αγώνα ανεβοκατέβαινε με σχετική άνεση τις διαδρομές, εν μέσω νυκτός κιόλας, ενώ υπήρχαν εκπαιδευόμενοι που εν μέρει κόμπιαζαν, αν και ο σωματότυπός της ήτο πιο λεπτός σε σχέση με τους συναδέλφους της. Έκτοτε, στην Μονάδα Εκστρατείας που τοποθετήθηκε, μαθεύτηκε ότι τα πήγαινε πολύ καλά.

Εκτιμάται λοιπόν ότι δεν θα πρέπει να γίνεται καμία εξαίρεση για όσες επιθυμούν να υπηρετήσουν σε επιχειρησιακές θέσεις ή να συμμετάσχουν σε ειδικές αποστολές. Θα πρέπει να είναι ευπρόσδεκτες, αρκεί να πληρούν όλα τα κριτήρια που έχουν θεσπιστεί και για τους άνδρες. Η επιλογή να γίνεται βάσει της περιγραφής της συγκεκριμένης θέσης εργασίας (job description). Η εκπαίδευση πρέπει να είναι κοινή και να αξιολογείται ακριβώς με την ίδια αυστηρότητα και τις ίδιες προδιαγραφές, ανεξαρτήτως φύλου. Απαιτείται φυσική κατάσταση, θέληση και κυρίως ψυχή! Όταν μετατίθενται στις Μονάδες, χρειάζεται ίση αντιμετώπιση και όχι διάκριση φύλων, αλλά διαρκής εκπαίδευση, αφοσίωση στο καθήκον και ασφαλώς διάκριση ικανοτήτων κατ' άτομο.

Επιπλέον, η γυναίκα με το να είναι μαχήτρια και επιδέξια σε θέματα τακτικής δεν σημαίνει ότι αδυνατεί να ανταπεξέλθει σε κοινωνικούς ρόλους που κατά κανόνα της αναλογούν (οικοδέσποινα, καλή σύζυγος, στοργική μητέρα, κλπ), καθότι δεν υπάρχει «δεν μπορώ», αλλά υπάρχει «δεν θέλω». Ο άνθρωπος έχει αστείρευτες δυνάμεις και με κατάλληλη ιεράρχηση προτεραιοτήτων όλα μπορεί να τα καταφέρει και να τα προλάβει, ασφαλώς μέσα στο πλαίσιο του εφικτού, αρκεί να θέλει!

Προς τούτοις, ένεκα και της δημοσιονομικής ύφεσης που διέρχεται η χώρα μας, τα τελευταία έτη προωθείται πολύπλευρα η κοινωνική μέριμνα και υποστηρίζεται μία ανθρωποκεντρική κατεύθυνση, χωρίς διόλου να μειώνεται η ικανότητα και η επιχειρησιακή αποτελεσματικότητα του Στρατεύματος.

Ωσαύτως, δεδομένου ότι οι περιορισμοί του παρελθόντος έχουν αρθεί, δεν μπορούμε και δεν πρέπει να αποκλείσουμε την δυνατότητα και τις ευκαιρίες στο γυναικείο φύλο να ανελιχθεί στην ιεραρχία των Ενόπλων Δυνάμεων και να αναδείξει ηγετικές προσωπικότητες, με ήθος, γνώσεις και σεμνότητα, που θα γοητεύσουν και θα εμπνεύσουν το στρατιωτικό προσωπικό προς κοινό όφελος.

Εν κατακλείδι, όλες οι ειδικότητες και οι εξειδικεύσεις των στελεχών είναι ατόφιο χρυσάφι. Άνδρες και γυναίκες συμβάλλουν τα μέγιστα στα τεράστια αυτά οικοδομήματα που λέγονται «Στρατός Ξηράς», «Πολεμικό Ναυτικό», «Πολεμική Αεροπορία», είτε από θέσεις διοικητικής μερίμνης και υποστήριξης, είτε από αμιγώς επιχειρησιακά καθήκοντα.

Ωστόσο, επειδή εχθρός του καλού είναι το καλύτερο, πρέπει το γυναικείο στελεχιακό δυναμικό να αποτελέσει τον πυρήνα μιας στρατηγικής που αξιοποιεί το σύνολο των ανθρωπίνων πόρων και διατηρεί ακμαίο το ηθικό και το φρόνημα, στοχεύοντας πάντα στο αξιόμαχο του Στρατεύματος και στην ωφέλεια της Πατρίδος μας, η οποία για να συνεχίζει να στέκεται όρθια και αλώβητη, εντός του ρευστού και κλυδωνιζόμενου γεωπολιτικού περιβάλλοντος που ευρίσκεται, χρειάζεται δίπλα της ολόκληρη την κοινωνία, άνδρες και γυναίκες.

Η ΤΕΧΝΟΛΟΓΙΚΗ ΕΞΕΛΙΞΗ ΤΗΣ ΑΕΡΟΠΟΡΙΚΗΣ ΣΤΡΑΤΗΓΙΚΗΣ

Μη επανδρωμένα αεροπλάνα

Της Μαρίας Χριστίνας Παπαγιαννοπούλου
Ιστορικού-Διεθνολόγου,
με ειδίκευση στην Στρατηγική Ανάλυση στρατιωτικών και πολιτικών θεμάτων,
Υποψηφίας Διδάκτορος Διεθνών και Ευρωπαϊκών Σπουδών Πανεπιστημίου Πειραιώς.

ΕΙΣΑΓΩΓΗ

Τα μη επανδρωμένα αεροπλάνα αποτελούν το πιο χαρακτηριστικό στοιχείο της τεχνολογικής εξέλιξης που έχει βιώσει η αεροπορική στρατηγική από την στιγμή της εμφάνισής της στις αρχές του 20ου αιώνα μέχρι σήμερα. Είναι το πιο εξελιγμένο και νεώτερο είδος αεροπλάνου, το οποίο, όπως λέει και ο ορισμός του, είναι μη επανδρωμένο, δηλαδή δεν υπάρχει φυσική ανθρώπινη παρουσία στο πιλοτήριο. Η ιστορία των μη επανδρωμένων αεροπλάνων χρονολογικά ξεκινά πολύ νωρίς, τον 19ο αιώνα. Ωστόσο, θα γίνουν δημοφιλή τα τελευταία χρόνια και θα ταυτιστούν σε μεγάλο βαθμό με την μελλοντική εξέλιξη της αεροπορικής ισχύος.

ΒΑΣΙΚΕΣ ΟΝΟΜΑΣΙΕΣ ΚΑΙ ΙΣΤΟΡΙΚΗ ΕΞΕΛΙΞΗ

Τα μη επανδρωμένα αεροπλάνα έχουν πολλές και διαφορετικές ονομασίες, όπως μη επανδρωμένο εναέριο όχημα (UAV-Unmanned Aerial Vehicle). Αυτή η ονομασία είναι και η συνηθέστερη στις μέρες μας. Επίσης, ονομάζονται μη επανδρωμένα (drones), ένα όνομα, το οποίο προήλθε από τη Βρετανία τη δεκαετία του 1930 και είναι η παλαιότερη ονομασία των μη επανδρωμένων αεροπλάνων. Η ονομασία μη επανδρωμένο εναέριο σύστημα (UAS-Unmanned Aerial System) δίνει έμφαση στην ύπαρξη ενός ολόκληρου συστήματος, το οποίο περιλαμβάνει το μη επανδρωμένο αεροπλάνο, τους επίγειους σταθμούς ελέγχου και πτήσης των μη επανδρωμένων αεροπλάνων και τα δίκτυα επικοινωνιών. Η ονομασία μη επανδρωμένο μαχητικό εναέριο όχημα (UCAV-Unmanned Combat Air Vehicle) συνήθως αναφέρεται σε οπλισμένα μη επανδρωμένα αεροπλάνα, ενώ τα μίκρο-αεροπορικά οχήματα (MAV-Micro Air Vehicles) είναι χρήσιμα για στρατιώτες και για την αστυνομία που δρουν στους στενούς δρόμους της πόλης ή σε περιοχές γεμάτες με κόσμο. Η ονομασία μικρά, μη επανδρωμένα αεροπορικά συστήματα (SUAS-Small Unmanned Aircraft Systems) αναφέρεται στα μικρά σε μέγεθος μη επανδρωμένα αεροπλάνα. Τα αυτόνομα ιπτάμενα αεροπλάνα (RPA-Remotely Piloted Aircraft) είναι κυρίως, τα μεγάλα σε μέγεθος μη επανδρωμένα αεροπλάνα, όπως το Predator, το Reaper και το Global Hawk.

Υπάρχουν δύο βασικά είδη των μη επανδρωμένων αεροπλάνων. Εκείνα που πρέπει να ελέγχονται από τους πιλότους του εδάφους και εκείνα, τα οποία μπορούν να πετούν αυτόνομα, χωρίς ανθρώπινη παρέμβαση ή καθοδήγηση. Τα περισσότερα από τα μεγάλα μη επανδρωμένα αεροπλάνα μπορούν να πετάξουν αυτόνομα με βάση ένα προγραμματισμένο σχέδιο πτήσης, με τον πιλότο να παίρνει τον έλεγχο μόνο όταν αυτό χρειάζεται και όταν πρέπει να γίνει κάποια αλλαγή στην πορεία του αεροπλάνου. Στο μέλλον, θα αναπτυχθούν πιο εξελιγμένα ηλεκτρονικά συστήματα, τα οποία θα αφήνουν τα μη επανδρωμένα να «σκέφτονται» από μόνα τους και να παίρνουν αποφάσεις, όπως το αν θα ξεκινήσουν ή όχι μια επίθεση εναντίον ενός στόχου. Τα μη επανδρωμένα μπορούν να μείνουν για πολλές ώρες στον αέρα, ίσως και πιο πολλές από τα επανδρωμένα αεροπλάνα, ωστόσο δεν μπορούν ακόμα να ανεφοδιαστούν με καύσιμα στον αέρα.

Δεν θα αντικαταστήσουν ποτέ βέβαια, ούτε θα οδηγήσουν στην εξαφάνιση τα επανδρωμένα αεροπλάνα, ωστόσο θα κυριαρχήσουν τα επόμενα χρόνια. Έχουν ήδη γίνει ζωτικό μέρος του στρατιωτικού οπλοστασίου των Η.Π.Α., ενώ χρησιμοποιούνται και στην καθημερινή ζωή των πολιτών. Συνήθως, τα μη επανδρωμένα αεροπλάνα χρησιμοποιούνται για αποστολές παρατήρησης και αναγνώρισης του εχθρού και για εγγύς αεροπορική υποστήριξη των φίλιων στρατευμάτων. Μπορούν να προσφέρουν εκτεταμένη αεροπορική κάλυψη του πεδίου της μάχης, να παρέχουν χρήσιμες πληροφορίες στο στρατό στο έδαφος, να μεταφέρουν οπλικά συστήματα και, ειδικά στις μέρες μας, να εντοπίζουν τις δραστηριότητες των τρομοκρατών σε μέρη όπως το Ιράκ, το Αφγανιστάν, η Σερβία. Μάλιστα, τα τελευταία χρόνια, έχουν αποκτήσει πιο επιθετικές δυνατότητες, όπως το χτύπημα στόχων.

Ακόμα, τα μη επανδρωμένα αεροπλάνα βοηθούν και σε μη στρατιωτικές δραστηριότητες, όπως η συλλογή πληροφοριών μέσα από έναν τυφώνα για τη βοήθεια της επιστημονικής έρευνας, η εκτέλεση περιπολιών στα σύνορα. Επίσης, λαμβάνουν μέρος σε επιχειρήσεις διάσωσης και παρέχουν στην αστυνομία ένα «μάτι στον ουρανό».

Έχουν αναπτυχθεί όπλα εναντίον των εχθρικών μη επανδρωμένων αεροπλάνων (anti-UAV weapons) για την αντιμετώπισή τους. Αυτά τα όπλα είναι συνήθως, υψηλής ενέργειας εκπομπές μικροκυμάτων, οι οποίες καταστρέφουν τα ηλεκτρονικά συστήματα των μη επανδρωμένων αεροπλάνων και το ίδιο το αεροπλάνο, αλλά και λέιζερ για την κατάρριψή τους. Κυρίως αυτά τα όπλα έχουν αναπτυχθεί στις Η.Π.Α.

Η πρώτη χρήση των μη επανδρωμένων αεροπλάνων στον πόλεμο ήταν το 1849, όταν οι Αυστριακοί χρησιμοποίησαν μη επανδρωμένα μπαλόνια (unmanned balloons), γεμάτα με εκρηκτικά, σε επίθεση τους κατά της Βενετίας. Αργότερα, στον Πρώτο Παγκόσμιο Πόλεμο, χρησιμοποι-

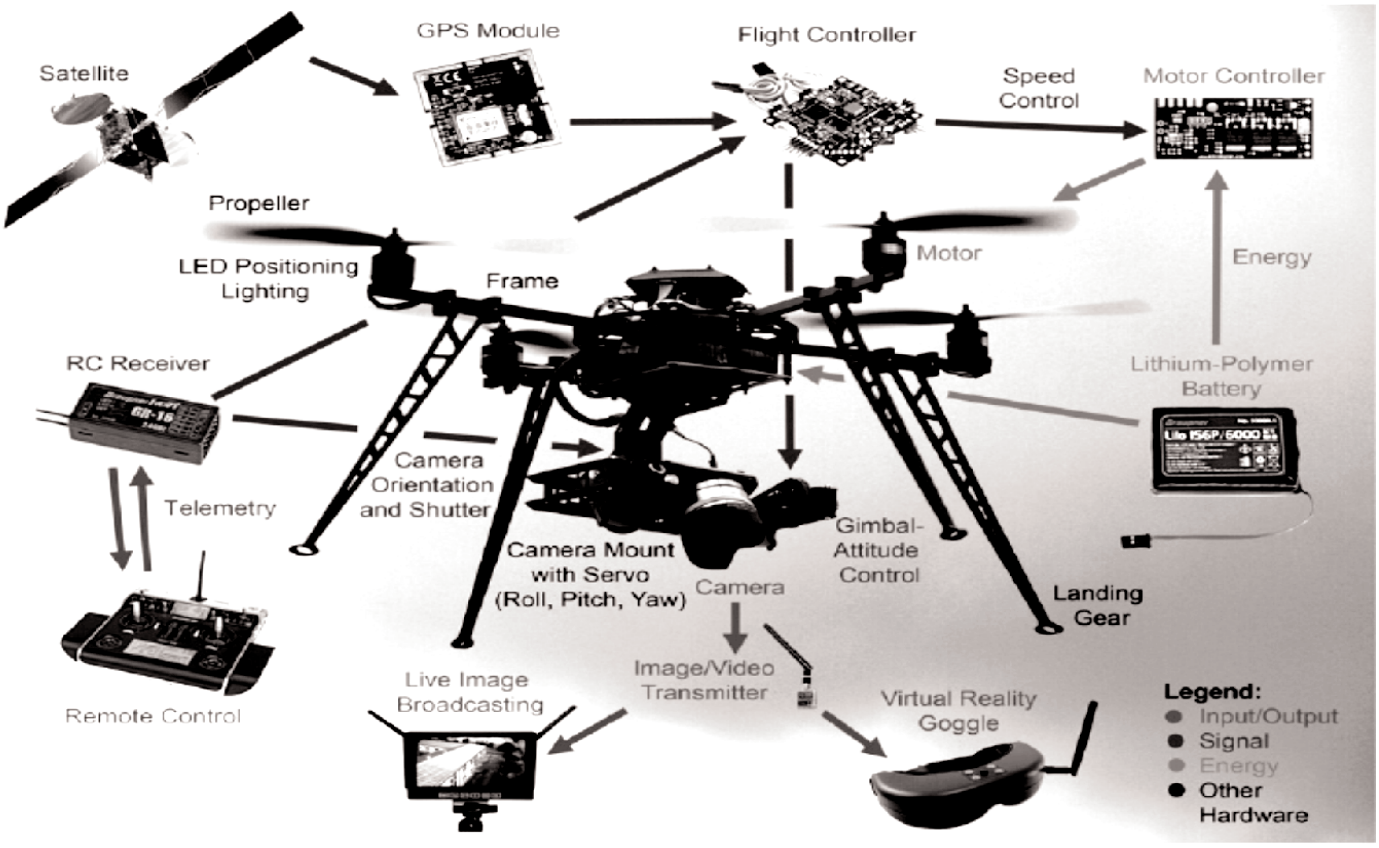

ήθηκαν οι ιπτάμενες βόμβες (flying bombs). Μετά από κάποια χρόνια, τα μη επανδρωμένα αεροπλάνα απέκτησαν ασύρματα συστήματα ελέγχου και καθοδήγησης (radio guidance systems) για να εκτελέσουν αναγνωριστικές αποστολές κάτω από τον έλεγχο ενός πιλότου, ο οποίος βρισκόταν στο έδαφος. Η εφεύρεση πιο ολοκληρωμένων και ενοποιημένων συστημάτων (integrated circuits) οδήγησε τελικά, στη δημιουργία των σημερινών μη επανδρωμένων αεροπλάνων. Μόνο από τον πόλεμο του Βιετνάμ και εξής, τα μη επανδρωμένα αεροπλάνα άρχισαν να χρησιμοποιούνται ευρύτατα στους πολέμους , ενώ τα ισραηλινά μη επανδρωμένα αεροπλάνα ήταν τα πρώτα που χρησιμοποιήθηκαν για επιθέσεις εναντίον στόχων. Με το πέρασμα των χρόνων, η χρήση των μη επανδρωμένων για στρατιωτικούς σκοπούς αυξήθηκε πολύ, ειδικά στις Η.Π.Α. Εκεί, ο στρατός χρησιμοποιεί μέχρι σήμερα τα εξής μη επανδρωμένα: το RQ-7 Shadow, το RQ-11B Raven και το MQ-1C Gray Eagle, το οποίο ήταν μία πιο νεότερη και εξελιγμένη μορφή του MQ-1 Predator. Η αεροπορία, πετάει κυρίως τα εξής μη επανδρωμένα αεροπλάνα: τα πιο μικρά μη επανδρωμένα, όπως το Raven και το Scan Eagle, και τα πιο μεγάλα μη επανδρωμένα, όπως το MQ-1 Predator, το MQ-9 Reaper και το RQ-4 Global Hawk. Το 2009, οι Η.Π.Α. είχαν παραπάνω από 7.000 μη επανδρωμένα αεροπλάνα, ο αριθμός των οποίων τείνει να αυξηθεί και έτσι, τα επόμενα είκοσι χρόνια, η αμερικανική αεροπορία αναμένεται να έχει ολόκληρες μοίρες με μη επανδρωμένα αεροπλάνα, τα οποία θα είναι ταυτόχρονα μαχητικά, βομβαρδιστικά, αναγνωριστικά.

ΠΛΕΟΝΕΚΤΗΜΑΤΑ ΚΑΙ ΜΕΙΟΝΕΚΤΗΜΑΤΑ

Τα μη επανδρωμένα αεροπλάνα έχουν ορισμένα πλεονεκτήματα, αλλά και μειονεκτήματα. Αναφορικά με τα πλεονεκτήματά τους, πρέπει να ειπωθεί ότι με την χρήση τους δεν τίθεται σε κίνδυνο η ανθρώπινη ζωή και το πλήρωμα ενός αεροπλάνου. Αποφεύγεται τυχόν αιχμαλωσία των πληρωμάτων των αεροπλάνων από τον εχθρό. Επίσης, μπορούν να μείνουν στον αέρα για 24 ή παραπάνω ώρες, επιχειρώντας αναγνωρίσεις και παρατηρήσεις του εχθρού, πάνω από μια συγκεκριμένη περιοχή, χωρίς ταυτόχρονα να υπάρχει κίνδυνος αποκάλυψής τους από τον εχθρό, καθώς είναι αφανή και αθόρυβα, δεν έχουν μια προφανή και προβλέψιμη θέση και συχνά είναι μη ανιχνεύσιμα, λόγω και της τεχνολογίας Στελθ που διαθέτουν.

Αναλαμβάνουν αποστολές υψηλού κινδύνου ενάντια σε βαριά υπερασπιζόμενους στόχους, ενώ γενικά, δρουν σε περιβάλλοντα ακατάλληλα για την ανθρώπινη ζωή. Έτσι, αποδεσμεύονται τα επανδρωμένα, μαχητικά αεροσκάφη, τα οποία θα εμπλέκονταν στις αντίστοιχες αποστολές και πλέον, μπορούν να χρησιμοποιηθούν σε πιο σύνθετες και πιο δύσκολες αποστολές, στις οποίες είναι απαραίτητος ο ανθρώπινος παράγοντας. Επίσης, τα μη επανδρωμένα είναι πολύ πιο φθηνά αεροπλάνα από τα επανδρωμένα.

Έχουν όμως και μειονεκτήματα. Είναι τρωτά σε εχθρικές ηλεκτρονικές παρεμβολές και έτσι, γίνονται εύκολος στόχος για τον εχθρό. Είναι συνήθως ευάλωτα στα αντιαεροπορικά όπλα του εχθρού, καθώς και σε διακοπές στις επικοινωνίες τους, είτε από φυσικά αίτια, είτε από τον εχθρό. Τα νεώτερα μη επανδρωμένα βέβαια, θα είναι ικανά να πετούν ψηλότερα και γρηγορότερα, ενώ θα μπορούν να ανταπαντούν στα εχθρικά πυρά. Έτσι, θα γίνουν λιγότερο ευάλωτα στην αεράμυνα του εχθρού. Ένα άλλο πρόβλημα είναι οι δυσκολίες και οι καθυστερήσεις στην επικοινωνία μεταξύ των μη επανδρωμένων και των χειριστών τους στο έδαφος, καθώς και οι καιρικές συνθήκες, όπως ο άνεμος

και η βροχή, οι οποίες τα επηρεάζουν. Ωστόσο, ίσως και αυτά τα προβλήματα θα μπορέσουν να λυθούν στο μέλλον, όσο βελτιώνεται και η τεχνολογία. Επίσης, η περιορισμένη οπτική γωνία των μη επανδρωμένων ως προς τον χώρο γύρω τους, δημιουργεί δυσκολίες στις πτήσεις τους σε σχέση με τα επανδρωμένα αεροπλάνα, τα οποία πετούν ευκολότερα, καθώς οι πιλότοι έχουν μια σφαιρική εικόνα του χώρου γύρω τους. Ίσως, και αυτό το πρόβλημα να βελτιωθεί στο μέλλον. Είναι αλήθεια πως υπάρχει ο φόβος ότι τα μη επανδρωμένα μπορούν να χρησιμοποιηθούν, αν πέσουν σε λάθος χέρια, από τρομοκράτες για τρομοκρατικές ενέργειες κατά των Η.Π.Α., ειδικά τα μικρά σε μέγεθος. Επιπροσθέτως, τα μη επανδρωμένα αντιμετωπίζουν δυσκολία στην ακρίβεια στο χτύπημα του στόχου, λόγω και των όπλων που χρησιμοποιούν, τα οποία δεν τους δίνουν μεγάλο περιθώριο για να επιτύχουν την ακρίβεια που επιθυμούν, ενώ ένα άλλο σημαντικό πρόβλημα είναι ότι οι χειριστές των μη επανδρωμένων έχουν δυσκολία πολλές φορές στο να διακρίνουν ανάμεσα στους αμάχους και στους στρατιώτες. Τα μη επανδρωμένα γενικά, δεν έχουν πολλές δυνατότητες για ελιγμούς και απότομες κινήσεις στον αέρα, όπως τα επανδρωμένα αεροπλάνα και αυτό τα κάνει πιο ευάλωτα στον εχθρό. Σε κάθε περίπτωση όμως, η τεχνολογία των μη επανδρωμένων αεροπλάνων θα παίξει πολύ σημαντικό ρόλο στο μέλλον.

ΜΕΛΛΟΝΤΙΚΗ ΕΞΕΛΙΞΗ

Αυτή τη στιγμή τα μόνα οπλισμένα μη επανδρωμένα αεροπλάνα, τα οποία μπορούν να χτυπήσουν στόχους, είναι το MQ-1 Predator και το MQ-9 Reaper. Το RQ-4 Global Hawk αντίθετα, χρησιμοποιείται μόνο για αναγνώριση και παρατήρηση του εχθρού, ενώ προσφέρει αεροπορική κάλυψη του πεδίου της μάχης, ανεξαρτήτων καιρικών συνθηκών, μέρας ή νύχτας. Πολλοί πιστεύουν ότι στο μέλλον, τα μη επανδρωμένα αεροπλάνα νέας γενιάς, όπως θα ονομάζονται, θα αποκτήσουν και μια άλλη ικανότητα, δηλαδή θα εμπλέκονται μεταξύ τους σε αερομαχίες (dogfights) , ενώ θα δοθεί έμφαση όχι μόνο στην παραγωγή, όπως ήταν μέχρι τώρα, μη επανδρωμένων για τακτικά χτυπήματα, αλλά και στην ανάπτυξη μη επανδρωμένων για στρατηγικά χτυπήματα και στρατηγικούς βομβαρδισμούς. Υπάρχει και η κατηγορία των μίκρο-μη επανδρωμένων αεροπλάνων (micro UAVs), τα οποία είναι στην ουσία μινιατούρες. Όλο και περισσότερο θα κερδίζουν έδαφος από δω και στο εξής, καθώς μπορούν να μεταφερθούν παντού και από οπουδήποτε, λόγω του μικροσκοπικού μέγεθος τους και να χρησιμοποιηθούν ως αντιαεροπορικοί πύραυλοι. Ένα άλλο χαρακτηριστικό που θα κυριαρχήσει στα μη επανδρωμένα στο μέλλον, είναι η δημιουργία των ηλεκτρικών μη επανδρωμένων αεροπλάνων, τα οποία θα διαθέτουν τεχνολογία λέιζερ και θα μπορούν μ΄αυτόν τον τρόπο να παραμένουν στον αέρα, χωρίς χρονικούς περιορισμούς. Επίσης, υπάρχει η τάση για την δημιουργία ενός μη επανδρωμένου αεροπλάνου, το οποίο θα μπορεί να παραμένει στον αέρα, χωρίς καμία υποστήριξη, για παραπάνω από πέντε χρόνια. Μάλιστα, μετά από κάποια χρόνια, πολλοί πιστεύουν ότι τα μη επανδρωμένα θα μπορούν να απογειώνονται κατακόρυφα και όταν θα προσγειώνονται, θα απελευθερώνουν μικρά, οπλισμένα ρομπότ, τα οποία πιθανότατα θα καθοδηγούνται από το μη επανδρωμένο μόλις εκείνο θα απογειώνεται ξανά, για να εξαπολύσουν επίθεση εναντίον των εχθρικών επίγειων δυνάμεων, αντικαθιστώντας έτσι, τους στρατιώτες στο πεδίο της μάχης. Στο μέλλον, γενικότερα, επιζητείται η αύξηση της εμβέλειας και της αντοχής των μη επανδρωμένων αεροπλάνων, ενώ υπάρχει η άποψη ότι ίσως δημιουργηθούν υπερηχητικά μη επανδρωμένα αεροπλάνα, τα οποία θα χτυπούν στόχους με όπλα ακριβείας και θα πετούν σχεδόν σε όλη την υφήλιο, φτάνοντας σε κάποιες περιπτώσεις στα όρια του διαστήματος.

Επιπροσθέτως, πολλοί θεωρούν ότι στο μέλλον θα υπάρχει μείξη επανδρωμένων και μη επανδρωμένων συστημάτων. Η παραπάνω μείξη και το νέο αεροπορικό υβρίδιο που θα προκύψει, θα προσφέρουν πολύ περισσότερες δυνατότητες στην εκτέλεση των αεροπορικών επιχειρήσεων, αφού θα έχουν και περισσότερες δεξιότητες.

ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑΤΑ

Αναμφισβήτητα, τα μη επανδρωμένα αεροπλάνα θα χαρακτηρίσουν την τεχνολογική εξέλιξη της αεροπορικής στρατηγικής στο μέλλον. Η ιστορία τους ξεκινά από πολύ παλιά και θα συνεχιστεί και μελλοντικά. Έχουν πολλές ονομασίες, μπορούν να πετάξουν είτε υπό τον έλεγχο των πιλότων του εδάφους, είτε αυτόνομα, μέσω μιας προγραμματισμένης πτήσης και αναλαμβάνουν ένα μεγάλο εύρος αποστολών, όπως αναγνωριστικές αποστολές, αλλά και χτυπήματα εναντίον στόχων. Διαθέτουν πολλά πλεονεκτήματα, αλλά και μειονεκτήματα, ενώ στο μέλλον πρόκειται να εμφανιστούν πιο εξελιγμένοι τύποι μη επανδρωμένων αεροπλάνων, δηλαδή μη επανδρωμένα αεροπλάνα νέας γενιάς.

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ

Βιβλία Ξενόγλωσσα

Blom John David 2010, “Unmanned Aerial Systems: A Historical Perspective”, Combat Studies Institute Press, Kansas

Love Paul 2011, “The UAV Question and Answer Book”, Ioxbooks

Zaloga Steven J. 2008, “Unmanned Aerial Vehicles. Robotic Air Warfare 1917-2007”, Osprey Publishing, Oxford

Amouzegar Mahyar A., Drew John G., Lynch Kristin F., Shaver Russell, Snyder Don 2005, “Unmanned Aerial Vehicle End-to-End Support Considerations”, RAND Corporation, Santa Monica

Μεταπτυχιακή Διπλωματική Εργασία

Παπαγιαννοπούλου Μαρία Χριστίνα 2015, «Συνέχεια και Εξέλιξη της Αεροπορικής Στρατηγικής από τον 20ο στον 21ο Αιώνα», Πανεπιστήμιο Πειραιώς, Πειραιάς

Επίσημες Εκθέσεις

Defence Committee 2014, “Remote Control: Remotely Piloted Air Systems-current and future UK use”, Parliament: House of Commons, London

Ρωσικό ρουά ματ στην Ανατολική Μεσόγειο!

Του Βασίλη Κοψαχείλη Διεθνολόγου, Γεωστρατηγικού Αναλυτού

Την τελευταία διετία, η Ρωσία δείχνει πως είναι ιδιαίτερα ικανή στο να εκμεταλλεύεται την αμερικανική στρατηγική κακοφωνία στην Ευρώπη και στην ευρύτερη περιοχή της Ανατολικής Μεσογείου.

Είναι γνωστό ότι κατά τη διάρκεια του Ψυχρού Πολέμου το ζητούμενο για τη σοβιετική Ρωσία ήταν ο γεωπολιτικός και ιδεολογικός έλεγχος σημαντικών περιοχών στην Ευρώπη και τη Μεσόγειο. Σήμερα, το ρωσικό ενδιαφέρον εστιάζει γεωοικονομικά και αφορά τον σχεδόν μονοπωλιακό έλεγχο της Ενέργειας προς την Ευρώπη. Ο στόχος αυτός είναι ζωτικός για τη Ρωσία, καθώς το ακριβό ρωσικό αέριο δεν είναι ανταγωνιστικό προς πώληση σε άλλες σημαντικές αγορές. Η αγορά της Βόρειας Αμερικής είναι πλέον πολύ περισσότερο από αυτάρκης, ενώ κάθε σκέψη για κατασκευή αγωγού που θα συνδέει τα ενεργειακά πεδία της Ρωσίας με τα βιομηχανικά κέντρα της Κίνας έχει παγώσει, διότι οι Ρώσοι δεν μπορούν να δώσουν φυσικό αέριο στις τιμές που η Κίνα επιθυμεί να αγοράσει.

Το γεωοικονομικό παίγνιο της Μόσχας

Στη Βόρεια Ευρώπη, η δεσπόζουσα θέση της Ρωσίας ως προνομιακού προμηθευτή φυσικού αερίου είναι γεγονός, κάτι που ποτέ οι Αμερικανοί δεν αμφισβήτησαν. Μάλιστα δέχθηκαν de facto την κατάσταση που δημιουργήθηκε με την Κριμαία και την Ουκρανία. Τα όσα συνέβησαν στην Ουκρανία δεν είναι άσχετα με το γεωοικονομικό παιχνίδι της Μόσχας. Από τους συνολικά 12 αγωγούς που προμήθευαν με ρωσικό φυσικό αέριο την Ευρώπη πριν το 2014, από την Ουκρανία διέρχονταν οι 5 σημαντικότεροι αγωγοί (άλλοι 3 μέσω των βαλτικών κρατών και 4 μέσω Λευκορωσίας). Το γεγονός ότι μετά το 2014 οι ουκρανικοί αγωγοί δεν αποτελούν ασφαλή δίοδο προμήθειας για την Ευρώπη άνοιξε τον δρόμο στην κατασκευή του Nord Stream II , έργο που διακαώς ήθελε η Μόσχα μαζί με τους συνεταίρους της στο Βερολίνο.

Αυτό που οι Αμερικανοί δεν θέλουν να συμβεί είναι η καθολική εξάρτηση της Ευρώπης από τα ενεργειακά συμφέροντα της Μόσχας. Γι' αυτό και επιμένουν στην ανάσχεση των ρωσικών ενεργειακών σχεδίων στη Νότια Ευρώπη και στην Ανατολική Μεσόγειο. Η Μόσχα ωστόσο δεν εγκαταλείπει την αρχική της επιδίωξη και με διαφόρους τρόπους επιδιώκει την επικαιροποίηση των σχεδιασμών της για την άμεση (ρωσικοί αγωγοί) και έμμεση (συμμετοχές σε ενεργειακά projects) ρωσική ενεργειακή εξάρτηση της Ευρώπης και από τον Νότο.

Η κατακερματισμένη και κακόφωνη πολιτική των ΗΠΑ ανοίγει δρόμο στη Μόσχα

Η ρωσική γεωοικονομική επιμονή στον Ευρωπαϊκό Νότο και στην Ανατολική Μεσόγειο ενθαρρύνεται από το γεγονός ότι η αμερικανική παρουσία στην ίδια περιοχή είναι πλέον κατακερματισμένη σε πολλά μικρά και ενδεχομένως ανταγωνιστικά μεταξύ τους συμφέροντα, ενώ η στρατηγική της Ουάσιγκτον είναι αίολη και κακόφωνη στην προσπάθειά της να τους έχει όλους χορτάτους και την πίτα ολόκληρη. Η απερχόμενη ηγεσία του Λευκού Οίκου βρήκε –είναι η αλήθεια– μια ξεπερασμένη λογική «Πόντιου Πιλάτου» για την περιοχή από τους προκατόχους της και κατά τη διάρκεια της οκταετούς θητείας της έκανε ότι μπορούσε να την κάνει ακόμη πιο φαύλη.

Απέναντι σε αυτήν την κατάσταση, η Μόσχα έχει –σωστά– διαγνώσει ότι έχει πλεονέκτημα κινήσεων. Η στρατηγική της είναι συμπαγής. Σχεδιάζεται και εκτελείται κεντρικά. Στο εσωτερικό της Ευρώπης, η Ρωσία έχει ισχυρούς συνεταίρους τους Γερμανούς. Στην Ανατολική Μεσόγειο, έχει συνεταίρους την αποκομμένη από την Ουάσιγκτον (και εξαρτώμενη πολιτικά από τους Εβραίους εκ Ρωσίας) κυβέρνηση του Benjamin Netanyahu στο Ισραήλ.

Στη Συρία, η πετυχημένη εμπλοκή της στην κρίση εδραίωσε τον παραπαίοντα Πρόεδρο της Συρίας, Bashar al-Assad, και ταυτόχρονα τον κατέστησε πολιτικό όμηρο της Μόσχας. Το αποτυχημένο πραξικόπημα εναντίον του Τούρκου Προέδρου, Recep Tayyip Erdoğan, απομάκρυνε ακόμη πιο πολύ την Τουρκία (που είναι κόμβος για τα ενεργειακά συμφέροντα) από την Αμερική, κατάσταση που εκμεταλλεύθηκε πλήρως το Κρεμλίνο, καθιστώντας την Άγκυρα και τον Erdoğan ενεργούμενο των ρωσικών συμφερόντων στην ευρύτερη περιοχή!

Στην Αίγυπτο, σε αντίθεση με το αρχικό μούδιασμα των ΗΠΑ, η Ρωσία στήριξε και στηρίζει το καθεστώς του Προέδρου, Abdel Fattah el-Sisi, ενώ στη Λιβύη κατάφερε να προσεταιριστεί –κυριολεκτικά μέσα από τα χέρια των Αμερικανών– τον στρατηγό Khalifa Belqasim Haftar , ο οποίος αναδεικνύεται σε απόλυτο ρυθμιστή της μετα-εμφυλιακής κατάστασης στη χώρα.

Το ρωσικό ρουά ματ

Όλα αυτά τα κατάφερε η Ρωσία μέσα από αριστοτεχνικές γεωπολιτικές κινήσεις και εκμεταλλευόμενη το αμερικανικό στρατηγικό vertigo. Η κατάσταση που έχει δημιουργηθεί έχει απομονώσει τις ΗΠΑ από την περιοχή, τόσο γεωπολιτικά, όσο και γεωοικονομικά.

Οι επιλογές της Ουάσιγκτον περιορίζονται μέρα με την ημέρα όλο και περισσότερο. Η Αμερική ή θα αποδεχθεί την ήττα της και θα προσπαθήσει να συνεργαστεί με τη Ρωσία για να εξυπηρετηθούν έστω οριακά τα δικά της ενεργειακά συμφέροντα από την Κασπία και την Ανατολική Μεσόγειο ή εναλλακτικά θα πρέπει να αναδιατάξει τις δυνάμεις της και να επαναπροσδιορίσει τη στρατηγική της στην περιοχή.

Επαναπροσδιορισμός στρατηγικής θα σήμαινε ή ανατροπή του Erdoğan, σενάριο που πλέον φαντάζει πολύ δύσκολο, ή σημαντική στρατιωτική εμπλοκή των ΗΠΑ –και με χερσαία στρατεύματα– υπέρ των Κούρδων της Συρίας (YPG) κατά μήκος των τουρκοσυριακών συνόρων. Το δεύτερο σενάριο θα δημιουργούσε σημαντικά προβλήματα στο ΝΑΤΟ, ιδιαίτερα τώρα που το κενό των αμερικανικών δυνάμεων στο Ιντσιρλίκ φιλοδοξούν να καλύψουν οι Γερμανοί –νατοϊκοί εταίροι των ΗΠΑ και της Τουρκίας αλλά και συνεταίροι των Ρώσων στους ενεργειακούς σχεδιασμούς.

Βέβαια, εκτός από τις παραπάνω σκέψεις, είναι πάντα επίκαιρο και το σενάριο που θέλει τις ΗΠΑ να στοχεύουν σε μια εμπλοκή όλων των δυνητικών τους αντιπάλων στο μεσανατολικό χάος, με την προοπτική ότι τα μεταξύ τους ανταγωνιστικά συμφέροντα θα τους φέρουν αντιμέτωπους και θα τους φθείρουν. Μέχρι στιγμής πάντως, η Μόσχα δείχνει να έχει το πλεονέκτημα των κινήσεων στη στρατηγική σκακιέρα της γειτονιάς μας.

Στρατηγικά αδιάφορη η Ε.Ε.

Η Ευρωπαϊκή Ένωση, παρά το γεγονός ότι είναι η πλέον άμεσα ενδιαφερόμενη σε αυτό το γεωοικονομικό παίγνιο της Μόσχας και η εξάρτηση από τη Μόσχα εγείρει σημαντικά ζητήματα ενεργειακής ασφάλειας, εν τούτοις παραμένει στρατηγικά αδιάφορη, περιορίζοντας το ενεργειακό της ενδιαφέρον σε έκδοση οδηγιών μείωσης των watt στα μοτέρ των ηλεκτρικών συσκευών...

Ελλάδα, Κύπρος, Ισραήλ. Οι σχέσεις που ακμάζουν !!

ΤουΑντιστρατήγου ε.α. Ιωάννου Μπαλτζώη

Η δεύτερη τριμερής διάσκεψη των ηγετών Ελλάδος , Κύπρου και Ισραήλ, λαμβάνει χώρα σήμερα , Πέμπτη 8 Δεκεμβρίου στην Ιερουσαλήμ. Είναι η δεύτερη τριμερής συνάντηση των ηγετών των τριών χωρών, Τσίπρα, Αναστασιάδη και Νετανιάχου , που πραγματοποιείται 11 μήνες μετά τη στρατηγική συμμαχία, που ανακοινώθηκε στη Λευκωσία και αποδεικνύει τις άριστες σχέσεις μεταξύ των τριών χωρών, η οποία κρίνεται σημαντική, λόγω αφενός των εξελίξεων στο κυπριακό, αφετέρου δε λόγω της επιθετικότητας της Τουρκίας και της καταπολέμησης της τρομοκρατίας .

Σε πρόσφατο δημοσίευμα της ισραηλινής εφημερίδος "The Jerusalem Post", ο δημοσιογράφος Keinon αναφέρθηκε στο θέμα της σημαντικής αυτής τριμερούς συνάντησης και αποκάλυπτε ότι, στην επικείμενη συνάντηση των τριών ηγετών θα δοθεί ιδιαίτερο βάρος σε θέματα ενέργειας και συνεργασίας των τριών χωρών και ιδιαίτερα για τον σημαντικό (για Ελλάδα και Κύπρο) σχεδιαζόμενο αγωγό EASTMED που θα μεταφέρει ΦΑ από τα Ισραηλινά και Κυπριακά κοιτάσματα στην Ευρώπη, για περιπτώσεις εκτάκτων αναγκών και διάσωσης, καθώς και για άλλα θέματα συνεργασίας που αφορούν τις τρεις χώρες.

Ως γνωστόν, τα τελευταία χρόνια οι σχέσεις του Ισραήλ με την Ελλάδα και την Κύπρο ακμάζουν συνεχώς για πολλούς λόγους. Σημαντικό ρόλο εκτός των άλλων, έπαιξαν βεβαίως η ανακάλυψη των κοιτασμάτων φυσικού αερίου (ΦΑ) στην ανατολική Μεσόγειο, στην ΑΟΖ Κύπρου και Ισραήλ, καθώς και η επιδείνωση των σχέσεων Ισραήλ-Τουρκίας, μετά τα γνωστά γεγονότα του λεγόμενου στολίσκου ελευθερίας, επιχείρηση τουρκικής έμπνευσης, με τα γνωστά τραγικά αποτελέσματα του πλοίου Μάβι Μαρμαρά, τον Μάιο 2010, με 10 τούρκους ακτιβιστές νεκρούς.

Η τριμερής στο Ισραήλ είναι η πρώτη συνάντηση των τριών ηγετών, μετά από την αναγκαστική και ημιτελή συμφιλίωση Ισραήλ-Τουρκίας , η οποία φυσικά ακόμη να καρκινοβατεί, με τον Σουλτάνο να κατηγορεί ακόμη το Ισραήλ για συμπεριφορά παρόμοια των Ναζί και τους Ισραηλινούς να αντιλαμβάνονται πλέον τι σημαίνει Τουρκία και Σουλτάνος Ερντογάν, με την απρόβλεπτη και προβληματική συμπεριφορά του.

Σύμφωνα με το δημοσίευμα, το Ισραήλ εξετάζει αυτή τη στιγμή τρεις επιλογές για την εξαγωγή του φυσικού αερίου που ανακαλύφθηκε πρόσφατα: Η πρώτη είναι να εξάγει ΦΑ στην Αίγυπτο για την κάλυψη των αναγκών της χώρας, η δεύτερη να το εξάγει στην Τουρκία (πολύ προβληματική περίπτωση, όπως πολλοί Ισραηλινοί αναλυτές εκτιμούν), και η τρίτη επιλογή είναι η εγκατάσταση αγωγού προς την Κύπρο και στη συνέχεια στην Ελλάδα, η οποία, όπως σημειώνει ο Keinon, είναι η πιο δαπανηρή. Βάσει της τρέχουσας δυναμικότητας παραγωγής φυσικού αερίου, το Ισραήλ έχει τη δυνατότητα να επιλέξει μόνο δύο από αυτές τις επιλογές. Στο πλαίσιο αυτό, Ισραήλ, Ελλάδα και Κύπρος έχουν δημιουργήσει μια τριμερή επιτροπή που εξετάζει τη δυνατότητα εγκατάστασης αγωγού φυσικού αερίου από το Ισραήλ στην Κύπρο και από εκεί στην Ελλάδα για την περαιτέρω εξαγωγή του ΦΑ στην Ευρώπη. Επιπλέον, να τονίσουμε ότι ο ισραηλινός Υπουργός Ενέργειας, Yuval Steinitz, μετά από συνάντηση που είχε με ομολόγους του από Ελλάδα και Κύπρο τον Σεπτέμβριο, είχε δηλώσει ότι ο υποθαλάσσιος αγωγός ΦΑ είναι «ένα από τα πιο ελπιδοφόρα έργα» υπό εξέταση.

Εδώ να αναφέρουμε ότι οι εξελίξεις για το εν λόγω θέμα είναι παραπάνω από ευνοϊκές, που ανατρέπουν τις μέχρι τώρα εκτιμήσεις. Η Ιταλία πλέον μπαίνει δυναμικά στο σχέδιο κατασκευής του αγωγού φυσικού αερίου, του ονομασθέντος EASTMED, από την ισραηλινή και την κυπριακή ΑΟΖ προς Ελλάδα και Ευρώπη. Η ενεργός πλέον στήριξη της Ιταλίας στον αγωγό φυσικού αερίου από Ισραήλ και Κύπρο, μέσω Κρήτης προς Ελλάδα και από εκεί στην Ευρώπη, ενισχύει σημαντικά το έργο, εντός της Ε.Ε., αφού πλέον δεν πρόκειται για έναν ουσιαστικά Ελληνο-Κυπριακό σχεδιασμό, αλλά ένα έργο ευρύτερης αποδοχής, ενώ τώρα προφανώς αποτελεί ακόμα πιο ψηλή προτεραιότητα οικονομικά, εμπορικά και γεωπολιτικά, έναντι των νέων μελετών και προθέσεων για μεταφορά του φυσικού αερίου από την περιοχή της Ανατολικής Μεσογείου προς την Ευρώπη μέσω Τουρκίας. Η Ευρωπαϊκή Ένωση έχει στηρίξει εξ αρχής τον αγωγό, συμμετέχοντας στη χρηματοδότηση των μελετών βιωσιμότητας. Έτσι η διεξαχθείσα μελέτη μας αποκαλύπτει ότι η κατασκευή του αγωγού είναι πλέον πολύ ευνοϊκή, καθόσον έδειξε ότι ο αγωγός, που θα διασχίζει την Κύπρο και την Ελλάδα πριν φτάσει στην Ιταλία, θα κοστίσει περίπου €5 δισεκατομμύρια, δηλαδή πολύ λιγότερο από ό,τι είχε προηγουμένως εκτιμηθεί, έστω και αν θα είναι ο μεγαλύτερος υποθαλάσσιος αγωγού του κόσμου. Να σημειωθεί ότι οι αρχικές μελέτες που έγιναν για τον αγωγό Ισραήλ - Τουρκίας έδειξαν ένα κόστος μεταξύ €7 και €10 δισ.

Στην Τριμερή Σύνοδο Κορυφής που πραγματοποιήθηκε στη Λευκωσία τον Ιανουάριο, οι τρεις ηγέτες τόνισαν στην Κοινή Δήλωσή τους ότι ο νέος στρατηγικός άξονάς τους δεν είναι αποκλειστικός, και – σε ένα νεύμα προς την Αίγυπτο και την Ιορδανία – δήλωσαν ότι θα καλωσόριζαν σε αυτή τη συμμαχία και άλλα κράτη με παρόμοιους στόχους. Η τριμερής αυτή συνάντηση αποτελεί συνέχεια της Συνόδου Κορυφής του Ιανουαρίου, στην οποία τα τρία κράτη είχαν συμφωνήσει για στενότερη συνεργασία σε επτά τομείς: Την ενέργεια, τον τουρισμό, την έρευνα και την τεχνολογία, το περιβάλλον, τη διαχείριση των υδάτων, την καταπολέμηση της τρομοκρατίας και τη μετανάστευση.

Ακόμη να αναφέρουμε και το εξής γεγονός που είναι ενδεικτικό του κλίματος των σχέσεων και των συναισθημάτων που υφίστανται μεταξύ των τριών χωρών. Πρόσφατα όλα (στην κυριολεξία όλα) τα ΜΜΕ του Ισραήλ αναφέρθηκαν με πολύ κολακευτικά σχόλια στην άμεση βοήθεια της Ελλάδος και της Κύπρου (με πυροσβεστικά αεροσκάφη και λοιπά μέσα και προσωπικό) κατά τις πρόσφατες πυρκαγιές στο Ισραήλ, τονίζοντας την φιλία και την στρατηγική συμμαχία των τριών χωρών που διαρκώς διευρύνεται, αφού στηρίζεται σε υγιείς και ειλικρινείς βάσεις, καθώς και σε αμοιβαία εθνικά συμφέροντα και αξίες, των δύο εκ των αρχαιοτέρων λαών της ανατολικής Μεσογείου, Ελλήνων και Εβραίων. Και στο πλαίσιο αυτό της ειλικρινούς φιλίας και συνεργασίας συμμετέχει και ο τρίτος αρχαιότερος λαός της περιοχής, οι Αιγύπτιοι, δημιουργώντας έτσι ένα στρατηγικό πλαίσιο συνεργασίας, που θα αποτελέσει αφενός μεν το εργαλείο της οικονομικής των ανάπτυξης, αφετέρου δε την ασπίδα και το δόρυ για την αντιμετώπιση των διαρκώς αυξημένων κινδύνων και προκλήσεων που αναδεικνύονται στην περιοχή μας με τον Ισλαμικό εξτρεμισμό και την τρομοκρατία των φανατισμένων των θρησκευτικών ιδεοληψιών. Τουλάχιστον εδώ πάμε καλά. Οι αρχαίοι λαοί της περιοχής συνασπίζονται για να αντιμετωπίσουν τους νέους «βαρβάρους» και αυτό είναι ενθαρρυντικό και ελπιδοφόρο!!

Πηγές: The Jerusalem Post, Ο Φιλελεύθερος

Η ΣΥΜΦΩΝΙΑ ΜΕ ΤΗΝ ΤΟΥΡΚΙΑ ΑΠΕΙΛΕΙ ΤΗ ΘΕΣΗ ΤΗΣ ΚΥΠΡΙΑΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ ΣΤΟΝ ΔΥΤΙΚΟ ΚΟΣΜΟ

Ανάλυση του Κωνσταντίνου Γρίβα* για την γεωπολιτική του Κυπριακού

Οι οπαδοί του Σχεδίου Ανάν παλαιότερα και του διάδοχου σχεδίου που βρίσκεται υπό συζήτηση σήμερα, συνηθίζουν κατά καιρούς να προβάλουν τον φιλοευρωπαϊσμό και φιλοδυτικισμό τους έναντι του περιοριστικού «εθνοκεντρισμού» όσων εκφράζουν τις ανησυχίες τους για τα σχέδια αυτά.

Όμως, κατά την άποψη του γράφοντος, εκτός όλων των άλλων, εν κινδύνω σήμερα τίθεται και η θέση της Κύπρου στην Ε.Ε. αλλά και την ευρύτερη γεωπολιτική αρχιτεκτονική της Δύσης.

Συγκεκριμένα, θα ήταν αφελές να πιστεύαμε ότι οι πιέσεις για τη «Λύση» του Κυπριακού Ζητήματος δεν σχετίζονται με τους ευρύτερους σχεδιασμούς των Ηνωμένων Πολιτειών και της Δύσης γενικότερα.

Το πρόβλημα είναι ότι οι σχεδιασμοί αυτοί ενδέχεται να εκφράζουν μια διεθνή γεωπολιτική πραγματικότητα που ανήκει πια στο παρελθόν.

Κατά συνέπεια, μια «Λύση» του Κυπριακού με βάση τους προηγούμενους σχεδιασμούς, ενδέχεται να τοποθετήσει την «ενωμένη» Κύπρο σε ένα παρωχημένο γεωπολιτικό πλαίσιο που δεν θα εκφράζει πλέον τις στοχοθετήσεις των μεγάλων Δυτικών δυνάμεων.

Άρα, εκτός όλων των άλλων κινδύνων που προκύπτουν σε περίπτωση επίτευξης συμφωνίας με τον τρόπο που αυτή προετοιμάζεται, ενδέχεται να τεθεί σε σοβαρό κίνδυνο και η θέση της Κύπρου στην Ευρώπη και τον ευρύτερο Δυτικό Κόσμο.

Αυτός ο κίνδυνος προκύπτει από τη μετατροπή του διεθνούς συστήματος από μονοπολικό σε πολυπολικό. Δηλαδή, από έναν κόσμο όπου τον έλεγχο ασκούσαν οι Ηνωμένες Πολιτείες, περνάμε σταδιακά σε έναν άναρχο κόσμο, στον οποίο διεσπαρμένοι πόλοι ισχύος κονταροχτυπιούνται μεταξύ τους ώστε να πετύχουν μια όσο το δυνατόν καλύτερη θέση στην παγκόσμια σκακιέρα.

Ένας από αυτούς τους πόλους ισχύος είναι και η Τουρκία. Και μάλιστα ένας από τους πιο φιλόδοξους. Σε αντίθεση με ότι συνήθως αναφέρεται, η Τουρκία δεν φαίνεται να αρκείται στη θέση της «Περιφερειακής Δύναμης». Αντιθέτως, επιδιώκει να πλασαριστεί ως μια από τις ευρασιατικές δυνάμεις πρώτης γραμμής, θεωρώντας ότι βρίσκεται στην ίδια κατηγορία με τη Ρωσία, την Κίνα και την Ινδία.

Είναι αναπόφευκτο ότι αυτός ο νέος της ρόλος τη φέρνει σε μια εν δυνάμει ανταγωνιστική θέση τόσο με τη Ρωσία όσο και τις Ηνωμένες Πολιτείες αλλά και με τοπικές δυνάμεις της Μέσης Ανατολής, όπως είναι το Ιράν, το Ισραήλ και η Αίγυπτος.

Βέβαια, αυτήν τη στιγμή καταφέρνει να ισορροπεί μεταξύ Ρωσίας και Ηνωμένων Πολιτειών, απειλώντας να κινηθεί προς τη μία ή την άλλη κατεύθυνση, με αποτέλεσμα να εξασφαλίζει την αμήχανη υποστήριξη και των δύο, αλλά αυτό δεν αναιρεί τις μακροχρόνιες ανταγωνιστικές σχέσεις με τις χώρες αυτές.

Κοντολογίς, τα μακρόπνοα συμφέροντα τόσο της Ουάσιγκτον όσο και της Μόσχας έρχονται σε πλήρη αντίθεση με την ύπαρξη μιας αυτόνομης, ισχυρής και υπερφιλόδοξης Τουρκίας που έχει τις δικές της στοχοθετήσεις. Επίσης, μια Τουρκία που θα έχει μετατραπεί στην κυρίαρχη δύναμη της περιοχής περιορίζει δραστικά τις δυνατότητες τόσο του Ιράν όσο και της Αιγύπτου να αναγορευθούν σε περιφερειακές δυνάμεις, ενώ παρόμοια εξέλιξη προκαλεί σοβαρές ανησυχίες και στο Ισραήλ. Το τελευταίο, ναι μεν επιδιώκει μια εξομάλυνση των σχέσεών του με την Τουρκία, όμως σε περίπτωση τουρκικού γεωπολιτικού «γιγαντισμού» κινδυνεύει να εγκλωβιστεί σε μια ετεροβαρή σχέση «αναγκαστικής φιλίας» και να τεθεί υπό την άτυπη σφαίρα επιρροής της Άγκυρας.

Επιπροσθέτως, η μετατροπή της Τουρκίας σε μια από τις κύριες δυνάμεις ενός πολυπολικού διεθνούς συστήματος καθιστά μη επιθυμητή από πλευράς της και την ένταξή της στην Ευρωπαϊκή Ένωση, αν θεωρήσουμε ότι υπήρχε παρόμοια πιθανότητα.

Η εξέλιξη αυτή αφήνει ανεξέλεγκτα και τα ανταγωνιστικά στοιχεία στις σχέσεις της με την Ευρωπαϊκή Ένωση εν συνόλω αλλά και με πολλές από τις ευρωπαϊκές χώρες ξεχωριστά.

Εν κατακλείδι, προκύπτει η πιθανότητα εμφάνισης μιας Τουρκίας «εναντίον όλων». Μιας Τουρκίας έτοιμης να συγκρουστεί με τις Ηνωμένες Πολιτείες, την Ευρώπη και όλες τις ισχυρές χώρες της Μέσης Ανατολής και της Ανατολικής Μεσογείου. Και με αυτήν την Τουρκία θέλει να συνδέσει τη μοίρα της η Κυπριακή Δημοκρατία διαμέσου του συζητούμενου σχεδίου «Λύσης». Γιατί αυτό θα συμβεί ακόμη και αν η τουρκική πλευρά καλύψει όλους τις ελληνοκυπριακές απαιτήσεις.

Όποιοι και αν είναι οι συμφωνηθέντες όροι, σε περίπτωση συμφωνίας η Κυπριακή Δημοκρατία θα προχωρήσει σε γεωπολιτική σύζευξη με την Τουρκία.

Για τους λόγους που αναφέραμε πιο πάνω, το ενδεχόμενο αυτό θα είναι καταστροφικό και όσον αφορά τη θέση της Κυπριακής Δημοκρατίας στην Ευρώπη και τον Δυτικό Κόσμο γενικότερα. Η Κύπρος θα τεθεί υπό τη σφαίρα επιρροής της Τουρκίας και θα χρησιμοποιηθεί ως εξάρτημα επιβολής των στρατηγικών της επιδιώξεων

έναντι των άλλων χωρών της περιοχής αλλά και της Ρωσίας, των Ηνωμένων Πολιτειών και της Ευρώπης.

Και προσέξτε, αναφέρομαι στην Τουρκία γενικώς και όχι στην «Τουρκία του Ερντογάν». Γιατί οι καταστάσεις τις οποίες εξετάζουμε είναι απρόσωπες συνέπειες ευρύτερων γεωπολιτικών ανακατατάξεων και όχι προσωπικές επιλογές των όποιων κυβερνώντων.

Όπως και να 'χει, ακόμη και υπό τις ιδανικότερες συνθήκες, σε περίπτωση υπογραφής συμφωνίας, ένα μικρό γεωπολιτικό μέγεθος, δηλαδή η Κύπρος, θα «κουμπώσει» πάνω σε ένα πολύ μεγαλύτερο γεωπολιτικό μέγεθος, δηλαδή την Τουρκία. Και κατά κανόνα, όταν συμβαίνει κάτι τέτοιο, το μεγαλύτερο γεωπολιτικό μέγεθος, αργά ή γρήγορα, θέτει υπό τον έλεγχό του το μικρότερο και του επιβάλλει τις δικές του στοχοθετήσεις και σχεδιασμούς. Και οι σχεδιασμοί της Άγκυρας ενδέχεται να τη φέρουν σε τροχιά σύγκρουσης με τις Ηνωμένες Πολιτείες, το Ισραήλ, τη Ρωσία καθώς και με την Ευρωπαϊκή Ένωση εν συνόλω και με πολλά επιμέρους ευρωπαϊκά κράτη. Τόσο απλά.
Ιδιαίτερα δε μέσα στην Ε.Ε., μια «ενωμένη» Κύπρος, που θα έχει προκύψει μετά την όποια συμφωνία με την τουρκική πλευρά, μπορεί να θεωρηθεί από πολλές ευρωπαϊκές χώρες ως Δούρειος Ίππος μιας Τουρκίας, η οποία θα έχει απωλέσει πλέον οριστικά και αμετάκλητα την «ευρωπαϊκή της προοπτική», με αποτέλεσμα να περιθωριοποιηθεί αν όχι να εξοβελιστεί από την Ένωση.

Βέβαια, στις παραπάνω υποθέσεις μπορεί κάποιος να αντιτάξει ορισμένες πολύ λογικές αντιρρήσεις. Η πρώτη εξ αυτών είναι ότι από τη στιγμή που οι Ηνωμένες Πολιτείες συνεχίζουν να στηρίζουν με πάθος την Τουρκία δεν φαίνεται να υπάρχει θέμα σύγκρουσης μαζί της. Στην πραγματικότητα όμως, αυτή η ταύτιση με την Άγκυρα κρύβει περισσότερο φόβο παρά σύγκλιση συμφερόντων από πλευράς της Ουάσιγκτον. Πολύ απλά, οι Αμερικανοί δεν έχουν αυτήν τη στιγμή την πολυτέλεια να συγκρουστούν με την Τουρκία και δείχνουν να έχουν εγκλωβιστεί σε μια ταπεινωτική πολιτική «αναγκαστικής συμμαχίας». Όμως, το γεγονός αυτό δεν αναιρεί τα ανταγωνιστικά στοιχεία στις γεωπολιτικές ταυτότητες των δύο χωρών. Αντιθέτως, σε βάθος χρόνου τα επιδεινώνει.

Και εδώ προκύπτει το ερώτημα ότι αν όντως είναι έτσι τα πράγματα, γιατί οι Ηνωμένες Πολιτείες συνεχίζουν να πιέζουν προς την κατεύθυνση της «Λύσης» και της συνεπακόλουθης γεωπολιτικής σύζευξης Τουρκίας και Κύπρου;

Η απάντηση είναι εύκολο να δοθεί αν αποδεχθούμε ότι παρόμοιες στρατηγικές αποτελούν σωρευτικό προϊόν της εργασίας πολύπλοκων γραφειοκρατικών δομών για πολλά χρόνια με αποτέλεσμα να αποκτούν τη δική τους δυναμική και δύσκολα να αντιστρέφονται.

Υπό φυσιολογικές συνθήκες, αυτό συνήθως δεν είναι πρόβλημα, δεδομένου ότι οι μακρόπνοοι γεωπολιτικοί σχεδιασμοί των μεγάλων δυνάμεων σπάνια αλλάζουν ριζικά σε διάστημα μερικών ετών. Όμως, οι σημερινές συνθήκες δεν είναι φυσιολογικές. Και αυτό γιατί βρισκόμαστε σε μια εποχή έντονων και ριζικών αλλαγών όχι μόνο στη μορφή αλλά και στις ίδιες τις δομές του Διεθνούς Συστήματος και η πολιτική των Μεγάλων Δυνάμεων δεν έχει ακόμη προλάβει να προσαρμοστεί σε αυτήν τη νέα πραγματικότητα.

Με άλλα λόγια, η πορεία «επίλυσης» του Κυπριακού είναι πιθανόν ότι εξελίσσεται λόγω της κεκτημένης ταχύτητας που είχε αποκτήσει από το παρελθόν χωρίς να έχει πια σχέση με τη νέα πραγματικότητα.

Αν λοιπόν για την Ουάσιγκτον του κοντινού παρελθόντος θα ήταν θετική μια «επίλυση» του Κυπριακού που θα έθετε την Κύπρο σε μια φάση στενής συνεργασίας με την Άγκυρα, δεν ισχύει κατ' ανάγκη το ίδιο και για μια Ουάσιγκτον του κοντινού μέλλοντος. Αντιθέτως, οι Ηνωμένες Πολιτείες μάλλον θα έβλεπαν με φόβο μια υπερενισχυμένη Τουρκία που θα προέκυπτε μετά την «επίλυση» του Κυπριακού γιατί θα καθίστατο ακόμη πιο ανεξέλεγκτη από αυτές.

Το πρόβλημα είναι ότι μεταξύ της Ουάσιγκτον του παρελθόντος και αυτής του μέλλοντος υπάρχει η Ουάσιγκτον του παρόντος. Η οποία δεν δείχνει να έχει συγκροτημένη στρατηγική. Και αυτό γιατί βρίσκεται σε μια μεταβατική φάση και αναφέρομαι σε κάτι πολύ ευρύτερο από την αλλαγή του Προέδρου.

Εν κατακλείδι, θα πρέπει να εξετάσουμε σοβαρά το ενδεχόμενο ότι η Ιστορία έχει κάνει άλμα και οι βραδυκίνητοι γραφειοκρατικοί μηχανισμοί γεωπολιτικού σχεδιασμού της Δύσης δεν έχουν προλάβει να προσαρμοστούν στη νέα πραγματικότητα. Σε αυτό το κενό μεταξύ του κόσμου που φεύγει και του κόσμου που έρχεται έχει εγκλωβιστεί και η Κύπρος. Και είναι δική της ευθύνη να προ σαρμοστεί στη νέα πραγματικότητα. Δεν θα πάρει διαταγές για να αλλάξει πορεία γιατί αυτήν τη στιγμή δεν φαίνεται να υπάρχει κανένας για να τις δώσει.

Βρισκόμαστε σε μια έντονα μεταβατική περίοδο, από αυτές που σπάνια εμφανίζονται στην Ιστορία. Σε αυτόν τον ακραία ρευστό κόσμο δεν υπάρχει η πολυτέλεια του να ταυτιστείς με κάποιον ισχυρό παράγοντα και να περιμένεις τις εντολές του, γιατί και αυτός βρίσκεται σε σύγχυση. Αντιθέτως, θα πρέπει να αναγνώσεις το μέλλον όσο πιο ρεαλιστικά μπορείς και να αναλάβεις πρωτοβουλίες ώστε να πάρεις τις σωστές αποφάσεις. Γιατί, σε παρόμοιες περιόδους, όπου χτίζονται οι βάσεις για τις ιστορικές εξελίξεις του μέλλοντος, αν πάρεις τις λάθος αποφάσεις οι συνέπειές τους θα σε ακολουθούν για δεκαετίες, αν όχι αιώνες. Και η γεωπολιτική σύζευξη με μια αυτονομημένη Τουρκία θα ήταν μια λάθος απόφαση επικών διαστάσεων.

15.12.16

(*) Ο Κωνσταντίνος Γρίβας είναι Αναπληρωτής Καθηγητής Γεωπολιτικής στην Στρατιωτική Σχολή Ευελπίδων. Διδάσκει επίσης Γεωγραφία της Ασφάλειας και των Αφοπλισμών στο Τμήμα Τουρκικών και Σύγχρονων Ασιατικών Σπουδών του Πανεπιστημίου Αθηνών.

http://pylitonfilon.blogspot.gr/2016/12/blog-post_14.html#more

http://www.analystsforchange.org/2016/12/blog-post_475.html

Αδιέξοδη η πολιτική των δανειστών - Τροφοδοτούν μια αέναη κρίση

Του Δημητρίου Ζακοντίνου
Οικονομολόγου McS Αμυντικές&Στρατηγικές Σπουδές

Ο Πρωθυπουργός της Βελγικής Περιφέρειας της Βαλλονίας κος Μπενουά Λουτγκέν υπαναχωρώντας από την αρχική απόφαση της Κυβέρνησής του που ήταν να μην δεχτεί την συμφωνία Ε.Ε. - Καναδά (CETA) δήλωσε ότι " υπήρξαν υπαινιγμοί οι οποίοι μας έκαναν να καταλάβουμε ότι αν επιμέναμε στην αρχική απόφασή μας, θα υπήρχαν συνέπειες για την Βαλλονία, η οποία δεν θα ήταν δυνατόν να αντιταχθεί από μόνη της στις πολυεθνικές και στις αποφάσεις των Βρυξελλών."

Η δήλωση αυτή του κου Λουτγκέν να μην υποστεί η Βαλλονία τυχόν επιπτώσεις συνειρμικά παραπέμπει στις διαχρονικά απίστευτης ομοιότητας δηλώσεις Ελλήνων Κυβερνητικών και δημιουργεί υπόνοιες, αφ΄ενός για αδιαφανείς μεθοδεύσεις στον τρόπο λειτουργίας της Ευρωπαικής Ένωσης, αφ' ετέρου για αναποτελεσματικότητα στη διαχείρηση κρίσεων, αν λάβουμε υπόψη τις επιπτώσεις που προκάλεσε στην χώρα μας η επιβολή μιας Πολιτικής που επηρέασε αρνητικά και σε μεγάλο βαθμό, τοσο το βιοτικό επίπεδο των κατοίκων της όσο και την πορεία της οικονομίας της.

Παρ' όλα αυτά, με το πρόσχημα της μη βιωσιμότας του χρέους ο νέος γύρος Δημοσιονομικής λιτότητας που αποτελεί συνέχεια της εφαρμοζόμενης από το 2010 πολιτικής εκτιμάται ότι, θα επιτείνει περαιτέρω την ύφεση και θα προσθέσει χαμένο χρόνο στην προοπτική ανάταξης της οικονομίας, αν τελικά αυτό είναι το ζητούμενο.
Κατά συνέπεια θα πρέπει να μας απασχολήσει προς τα που βαδίζουμε και το κυριότερο τι επιδιώκουμε.

Αναμφίβολα η επιδίωξή μας θα πρέπει να εστιασθεί στην αντιστροφή της υφιστάμενης κατάστασης και γιαυτό ως μοναδική λυση προβάλλεται η μεγένθυση της παραγωγικής οικονομίας μέσω της αύξησης της ζήτησης. Ωστόσο αυτό θα παραμείνει ουτοπία αν συνεχισθεί η αύξηση των φόρων του εισοδήματος και των περιουσιών, η μείωση των εισοδημάτων εν γένει και των διαφόρων κοινωνικών δαπανών, που σε συνδυασμό με την αδυναμία εκμετάλευσης των ακινήτων και την αύξηση των χρεών, δημιουργούν τις προϋποθέσεις να οδηγηθεί η Οικονομία σε βαθύτερη ύφεση και χωρίς να αποκλείεται μία ανθρωπιστική κρίση.

Παράλληλα παραβλέπονται οι προειδοποιήσεις - επισήμανσεις πολλών Οικονομικών " think tank" αλλά και Οικονομολόγων Διεθνούς κύρους ότι "στην περίπτωση της Ελλάδος ακολουθείται από τους δανειστές η λογική του παραλόγου" πράγμα που ήδη έχει αποτυπωθεί στα καταστροφικά για την χώρα αποτελέσματα που προκάλεσε η εφαρμογή των μνημονίων και δυστυχώς δεν έχει τύχει εκμετάλλευσης μέχρι σήμερα από το σύνολο της Πολιτικής ηγεσίας , η οποία στο όνομα κάποιου "Ευρωπαικού κεκτημένου" δέχεται να υλοποιεί, ενδεχομένως από αδυναμία αντιπαράθεσης, μια αδιέξοδη και καταστροφική Πολιτική.
Άλλωστε τι χρεία περισσοτέρων μαρτύρων έχουμε όταν υπηρεσίες του IMF (ΔΝΤ) που είναι ο βασικός παράγων σχεδιασμού των προγραμμάτων διάσωσης, διαπιστώνουν εκ των υστέρων, ότι τα προγράμματα που εφαρμόσθηκαν στην περίπτωση της Ελλάδος ήταν λανθασμένα.

Επίσης λίαν χαρακτηριστική περίπτωση της συμπεριφοράς των (εταίρων) δανειστών που θα έπρεπε να προβλημματίζει ως επιλογή, αποτελεί και η πρόσφατη απαίτηση τους να αποπληρωθεί προς την Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα ποσό 2,3 δις ΕΥΡΩ (Αύγουστος 2016) που ενώ σε καμμία περίπτωση δεν θα αποτελούσε βασικό στοιχείο για την λειτουργία της Ευρωζώνης δεν επέτρεψε την δυνατότητα να επενδυθεί στην οικονομία της χώρας, πράγμα που θα βοηθούσε στην ανάκαμψη της, που είναι και η μοναδική λύση για την έξοδό της από την κρίση

Είναι απολύτως βέβαιο ότι πολιτική της Τρόϊκα έχει αποτύχει παντελώς να επανεκκινήσει την Ελληνική Οικονομία και τα αποτελέσματά της αποτυπώνονται στην αύξηση της ανεργίας, (που θεωρητικά μειώνεται λόγω της φυγής στο εξωτερικό 450.000 νέων στην πλειοψηφία τους επιστημόνων) στη μείωση των εξαγωγών, στην ανυπαρξία παραγωγικών επενδύσεων που δεν έρχονται αλλά και που δεν πρόκειται να έρθουν σε μια χώρα της οποίας η Οικονομική ζωή συνεχώς φθίνει και η Κοινωνία της φτωχοποιείται, εκτός και αν θεωρούμε επενδυτές τα διάφορα FUNDS και τους αγοραστές των κερδοφόρων υποδομών.

Όσον αφορά το θέμα των μεταρρυθμίσεων που οι πάντες το θέτουν ως προϋπόθεση για την επαννεκίνηση της Οικονομίας, σύμφωνα με πρόσφατη θέση του ΟΟΣΑ "Η Ελληνική Οικονομία έχει ήδη μεταρρυθμισθεί" και βέβαια αν το ζητούμενο εστιάζεται στην περαιτέρω μείωση του κόστους εργασίας θα πρέπει να γίνει κατανοητό από όλους ότι, σε καμμία περίπτωση τα όποια προιόντα δεν καθίστανται ελκυστικά αν δεν χαρακτηρίζονται από Αξιοπιστία και Ποιότητα.

Τέλος αξιολογώντας την σημερινή κατάσταση της χώρας τεκμαίρεται ότι η συνέχιση της πολιτικής που διαλύει την εσωτερική Αγορά, οδηγεί σε περαιτέρω φτωχοποίηση το μεγαλύτερο μέρος της Ελληνικής κοινωνίας, μειώνει τα ανακλαστικά του Κράτους, αποτρέπει την δημιουργία παραγωγικών επενδύσεων, προκαλεί την μετανάστευση των σε παραγωγική ηλικία μελών της και θα δημιουργήσει πρόσθετα προβλήματα και σκηνικό αέναης κρίσης.

03/11/2016

Περί ερμηνείας φαινομένων και τεκταινομένων

Δοκίμιον

Του Υποστρατήγου ε.α. Κωνσταντίνου Αργυροπούλου

Αν η ερμηνεία είναι αποκλειστικό αντικείμενο σχέσεων ανάμεσα σε συστήματα αντιληπτικότητας θα έπρεπε να συμφωνήσουμε με όσους πιστεύουν, ότι ένα τέτοιο φυσικό σύστημα επιβάλλει στον εκφραστή του μία καθολικά καταληπτή θεώρηση του κόσμου. Μία παγκοίνως παραδεκτή νοητική κοσμοεικόνα. Από την άλλη, το να αποκομίζουμε στην καθημερινότητά μας την εντύπωση, ότι οι θεωρήσεις των φαινομένων και η ερμηνεία τους από τον καθένα μας είναι διαφορετικές, αποτελεί μία αξιωματική πρόταση. Το ίδιο καταδεικνύει και η παραδοχή, ότι οι ερμηνείες από μέρους των ατόμων είναι ασύμμετρες και πολλάκις καθίστανται πρόξενοι απλών παρεξηγήσεων έως και δυσοιώνων πολεμικών αντιπαραθέσεων.

Μία πρώτη διαπίστωση. Κάθε νους αναλόγως ύψους μορφώσεως, ηλικίας, γένους, προσανατολισμών, επιδιώξεων, πολιτισμικής προελεύσεως, συμφερόντων κλπ, προσλαμβάνει τις κοσμοεικόνες με τρόπο συναρμόζοντα με τα προαναφερθέντα βιοθεωρικά και ιδιωματικά στοιχεία.

Τώρα, ας κάνουμε μία προσπάθεια να καθορίσουμε δυνατότητα συνταυτίσεως συνθηκών διαφορετικών συστημάτων ερμηνειών. Δύσκολο έως ακατόρθωτο. Ας πάρουμε ένα παράδειγμα. Ο υπουργός οικονομίας σε μία παρουσίασή του κάνει ταυτόχρονη βιντεο προβολή φάρμας βοοειδών για να τονίσει την αυξουμένη παραγωγή γαλακτοκομικών στα πλαίσια συμβολής των στην οικονομική ανάπτυξη. Στο ακροατήριο υπάρχουν διάφοροι χαρακτήρες. Ο «α» χαρακτήρας λέγει, ότι είδε ζώα σε μία βουνοπλαγιά αλλά δεν είναι σίγουρος ότι αυτά ήταν αγελάδες αν και ο ομιλητής ανεφέρετο σε αγελάδες. Εδώ σημειώνουμε το μικρόβιο της αμφιβολίας για την εγκυρότητα των αναφορών του υπουργού. Ο «β» χαρακτήρας είδε στην άκρη της εικόνας μία πινακίδα με επιγραφή στην γερμανική γλώσσα. Συνεπώς για τον «β» ο υπουργός χρησιμοποιεί εικόνες από ξένα αναπτυξιακά προγράμματα. Ο «γ» χαρακτήρας περισσότερο διερευνητικός αναζητεί περισσότερες πληροφορίες για τον τρόπο σκέψεως του υπουργού στο να παρουσιάσει την συγκεκριμένη εικόνα και επίσης ζητεί να πληροφορηθεί τις εμπειρίες του υπουργού στην όποια ειδίκευση ή γνώση μπορεί να κέκτηται επί των εκτιθεμένων. Έτσι, για να καταστεί διάφανος ως προς τις προθέσεις του στο να υπηρετεί τον λαό, όπως η δεοντολογία και τα ερμηνευτικά λεξικά προβλέπουν, κοκ.

Από αυτές τις νοηματικές δειγματοληψίες, οδηγούμεθα στο σκεπτικό, ότι η απόφανσή μας για ένα καλώς ερμηνευμένο φαινόμενο θα πρέπει να στηρίζεται σε μία σειρά αναλυτικών υποθέσεων όπου θα συμπεριέχονται ισοδυναμίες νοημάτων αλλά και λειτουργικές ισοδυναμίες, για να επιτύχουμε την αποκωδικοποίηση των θεωριών, που μας βασανίζουν στην προσπάθειά μας να ευστοχήσουμε στην δική μας ερμηνεία. Αλλά ακόμη και έτσι το σκουλήκι της αμφισβήτησης εισβάλλει πλαγίως στον εγκέφαλό μας και μας θυμίζει, ότι ακόμη και η πιο ανεξίτηλη εμπειρία μας μπορεί να έχει αποδοθεί με λάθος ερμηνεία. Ότι ακόμη και η επίγνωσή μας σχετικά με το σύστημα αναφοράς της προσληπτικότητάς μας ή και η φύση και τα όρια των νοητικών μας χωρητικοτήτων παραμένει πάντοτε εξαιρετικά ατελής.

Εμείς από την δική μας πλευρά και ανάλογα με τα εξωτερικά ερεθίσματα ιχνογραφούμε την ονομαζόμενη «κατανόηση», ανεξάρτητα από τις επιστημονικές προφάνειες και τα αυτονόητα. Αυτή η κατανόηση έχει διαβαθμίσεις, οι οποίες καθορίζονται από το περιορισμένο ή ενισχυμένο ενδιαφέρον. Το περιορισμένο ενδιαφέρον περιορίζει και την κατανόηση.

Πρωτίστως ενδιαφερόμεθα για ό,τι δήποτε έχει πρακτική για εμάς σημασία. Τα λοιπά απόμακρα και μη ευχερώς κατανοήσιμα συνιστούν έντεχνη κατανόηση παγιωμένων εμπειριών ένεκα αδιαλείπτων επαναλήψεων. Αυτού του είδους η κατανόηση θα μπορούσε να χαρακτηρισθεί σαν συλλογική ή κοινά αποδεκτή ερμηνεία. Αλλά κι εδώ μπορεί η ερμηνεία να χαρακτηρισθεί λανθασμένη όταν αποδειχθεί ότι είναι επαναλαμβανόμενη πρόσληψη εμπειριών , που στηρίζεται πάνω σε ρυθμίσεις της κοινωνικής μηχανικής. Όταν το συλλογικό ασυνείδητο προσαρμόζεται σε κατευθυνόμενες ερμηνείες που σκοπεύουν σε κατάσταση σκοταδισμού του κοινωνικού συνόλου. Επί παραδείγματι η πιο βολική συνθήκη για την διατήρηση του εξουσιάζοντος στον θώκο του είναι η διατήρηση του εκλογικού σώματος σε διαρκή και ανεξάντλητη σύγχυση λόγω πολυερμηνείας φαινομένων.

Η κοινωνική ή ανθρωπική πορεία μέσα στον χρόνο μετακυλίεται αναλόγως της επιβαλλομένης κοινωνικής ιστορίας και της προβολής πολιτικο-κοινωνικών ιδεών εκ μέρους της κοινωνικής μηχανικής, η οποία κοινωνική μηχανική ούτως ή άλλως, ως αποδεικνύεται εξυπηρετεί την «πολιτική», όποια ερμηνεία κι αν της δίδουμε.

Ό,τι ισχύει για τα άτομα, ισχύει και για τα διαφορετικά κράτη και τους διαφορετικούς πολιτισμούς. Διαφορετικές ερμηνείες. Διαφορετικές πορείες. Διαφορετικοί και οι στόχοι.

Ο Πλάτων για την Ολιγαρχία

Του Υποστρατήγου ε.α. Άρη Διαμαντοπούλου
Ψυχολόγου / Δρος Φιλοσοφίας

Από ενάρετη ή διεφθαρμένη πολιτεία, διαμορφώνονται και ενάρετοι ή διεφθαρμένοι πολίτες και αντιστρόφως από ενάρετους ή διεφθαρμένους πολίτες προκύπτει και ενάρετη ή διεφθαρμένη πολιτεία.(1)

Αυτά λέει ο Πλάτων κατ' αντιστροφήν του λόγου του για τους κυβερνώντες την πόλη, όταν αυτοί πλούτιζαν κατά αθέμιτον τρόπο σε βάρος των πολιτών τους, εγκαθιστώντας έτσι την ολιγαρχία. Η αισχροκέρδεια των οποίων έφθανε σε τέτοιο βαθμό, ώστε τα χρήματα που αποκτούσαν παράνομα και κρυφά να τα λατρεύουν και να τα φυλάττουν ως «κόρην οφθαλμού», ενώ παράλληλα δαπανούσαν, ικανοποιώντας τις φιλήδονες επιθυμίες τους, τα χρήματα των άλλων και αυτά του δημοσίου(2)

Βέβαια σήμερα δεν έχουμε το φαινόμενο της διακυβέρνησης της Χώρας απ' ευθείας από τους ολιγάρχες, πλην όμως συμβαίνει να επηρεάζουν σοβαρά την διακυβέρνηση μίας Χώρας μέσω κρυφών και παράνομων χρηματικών συναλλαγών με πρόσωπα που κυβερνούν ή που είναι εντός του Δημοσίου ή και σε άλλους Οργανισμούς.
Εκεί όμως που καθίστανται εμφανέστερη σήμερα ή έστω και κατά έμμεσον τρόπο διακυβέρνηση μίας δημοκρατικής Χώρας από τους ολιγάρχες είναι η χορηγία εκ μέρους αυτών των πολιτικών κομμάτων και προσώπων για τις ανάγκες αυτών προς διεξαγωγή του εκλογικού τους αγώνα και γενικά για τη λειτουργία τους.
Το φαινόμενο αυτό είναι λίαν διαβρωτικό της ορθής λειτουργίας της δημοκρατίας, διότι κατ' ουσίαν δεν κυβερνά η πολιτική, αλλά τα συμφέροντα της ολιγαρχίας. Έτσι, θα μπορούσε να υποστηριχθεί, ότι η σημερινή δημοκρατία καθίσταται «αιχμάλωτη» της οικονομικής ολιγαρχίας.
Δυστυχώς όμως το κακό δεν περιορίζεται μόνο στους κυβερνώντες αλλά, όπως μας λέει ο Πλάτων, αυτή η νομιμοφανής σπατάλη των χρημάτων των άλλων, αλλά και του δημοσίου, εκ μέρους αυτών που κατέχουν την εξουσία, μεταδίδεται από τον ένα στον άλλο και μη θέλοντας κανένας να φανεί, ότι υστερεί σε τέτοιες «έξυπνες» ανομίες, φθάνουμε στο σημείο να κάνουν όλοι τα ίδια.
Όσο δε περισσότερο προχωρά η μανία του χρηματισμού μεταξύ των πολιτών , τόσο φθάνει στο σημείο ο λαός να τιμά περισσότερο το χρήμα και λιγότερο την αρετή. Να θεωρούνται πρόσωπα περιοπής οι πλούσιοι της ανομίας και της διαφθοράς και ανυπόληπτοι οι τίμιοι και ενάρετοι άνθρωποι.(3)
Ανάλογες με αυτές τις περιγραφές που ο Πλάτων καταθέτει για την ολιγαρχία δεν βιώνει σήμερα και ο κάθε πολίτης αυτής της δημοκρατίας; Όταν μάλιστα πληροφορείται, ότι χιλιάδες από αυτούς φοροδιαφεύγουν και έχουν αποκρύψει τα χρήματά τους σε άλλους ξένους χρηματικούς και φορολογικούς παράδεισους;

Παγκοσμιοποίηση της Ολιγαρχίας
Τα δεινά όμως της κοινωνίας και της δημοκρατίας δε σταματούν εδώ, γίνονται ακόμα χειρότερα όταν τα πολιτικά κόμματα που βρίσκονται στην εξουσία, από αδιαφορία ή από έλλειψη ικανότητας δεν υπολογίζουν καλά τα οικονομικά μίας Χώρας και υποχρεώνονται, «ελαφρά τη καρδία», να δανείζονται προσθέτοντας τεράστιο οικονομικό φορτίο στους πολίτες και των επομένων ακόμη γενεών.
Έτσι το ολιγαρχικό καθεστώς φεύγει των εθνικών ορίων μίας Χώρας, διεθνοποιείται και περιέρχεται στα ισχυρά κερδοσκοπικά και τραπεζικά συστήματα, τα οποία αποδυναμώνουν τις εθνικές κυβερνήσεις και αποσυνθέτουν τις κοινωνίες τους με τα αυστηρά προγράμματα λιτότητας που επιβάλλουν στους λαούς τους προκειμένου να εξοφληθεί το χρέος τους. Με συνέπεια το χρήμα του παγκόσμιου πλούτου να συγκεντρωθεί σε αυτά τα μεγάλα χρεο-πιστωτικά συστήματα, στα οποία πράγματι η ολιγαρχία «ζει και βασιλεύει» σε όλο της το μεγαλείο, με την εξής όμως τραγική εικόνα, όπως προκύπτει από ετήσια έκθεση του ΟΗΕ: Το 80% του παγκόσμιου πληθυσμού ελέγχει μόλις το 6% του παγκόσμιου πλούτου, ενώ το 1% του παγκόσμιου πληθυσμού, που είναι και το πλουσιότερο, κατέχει άνω του 50% του παγκόσμιου πλούτου(4)

Τα σημεία των καιρών καθαρά δείχνουν, ότι οι πλούσιοι γίνονται πλουσιότεροι και οι φτωχοί φτωχότεροι και δικαιώνονται οι παρατηρήσεις του Πλάτωνος, ο οποίος πάλι παρατηρεί για το κράτος της ολιγαρχίας:
Η πόλη πλέον δεν θα είναι μία και ενωμένη, αλλά θα είναι διαιρεμένη σε δύο πόλεις, την μία θ' αποτελούν οι φτωχοί και την άλλη οι πλούσιοι, οι οποίοι, αν και θα ζουν στο ίδιο μέρος, η μία τάξη θα επιδιώκει την εξολόθρευση της άλλης, δημιουργώντας συνθήκες επαναστάσεων αυτές οι μεγάλες ανισότητες. Επί πλέον στην πόλη αυτή θα επικρατήσει μεγάλη κακοδαιμονία, διότι εκτός από τους πλούσιους άρχοντες της πόλης (του πλανήτη), όλοι οι άλλοι θα καταντήσουν να είναι ζητιάνοι ή οπλισμένοι κακούργοι, ή αναρχικοί και ένοπλοι ληστές, ένεκα της κακής οργάνωσης και λειτουργίας αυτής της πόλης.
Αυτή η ανεξέλεγκτη απληστία των ολιγαρχικών αρχόντων (των χρηματοπιστωτικών και τραπεζικών συστημάτων σήμερα) από τη μία πλευρά και η εξαθλίωση των φτωχών λαών από την άλλη, δημιουργεί τις κατάλληλες συνθήκες για την πτώση της πόλης.(5)
Αλλά, κατά παρόμοιο τρόπο με τις σκέψεις του Πλάτωνος, διατυπώνει και την περίφημη θεωρία του ο Μαρξ περί εξαθλίωσης του προλεταριάτου, λέγοντας, ότι ο ανταγωνισμός μεταξύ των εταιρειών οδηγεί στη συγκέντρωση του κεφαλαίου σε λιγότερα χέρια αντιμετωπίζοντας όμως το διαρκώς αυξανόμενο προλεταριάτο, το οποίο προοδευτικά

συνειδητοποιεί την δύναμή του, που αναπόφευκτα οδηγεί στην βίαιη επανάσταση, προκειμένου να εξαλείψει την «μπουρζουαζία» και να σταματήσει την ανθρωπότητα στην διαίρεση των τάξεων.(6)

Η Οικονομική Ηγεμονία

Μήπως λοιπόν αυτή η πρωτοφανής μεγάλη συγκέντρωση του πλούτου στα ελάχιστα χέρια των δανειστών και από την άλλη πλευρά η εξαθλίωση των λαών του πλανήτη έχουν δημιουργήσει συνθήκες σαν αυτές που περιγράφουν ο Πλάτων και ο Μαρξ και τι πρέπει να πράξουν οι πολιτικοί ηγέτες όλων των χωρών της Γης για να μην επαληθευθούν οι θεωρίες τους;

Τέτοιες όμως συνθήκες εξαθλίωσης των λαών γίνονται εκρηκτικότερες όταν παράλληλα συμβαίνουν και γεω-οικονομικοί ανταγωνισμοί μεταξύ των ισχυρών κρατών, προκαλώντας οικονομικούς πολέμους. Διότι ουδέποτε στα- μάτησαν και οι λεγόμενοι οικονομικοί πόλεμοι, κατά τους οποίους μία ισχυρή οικονομική Χώρα επιδιώκει να κατακτήσει την ασθενή.(7)

Δεν αποτελεί υπερβολή εάν επικαλεσθούμε ως ένα τέτοιο παράδειγμα τον ηγεμονικό τρόπο με τον οποίον χειρίζεται εντός της Ευρωπαϊκής Ένωσης και της Ευρωζώνης τους αδύνατους εταίρους της η ισχυρή οικονομικά Γερμανία, επιβάλλοντας αυστηρούς όρους λιτότητας, οι οποίοι εξαθλιώνουν τις κοινωνίες των εταίρων της. Πράγματι η Γερμανία διεξάγει οικονομικό πόλεμο έναντι των εταίρων της και ιδιαίτερα οι Έλληνες νοιώθουν αυτόν τον πόλεμο καυτό στο «πετσί» τους.

Δεν είναι άδικος αυτός ο ισχυρισμός για την Γερμανία, όταν έχει διεξαγάγει δύο θερμούς παγκόσμιους πολέμους, αυτός είναι ο σκοπός της και σήμερα, να ηγεμονεύσει οικονομικά της Ευρώπης. Αυτό μαρτυρεί η φωτογραφία της Μεγάλης Αικατερίνης που έχει ανηρτημένη η Καγκελάριος Μέρκελ στο πολιτικό της γραφείο, σύμφωνα με δήλωση ενός από τους βιογράφους της.(8)
Ίσως αυτή είναι και η συνείδηση από την οποία διακατέχεται ο Γερμανικός λαός, ότι δηλαδή είναι ξεχωριστός από τους άλλους επί των οποίων πρέπει να κυριαρχεί, επενδύοντας αυτήν την ταυτότητά του με τον εθνικό ιδεαλισμό.(9)

Σε αυτήν την κατάσταση της αθλιότητας και της πτώσης της πόλης μας έχουν φέρει οι Ολιγάρχες, όπως ο Πλάτων λέει, διότι οι πολιτικές ηγεσίες δεν έφεραν νόμους και δεν έλαβαν τα αναγκαία μέτρα, ώστε να περιορίσουν τη σπατάλη και να προλάβουν την εξολόθρευση των περιουσιών και των εισοδημάτων των πολιτών.(10)

Οι πολιτικοί παρέδωσαν την πολιτεία στην αισχροκέρδεια των δανειστών και μόνο απ' αυτούς εξαρτάται η απελευθέρωση των κοινωνιών.
Είναι καιρός πλέον οι πολιτικοί να κυβερνήσουν σύμφωνα με τους κανόνες της πολιτικής επιστήμης …

Οι μεγάλοι σοφοί πρόγονοί μας Πλάτων και Αριστοτέλης σηματοδοτούν την πολιτική πορεία, αλλά δυστυχώς ακόμη δεν έχουν ακουσθεί, όχι μόνον από τους απογόνους τους, αλλά και από τις πολιτικές ηγεσίες όλης της ανθρωπότητας. Γιατί άραγε;

Πειραιάς, 5η Σεπτεμβρίου, 2016

Με σεβασμό στην κρίση των αναγνωστών

Σημειώσεις-Σχόλια

1. Πλάτων. Πολιτικός. Παράγραφοι 275a, 449a, 544a-e, 545b, 545b-e. Επιμέλεια Ευάγγελος Παπανούτσος. Μετάφραση-Σχόλια Ηλίας Λάγιος. Εκδόσεις Ζαχαρόπουλος. Αθήνα.
2. Πλάτων. Πολιτεία. Παράγραφοι 547d-548d, 549a, 549b, 549c-550b. Μετάφραση-Σχόλια Κ.Δ. Γεωργούλης. Εκδόσεις Σιδέρης. Αθήνα 1963.
3. Πλάτων. Πολιτεία. Παράγραφοι 550c, 550d-551b. Μετάφραση-Σχόλια Κ.Δ. Γεωργούλης. Εκδόσεις Σιδέρης. Αθήνα 1963.
4. Λεωνίδας Βατικιώτης. Έκρηξη Ανισοτήτων έφερε η Τεχνολογική Επανάσταση. «ΕΠΙΚΑΙΡΑ» 18-12-2015.
5. Πλάτων. Συμπόσιο. Παράγραφος 173d. Μετάφραση-Σχόλια Κ.Δ. Γεωργούλης-Β. Δεδούσης. Εκδόσεις Ζαχαρόπουλος. Αθήνα.
- Πλάτων. Πολιτεία. Παράγραφοι 551c-552e, 553a-d, 554a-555a, 555d-557a, 587c.
Μετάφραση-Σχόλια Κ.Δ. Γεωργούλης. Εκδόσεις Σιδέρης. Αθήνα 1963.
- Σπύρος Σουρμελίδης. Η επικίνδυνη Νέα Τάξη που τρομάζει την Ελίτ. «ΕΠΙΚΑΙΡΑ» 17-23/6/2016.
6. Anthony Quinton. Πολιτική Φιλοσοφία. 6ο Κεφάλαιο. 19ος αιώνας. Σελίδα 474. Ιστορία της Δυτικής Φιλοσοφίας Πανεπιστημίου της Οξφόρδης. Μετάφραση Δέσποινα Ρισσάκη. Εκδόσεις Νεφέλη. Αθήνα 2005.
7. Pascal Boniface. Οι Πόλεμοι του Αύριο. Οικονομικοί Πόλεμοι. Σελίδες 169-175. Μετάφραση Βίκυ Ιακωβίδη. Εκδόσεις Παπαζήση. Αθήνα 2004.
8. Άρης Διαμαντόπουλος. Πού πάει την Ευρώπη η Ηγέτις Μέρκελ; Άρθρο 18-11-2012. Εφημερίδα «ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ».
9. Κώστας Μελάς. Σε τι, αλήθεια πιστεύει ο Βόλφγκανγκ Σόϊμπλε; «ΕΠΙΚΑΙΡΑ» 26/8-1/9/2016
- Περικλής Νεάρχος. Το Χρέος. Πρόσχημα Λεηλασίας. «ΕΠΙΚΑΙΡΑ» 8-14/7/2016.
10. Πλάτων. Πολιτεία. Παράγραφοι 555b-557a. Μετάφραση-Σχόλια Κ.Δ. Γεωργούλης. Εκδόσεις Σιδέρης. Αθήνα 1963.
- Αριστοτέλης. Πολιτικά. Παράγραφοι 1305a/40, 1305b-1306b/20. Μετάφραση-Σχόλια Νικόλαος Παρίτσης. Εκδόσεις Πάπυρος. Αθήνα 1975.

DELENDA EST ISIS !!! ΓΙΑΤΙ ΤΟ ΧΑΛΙΦΑΤΟ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΚΑΤΑΣΤΡΑΦΕΙ!!

Του Αντιστρατήγου ε.α. ο Ιωάννου Αθ. Μπαλτζώη

Στο μαρτυρικό Χαλέπι, το σύγχρονο Στάλιγκραντ, η ανθρωποσφαγή συνεχίζεται, η Ιεράπολις (Μανμπιζ) απελευθερώθηκε από τους Κούρδους της Συρίας, η Τζαραμπλούς και η Χασάκα βρέθηκαν στο επίκεντρο του ενδιαφέροντος από πλευράς Τουρκίας η πρώτη και από πλευράς Συριακού στρατού η δεύτερη και οι προετοιμασίες για την απελευθέρωση της Μοσούλης βρίσκονται πλέον στο τελικό στάδιο. Και το μακάβριο θέατρο του παραλόγου συνεχίζεται στην μαρτυρική Συρία και κατ' επέκταση το Ιράκ, με ΗΠΑ και Ρωσία να επαναπροσδιορίζουν τα ενδιαφέροντά τους και την εμπλοκή τους στο σύγχρονο αυτό γεωπολιτικό σύμπλοκο της Μέσης Ανατολής, με γεωστρατηγικές κινήσεις και τακτικές που επανακαθορίζονται διορθώνοντας τα προηγούμενα λάθη σχεδιασμού των. Και από τα προηγούμενα απουσιάζει η αναφορά στην πρωτεύουσα του Ισλαμικού Χαλιφάτου (ISIS), την αρχαία Ελληνική πόλη Καλλινίκη, η σήμερα Ράκα αραβιστί, καθόσον θα είναι η τελευταία πράξη της λύτρωσης του Συριακού και Ιρακινού δράματος , με την απελευθέρωσή της και την εκδίωξη και καταστροφή του ISIS. Ναι θα πρέπει να επιδιωχθεί η πλήρης καταστροφή αυτού του Ισλαμικού καρκινώματος, γιατί περί αυτού πρόκειται. Και τότε μπορούμε να αισθανθούμε ασφαλέστεροι στην Ευρώπη και παντού και να αναφωνήσουμε πλέον "Game Over".

Delenda est Carthago.

Η ιστορία διδάσκει και αποτελεί οδηγό για το παρόν και το μέλλον. Τον 2ο αιώνα π.Χ. ο μεγαλύτερος εχθρός της Ρωμαϊκής Αυτοκρατορίας ήταν η Καρχηδόνα, μια πολύ εύπορη πόλη και η εμπορική δύναμη της εποχής, που ευρίσκετο στα παράλια της Βορείου Αφρικής, στην σημερινή Τυνησία. Η Καρχηδόνα ήταν το κέντρο του αρχαίου πολιτισμού των Καρχηδονίων. Η πόλη αναπτύχθηκε από μία αποικία των Φοινίκων της πρώτης χιλιετίας π.Χ. σε πρωτεύουσα αρχαίας αυτοκρατορίας, λόγω της στρατηγικής τοποθεσίας της στη Μεσόγειο, ήταν δε η άμεση ανταγωνίστρια της Ρωμαϊκής Αυτοκρατορίας, ενώ ήδη είχαν προηγηθεί δύο πόλεμοι ανάμεσα τους. Ο Έλληνας φιλόσοφος , ο μέγιστος Αριστοτέλης περιέγραψε αναλυτικά τους πολιτικούς θεσμούς της Καρχηδόνας, ενώ θεωρούσε πως η πόλη είχε μια από τις καλύτερες πολιτικές οργανώσεις στον κόσμο, μαζί με αυτές των ελληνικών πόλεων-κρατών της Αθήνας, της Σπάρτης και της Κρήτης . Όταν το 153 π.Χ. ο Ρωμαίος Συγκλητικός Μάρκος Πόρκιος Κάτων ο Πρεσβύτερος την επισκέφτηκε, διαπίστωσε την ... ραγδαία ανάπτυξή της και την όλο και αυξανόμενη οικονομική ευρωστία της. Έτσι ο Κάτων αντιλαμβανόμενος πως η Καρχηδόνα με την αλματώδη ανάπτυξή της ήταν εν δυνάμει και εν εξελίξει μια ισχυρή απειλή κατευθείαν στην ίδια την ύπαρξη της Αυτοκρατορίας, επιστρέφοντας στην Ρώμη ενημέρωσε την Σύγκλητο και από τότε δεν έπαψε να τονίζει τον κίνδυνο που διατρέχει η Ρώμη. Όλες του οι αγορεύσεις στην Ρωμαϊκή Σύγκλητο, ανεξαρτήτως θέματος, ολοκληρώνονταν με τη φράση Delenda est Carthago (Η Καρχηδών πρέπει να καταστραφεί). Πράγματι τα κατάφερε, καθώς θεωρείται ο βασικός υποκινητής του Τρίτου Καρχηδονιακού Πολέμου(149-146 π.Χ.), που ολοκληρώθηκε με τη νίκη των Ρωμαίων, ενώ η πόλη ισοπεδώθηκε, αφανίσθηκε πλήρως και οι κάτοικοί της πωλήθηκαν ως δούλοι. Η απειλή της Καρχηδόνας εξαλείφθηκε οριστικά για την Ρωμαϊκή αυτοκρατορία.

Ουχαμπικός Ισλαμισμός.

Ο «Κανίβαλος κατά του Πολιτισμού»!

Για να αντιληφθούμε, έστω και οριακά τι είναι η θρησκευτική ιδεολογία, που διακατέχει τους τζιχαντιστές του Ισλαμικού Χαλιφάτου, καθώς και τους άλλους των διαφόρων εξτρεμιστικών ισλαμικών οργανώσεων θα παραθέσω δύο απόψεις σημαντικών ανθρώπων, που έχουν ασχοληθεί με το Ισλάμ και είναι χαρακτηριστικές:

Κατά τον καθηγητή Οικονομικής Γεωγραφίας στο Τμήμα Τουρκικών και Σύγχρονων Ασιατικών Σπουδών του Εθνικού και Καποδιστριακού Πανεπιστημίου Αθηνών Ιωάννη Μάζη, «Το Ισλάμ, ως πρωτίστως Δικαιϊκό σύστημα και δευτερευόντως Μεταφυσική, έχει τέσσερις νομικές Σχολές, ορίζοντας την κοινωνική ζωή των πιστών του επί γης. Πρόκειται για τις σχολές Χανμπάλι (Hanbali), Μαλέκι (Maleki), Σαφέι (Shafeii) και Χανάφι (Hanafi). Δεν μοιάζει με τις υπόλοιπες θρησκείες στον πυρήνα των οποίων βρίσκεται η πνευματική διάσταση της ανθρώπινης φύσης ούτε υπόσχεται, απλώς, κάποιες επιβραβεύσεις και ποινές στον άλλο κόσμο. Η προσέγγιση που μας απασχολεί, εν προκειμένω, είναι η Σχολή Χανμπάλι της οποίας απότοκος μαθητής είναι ο Μοχάμεντ Ιμπν Αμπντ αλ-Γουαχάμπ που την συνέδεσε με το Βασίλειο της Σαουδικής Αραβίας από τη σύστασή του. Έτσι, το Βασίλειο της Σαουδικής Αραβίας απέκτησε τον προσδιορισμό "ουαχαβιτικό" που σημαίνει ότι το νομικό σύστημα που το διέπει είναι η ερμηνεία του Μοχάμεντ Ιμπν Αμπντ αλ-Γουαχάμπ. Είναι, δηλαδή η πιο σκληρή νομική - σουνιτική ερμηνεία του Ισλάμ. … Το Ισλάμ δεν είναι μία οποιαδήποτε θρησκεία και γι'αυτό θα πρέπει να αντιληφθούμε ότι οι Μουσουλμάνοι δράστες τρομοκρατικών χτυπημάτων δεν είναι αλλόφρονες, παρά μόνον πιστοί. Η κουλτούρα μας, αυτή των κλασικών ελληνικών οικουμενικών αξιών του Αριστοτέλη και του Διαφωτισμού, δεν μας επιτρέπει να αντιληφθούμε ούτε τι λέει το Κοράνι ούτε να αντιληφθούμε ότι τις επιθέσεις αυτές υπα-

γορεύουν ιερά κείμενα».

Και εδώ αποκαλύπτεται ο ένοχος ρόλος της Ουαχαμπιστικής Σαουδικής Αραβίας πίσω από την τρομοκρατική εξάπλωση του Ισλαμικού εξτρεμισμού, με λόγια και έργα. Το ISIS γιγαντώθηκε με χρήματα της Σαουδικής Αραβίας που προέρχονται από ειδικά βακουφικά φιλανθρωπικά ιδρύματα της.

Ο Σύριος ποιητής και φιλόσοφος (που φέρει το ψευδώνυμο Άδωνις), στην συζήτησή του με την Μαροκινή ψυχαναλύτρια στο βιβλίο του «Βία και Ισλάμ», μεταξύ πολλών εκρηκτικών διαπιστώσεών του γράφει και τα εξής: «Το Ισλαμικό Κράτος είναι ο κανίβαλος που στρέφεται κατά του πολιτισμού. Τί βλέπουμε σήμερα στο Ισλαμικό Κράτος; Γυναίκες που πωλούνται σε όποιον πληρώνει καλύτερα, ξεκοιλιάσματα, αποκεφαλισμούς, ακόμα και κανιβαλισμό. Είναι απίστευτη αυτή η βαρβαρότητα. Ο άνθρωπος που αψηφά τον θάνατο –αφού τον περιμένει ο Παράδεισος– επιδίδεται σε βαρβαρότητες χωρίς να φοβάται ή να νοιώθει ενοχές. Έχει απομακρυνθεί εκ των πραγμάτων τόσο από την φύση όσο και από τον πολιτισμό. Το ISIS είναι για μένα το τέλος του Ισλάμ. Είναι η απόληξή του, βέβαια, αλλά και το τέλος του. Στο πνευματικό επίπεδο, το Ισλάμ δεν έχει τίποτε να προσφέρει σήμερα. Ούτε όραμα αλλαγής του κόσμου, ούτε σκέψη, ούτε τέχνη, ούτε επιστήμη. Η επανάληψη των ίδιων και των ίδιων φράσεων σηματοδοτεί και το τέλος του.

Ακόμα και αν υποθέσουμε ότι το ISIS βγαίνει νικητής στο πολιτικό και στρατηγικό πεδίο, τί θα μπορούσε να προτείνει και να προσφέρει στο πνευματικό και επιστημονικό πεδίο; Αν εξαιρέσει κανείς το χάος, δεν βλέπω κάτι άλλο. Στις περιοχές του Ιράκ που έχουν καταληφθεί από το ΙΚ τα σχολεία έχουν κλείσει, εν αναμονή ενός προγράμματος διδασκαλίας που να είναι σύμφωνο με τις επιταγές της θρησκείας. Το ISIS δεν είναι μία νέα ανάγνωση του Ισλάμ, η οικοδόμηση ενός νέου πολιτισμού ή μιας νέας κουλτούρας. Είναι το τέλος του πολιτισμού, η άγνοια, το μίσος για την γνώση, το μίσος για την ελευθερία. Και, μάλιστα, ένα τέλος ταπεινωτικό».

Αποδυνάμωση ή Καταστροφή;

Σε πρόσφατο άρθρο του (The Destruction of Islamic State is a Strategic Mistake, BESA, Aug.2), ο καθηγητής πολιτικών επιστημών του Πανεπιστημίου Μπαρ Ιλάν του Τελ Αβίβ Εφραίμ Ιμπάρ, διευθυντής του BESA (Begin-Sadat Center for Strategic Studies), αναφέρεται στο ISIS και θεωρεί πως είναι στρατηγικό λάθος η πλήρης καταστροφή του και ότι είναι προτιμότερη η αποδυνάμωση του. Ένα αποδυναμωμένο Ισλαμικό Χαλιφάτο που θα υφίσταται στην περιοχή, θα συγκεντρώσει τους εξτρεμιστές Ισλαμιστές εκεί και δεν θα διασπαρθούν ανά τον κόσμο με σκοπό την εκδίκηση, ενώ παράλληλα θα ασχολείται με την επικράτησή του, μαχόμενο μεταξύ άλλων εξτρεμιστών Ισλαμιστών, όπως είναι η Χεζμπολλάχ (Σιίτες Ισλαμιστές του Λιβάνου που υποστηρίζονται από το Ιράν), η Αλ Κάιντα, η Αλ Τζαμπχατ Αλ Νούσρα και άλλες Ισλαμικές Οργανώσεις (ουκ εστί αριθμός). Έτσι θα έχουμε έναν πόλεμο τριβής μεταξύ εξτρεμιστών Ισλαμιστών και η Δύση θα ηρεμήσει και θα βρει την ησυχία Αν καταστραφεί πλήρως τότε οι εκπαιδευμένοι και «μπαρουτοκαπνισμένοι» τζιχαντιστές-μέλη του θα φύγουν από την περιοχή και θα πλημμυρίσουν την Ευρώπη. Και τότε θα έχουμε ανεξέλεγκτες καταστάσεις τρομοκρατικών θανατηφόρων κτυπημάτων. Δηλαδή ο καθηγητής Ινμπάρ, ισχυρίζεται ότι καλύτερα τα «κακά παιδιά» του ISIS να σκοτώνουν τα επίσης «κακά παιδιά» των άλλων εξτρεμιστικών Ισλαμιστικών οργανώσεων για να μην ασχολούνται με τον Δυτικό κόσμο (Προφανώς λανθασμένη εκτίμηση και αποδεικνύεται από τις συνεχείς τρομοκρατικές επιθέσεις σε Ευρώπη και ΗΠΑ). Ακόμη ο καθηγητής Ινμπάρ επισημαίνει ότι καταστροφή του ISIS θα σημάνει και αποδυνάμωση του Σουνιτικού Ισλάμ στην Μέση Ανατολή, με ταυτόχρονη ενδυνάμωση του Σιϊτικού Ισλάμ, άρα κυριαρχία του Ιράν, της ηγέτιδας δύναμης του Σιϊτισμού, κάτι που θα αποτελέσει ουσιαστική απειλή για το Ισραήλ, δηλαδή παρασυρόμενος από την εμμονική αντίληψη της Ισραηλινής υψηλής στρατηγικής, που θεωρεί ότι ο υπ' αριθμόν 1 εχθρός του Ισραήλ ήταν, είναι και θα είναι το Ιράν, εκτιμά έτσι και εδώ προφανώς λανθασμένα. Ακόμη σύμφωνα με την νέα αμερικανική πολιτική το Ιράν προαλείφεται για τον νέο σύμμαχο των ΗΠΑ στην νέα Μέση Ανατολή που διαμορφώνεται, κάτι που βρίσκει εντελώς αντίθετη την Ιερουσαλήμ.

Εκτιμώ ότι ο Ινμπάρ κάνει λάθος με την άποψη της αποδυνάμωσης , αφήνοντας έτσι το ISIS με μώλωπες αντί να το καταστρέψει πλήρως, καθόσον θα παραμένει επικίνδυνο στο διηνεκές και κίνητρο για μελλοντικούς μιμητές. Ο απαράβατος κανόνας του πολιτισμένου κόσμου είναι ότι δεν συνδιαλέγεσαι με τρομοκράτες και εγκληματίες και ότι δεν μπορεί να γίνει ανεκτή η τρομοκρατία. Η κληρονομιά της 9/11 και οι συνεχιζόμενες τρομοκρατικές επιθέσεις σε Παρίσι, Βρυξέλλες, Νίκαια, Μόναχο και ΗΠΑ επιβάλλουν μια πραγματικότητα και μια πολιτική που πρέπει να εφαρμοστεί κατά αυτών των κατά συρροή δολοφόνων. Ήδη αυτό έγινε αντιληπτό από τους κύριους «παίκτες» στο μεγάλο παιχνίδι της Μέσης Ανατολής και έτσι βλέπουμε τις ΗΠΑ, την Γαλλία, την Ρωσία και την λοιπή Ευρώπη να συντάσσονται πλέον με την άποψη, ότι πρέπει επιτέλους να τελειώσουμε με το Ισλαμικό Χαλιφάτο και τις φιλοδοξίες του ηγέτη του, του Χαλίφη Αμπού Μπακρ αλ-Μπαγκντάντι. (Το πραγματικό του όνομα είναι Ibrahim al-Samara'I). Θα πρέπει το τέρας που δημιούργησαν τα σκοτεινά διεστραμμένα μυαλά κάποιων ανευθυνουπεύθυνων της CIA, με σκοπό την πτώση του Άσαντ (και έχει ηθική υποχρέωση και ευθύνη η Αμερική), να εξαλειφθεί με συνδυασμένες στρατιωτικές επιχειρήσεις και να απελευθερωθούν το Χαλέπι, η Τζαραμπλούς, η Μοσούλη, η Ράκα (Καλλινίκη) και να εκκαθαριστεί ο κόλπος της Σύρτης στην Λιβύη, όπου ευρίσκεται μεγάλος αριθμός τζιχαντιστών του ISIS.

Ο Ισλαμισμός στην μορφή που απαντάται σήμερα με τις υφιστάμενες τρομοκρατικές οργανώσεις είναι στην ουσία μια διαστροφή του Ισλάμ. Μην ξεχνάμε ότι τα τελευταία 450 χρόνια δεν υπήρξε βιαιότητα εκ μέρους των μουσουλμανικών κρατών. Το εξτρεμιστικό Ισλάμ εμφανί-

στηκε ιδεολογικά το 1928, με την δημιουργία των Αδελφών Μουσουλμάνων στην Αίγυπτο. Οι απόψεις δύο ιεροδιδασκάλων και θεωρητικών των Αδελφών Μουσουλ μάνων του Χασάν Αλ Μπανά και του Σαΐντ Κουτμπ ήταν αυτές που διαμόρφωσαν την θρησκευτική πίστη των (ακραίων) μουσουλμάνων, με αποτέλεσμα η οργάνωση των Αδελφών Μουσουλμάνων να αποτελέσει την μήτρα όλων των σύγχρονων τρομοκρατικών οργανώσεων. Έτσι την άνοιξη του 1947 ο Αιγύπτιος δάσκαλος και θρησκευτικός ακτιβιστής Χασάν αλ Μπανά πρότεινε στον τότε βασιλιά Φαρούκ την ίδρυση ενός θρησκευτικού ισλαμικού κράτους, γιατί η Δύση ήταν παρηκμασμένη. Το 1964 ο ιεροδιδάσκαλος και θεωρητικός της Μουσουλμανικής Αδελφότητας Σαΐντ Κουτμπ πρότεινε το Ισλάμ να ανατρέψει με πόλεμο την υπάρχουσα παγκόσμια τάξη. Η πρόταση αυτή αποτελεί το θεμέλιο της σκέψης των σύγχρονων ακραίων ισλαμιστών. Αποστολή του Ισλάμ είναι, κατά τον Κουτμπ, να αποτινάξει όλα αυτά και να τα αντικαταστήσει με την παγκόσμια εφαρμογή των δογμάτων του κορανίου. Έτσι θα λέγαμε ότι οι αντιλήψεις αυτές αποτελούν την πολεμική ιαχή των ακραίων ισλαμιστών (των τζιχαντιστών) στη Μέση Ανατολή και πέραν αυτής, εδώ και δεκαετίες. Δεν έχουν καμιά σχέση με την συντριπτική πλειοψηφία του μουσουλμανικού κόσμου, με το καθαρό Ισλάμ (Σουνιτικό και Σιϊτικό), με την πίστη των, με τα Ιερά Βιβλία των, με τις παραδόσεις των. Αποτελούν ακόμη και για τους μουσουλμάνους μια σοβαρή απειλή και αποδεικνύεται έτσι ότι ο χειρότερος εχθρός του Ισλάμ είναι ο Ισλαμισμός. Μην ξεχνάμε ότι τα περισσότερα θύματα στην Μέση Ανατολή είναι μουσουλμάνοι, που υφίστανται ακόμη και στην καθημερινή τους ζωή (σφαγές, επιθέσεις αυτοκτονίας σε Τζαμιά, αγορές κλπ) την μισαλλοδοξία και εκδικητικότητα της θρησκευτικής στρέβλωσης των φανατικών τζιχαντιστών, εκεί όπου αναπτύσσεται η έννοια του Σάλαφ, του αγνού, του σωστού Μουσουλμάνου και των περί καθαρότητας της πίστης αντιλήψεων. Σύμφωνα με την τακφιριστική ερμηνεία, ο σωστός Μουσουλμάνος προτρέπει στο "σωστό δρόμο" και τιμωρεί όσους δεν συμμορφώνονται με την προτροπή του. Ο ISIS, λοιπόν, δηλαδή το Ισλαμικό κράτος, ανήκει σε αυτήν την κατηγορία, όντας Σουνιτικό, Χανμπαλικό, Ουαχαβιτικό, Σαλαφιστικό και Τακφιριστικό κίνημα.

Επίλογος.

Θα ήταν εγκληματικό και άδικο για την παγκόσμια κοινότητα να αφήσει και άλλο τους παρανοϊκούς άνδρες του Μπαγκντάντι να συνεχίζουν αυτή την απάνθρωπη «πορνογραφία του θανάτου», που δίδει ιδέες και κίνητρα σε διαταραγμένες ιδεολογικά και πνευματικά ανθρώπους να δρουν ως «μοναχικοί λύκοι» στον Δυτικό κόσμο, με τρομοκρατικές ενέργειες και με κάθε τρόπο γνωστό, άγνωστο, απίστευτο, μη προβλέψιμο (όπως στην Νίκαια της Γαλλίας). Δεν θα πρέπει να αφεθούν στο πηγάδι της λήθης οι φρικαλεότητες των τζιχαντιστών κατά λαών και θρησκευτικών κοινοτήτων στην περιοχή, όπως οι Κούρδοι, οι Γεντίζι, οι Χριστιανοί κλπ κλπ. Στην περίπτωση του ISIS, οι ηθικές επιταγές και οι ρεαλιστικοί υπολογισμοί για την αντιμετώπιση του Τέρατος δεν χρειάζεται να αντιφάσκουν μεταξύ τους. Θα έλεγα ότι συμβαδίζουν και επιβάλλεται η εφαρμογή τους για την τελική λύση. Οι ΗΠΑ, ως υπεύθυνες για το αποτυχημένο σχέδιο με την ονομασία «Αραβική Άνοιξη» και το διεστραμμένο τελικά σχέδιο της δημιουργίας του ISIS, ως σύγχρονοι Φρανκεστάιν, έχουν ηθική και «νομική» υποχρέωση όχι μόνο να ηγηθούν, αλλά και να συμμετάσχουν σοβαρά και υπεύθυνα, όπως το πράττουν τους τελευταίους μήνες, με τους συμμάχους τους στην Μέση Ανατολή, όπως οι Κούρδοι στην Συρία και στο Ιράκ και άλλοι και να εξοντώσουν το λάθος της ιστορίας, το καρκίνωμα που λέγεται ISIS. Να εξαλείψουν από την περιοχή αυτό που οι ίδιοι δημιούργησαν και έχασαν τον έλεγχο.

Το χαλιφάτο είναι καρκίνωμα, που καταστρέφει κάθε έννοια πολιτική, πολιτιστική, ηθική, θρησκευτική και έτσι πρέπει να αντιμετωπισθεί και με χειρουργικό τρόπο να αφανιστεί. Για να μην βρε μιμητές. Για να μην υπάρχει το «όραμα», ο τόπος αναφοράς, η «Γη της επαγγελίας» για τους άρρωστους ιδεολογικά, για τους διεστραμμένους ψυχολογικά, για τους επαγγελματίες της φρίκης, για τους εμπόρους της ανθρώπινης δυστυχίας. Το Χαλιφάτο θα πρέπει να πάψει να υπάρχει.

Απομένουν κάποιες σημαντικές πόλεις ακόμη. Πρώτα το Χαλέπι, όπου επιτέλους ας βοηθήσουν Ρώσοι και ΗΠΑ μαζί τον Συριακό στρατό για την κατάληψή του και να μπει ένα τέλος στην ανθρωποσφαγή. Μετά έρχεται η Μοσούλη, όπου οι προετοιμασίες για την τελική επίθεση του Ιρακινού στρατού και των Κούρδων Πεσμαργκά βρίσκονται στο τελικό στάδιο και το τέλος σε όλα έρχεται με την τελική επίθεση και την απελευθέρωση της Καλλινίκης-Ράκα. Εδώ να επισημάνουμε ότι επιβάλλεται στον Δυτικό κόσμο να αποφύγει θέσεις που υπονομεύουν την ηθική στάση και τον Δυτικό πολιτισμό. Μετά την απελευθέρωση (καταστροφή) της Ράκα (Καρχηδόνας), οι Τζιχαντιστές θα πρέπει να αντιμετωπίσουν το Διεθνές Δίκαιο (και βέβαια όχι να εξανδραποδισθούν όπως τότε οι Καρχηδόνιοι) για τα εγκλήματα κατά της ανθρωπότητας. Ας συσταθεί Ειδικό δικαστήριο, όπως στην Δίκη της Νυρεμβέργης, όπως με την πρώην Γιουγκοσλαβία το ICTY (International Criminal Tribune for Yugoslavia) και την Ρουάντα το ICTR και ας περάσουν όλοι αυτοί οι ψυχοπαθείς της διαστρεβλωμένης και άρρωστης θρησκευτικής πίστης να δώσουν λόγο στην Παγκόσμια Κοινότητα για τα εγκλήματά των, ώστε να αποδοθεί η Νέμεσις. Και μέχρι τότε ας είμαστε προετοιμασμένοι για τον θανάσιμο ρόγχο του θηρίου, που θα έχει αντίκτυπο σε πόλεις στην Ευρώπη και τις ΗΠΑ, με αθώα θύματα. Έτσι παραφράζοντας την ρήση του Ρωμαίου Συγκλητικού Κάτωνος, θα λέγαμε σήμερα DELENDA EST ISIS ή RAQAA DELENDA EST, Το ISIS πρέπει να καταστραφεί, η RAQAA πρέπει να καταστραφεί. Και επειδή δεν υπάρχει ο Ρωμαίος Κάτων σήμερα, ας γίνει συνείδηση και πολιτική των Δυτικών κρατών. Έτσι θα εξαλειφθεί η μεγαλύτερη απειλή για την ανθρωπότητα σήμερα.

Με μια ματιά η Ελλάδα και ο Κόσμος

Γεγονότα και εξελίξεις στο διάστημα από 11 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ έως 15 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 2016

Του Αντιστρατήγου ε.α. Χ. Μουστάκη
Επιτίμου Διοικητού 1ης Στρατιάς

1.ΕΘΝΙΚΑ ΘΕΜΑΤΑ

α. Κυπριακό

Οι ενδοκυπριακές συνομιλίες που διεξήχθησαν στην Ελβετία σε δύο φάσεις 7-12 Νοεμβρίου και 20-21 Νοεμβρίου κατέληξαν σε ναυάγιο, γιατί η τουρκοκυπριακή πλευρά ανήρεσε τη συμφωνία που είχε γίνει για το εδαφικό.

Σύμφωνα με διπλωματικές πηγές η Ε/Κ πλευρά παραχωρούσε το 28,2% του εδάφους και απαιτούσε την επιστροφή της Μόρφου και 85-92.000 προσφύγων στις εστίες τους. Η τουρκοκυπριακή πλευρά απαιτούσε το 29,2% του εδάφους και τη διατήρηση της Μόρφου, ενώ εδέχετο την επιστροφή 55-65.000 προσφύγων.

Οι ίδιες πηγές αναφέρουν ότι και στο θέμα των εγγυήσεων, οι δύο πλευρές είχαν υποχωρήσει από τις κόκκινες γραμμές τους και συζητούσαν το σχέδιο του κ. Μπάϊντεν για την παραμονή δύο Βάσεων, κατά τα πρότυπα της αγγλικής, για 5-10 χρόνια, αλλά κατόπιν παρεμβάσεως του κ. Κοτζιά, η συζήτηση διεκόπη.

Κι ενώ υπήρχε προβληματισμός, για το αν θα συνεχιστούν και πότε οι συνομιλίες, οι κ.κ. Αναστασιάδης και Ακιντζί ανακοίνωσαν τα ξημερώματα της 2 Δεκεμβρίου ότι συμφώνησαν να πραγματοποιηθεί νέα διμερής συνάντηση στη Γενεύη από 9-11 Ιανουαρίου 2017, στις 11 Ιανουαρίου να παρουσιαστούν χάρτες και στις 12 Ιανουαρίου να πραγματοποιηθεί πολυμερής στην οποία θα συμμετάσχουν οι εγγυήτριες δυνάμεις, αλλά και όσα από τα εμπλεκόμενα μέρη απαιτείται.

Η ελληνική πλευρά, που δεν είχε ενημερωθεί προηγουμένως πλην του κ. Τσίπρα όπως λέγεται από κάποιους, συμφώνησε, αλλά δήλωσε ότι επιθυμεί συνάντηση των κ.κ. Τσίπρα και Ερντογάν το ταχύτερον και οπωσδήποτε πριν από τις συνομιλίες της Γενεύης, την οποία απεδέχθη και η Τουρκία, όπως δήλωσε ο ειδικός απεσταλμένος για το Κυπριακό κ. Έϊντε, χωρίς όμως να έχει καθοριστεί ημερομηνία. Από τη συνομιλία αυτή θα εξαρτηθεί αν θα πραγματοποιηθεί και η συνάντηση της 12 Ιανουαρίου 2017.

Αν ευσταθούν οι πληροφορίες ότι και οι δύο πλευρές είχαν αρχίσει να συζητούν την αναθεώρηση των εγγυήσεων και όχι την κατάργησή τους, οι πιθανότητες να συμφωνήσουν οι κ.κ. Τσίπρας και Ερντογάν είναι πάρα πολλές. Αν όμως δεν τα βρουν η πολυμερής της 12 Ιανουαρίου δεν θα πραγματοποιηθεί ή και αν γίνει οι πιθανότητες συμβιβασμού θα είναι ελάχιστες.

Σύμφωνα με δημοσίευμα της εφημερίδας «ΝΕΑ» στις 14/12/2016 ΗΠΑ και Βρετανία και με άτυπη σύμπραξη των Ηνωμένων Εθνών, έχουν επεξεργαστεί φόρμουλα για συμβιβαστική λύση, την οποία διεβίβασε η Υφυπουργός Εξωτερικών κ. Νούλαντ, χαρακτηρίζοντάς την «σωσσίβιο» για τη διάσκεψη της Γενεύης. Με αυτήν προβλέπεται εγγυοδοσία περιορισμένου χρόνου και έκτασης μόνον για το τουρκικό κρατίδιο, δραστικός περιορισμός των τουρκικών στρατευμάτων σε αριθμούς και οπλικές δυνατότητες και ουσιαστική επιτήρηση από μηχανισμό των Ηνωμένων Εθνών και ενδεχομένως του ΝΑΤΟ. Στις συνομιλίες στον Μον Πελεράν της Ελβετίας που κατέληξαν σε ναυάγιο, είχε συζητηθεί και το θέμα των εγγυήσεων με χρονικό ορίζοντα. Τότε ο κ. Ακιντζί ζητούσε «βάθος 15ετίας», με πρόνοια επαναξιολόγησης, ενώ ο κ. Αναστασιάδης εδέχετο «βάθος 5ετίας» χωρίς επαναξιολόγηση.

Σε περίπτωση που και αυτή η προσπάθεια ναυαγήσει, η Τουρκία θα επιδιώξει την αναγνώριση του τουρκο-

κυπριακού κράτους από όσες το δυνατόν περισσότερες χώρες και θα προχωρήσει στη διχοτόμηση και την ανακήρυξη σε ανεξάρτητο κράτος, όταν κρίνει ότι οι συνθήκες την ευνοούν. Η ενσωμάτωση στην Τουρκία δεν τη συμφέρει, ενώ ένα ανεξάρτητο κράτος, που θα έχει αναγνωριστεί και, γιατί όχι, θα έχει ενταχθεί στην ΕΕ και το ΝΑΤΟ, της δίνει πολλά πλεονεκτήματα και κυρίως τη δυνατότητα να παρεμβαίνει στην ΕΕ, έστω και αν βρίσκεται απ΄έξω. Στην περίπτωση αυτή θα διαπραγματευτεί την αναγνώριση του κρατιδίου και από την Ελλάδα και την Κύπρο, με αντάλλαγμα την επιστροφή κάποιων εδαφών.

β. Ε/Τ Σχέσεις

Ανησυχία στην Αθήνα έχουν προκαλέσει οι προκλήσεις και οι απειλές της Τουρκίας με :

- Τις δηλώσεις του κ. Ερντογάν για αναθεώρηση της Συνθήκης της Λωζάνης, τον ισχυρισμό ότι τα νησιά του Αιγαίου ήταν τουρκικά και κακώς ο Κεμάλ τα παρέδωσε στην Ελλάδα και ότι η Τουρκία δεν μπορεί να αγνοήσει τους αδελφούς Μουσουλμάνους στη Δ. Θράκη, την Κύπρο και τις άλλες περιοχές.
- Τις δηλώσεις του αρχηγού της αντιπολιτεύσεως και του κεμαλικού κόμματος κ. Κλιντσάνογρου με τις οποίες προασπίζεται τον Κεμάλ, αλλά κατηγορεί τον κ. Ερντογάν ότι επί ημερών του παρεδόθησαν στην Ελλάδα 16 βραχονησίδες και τον καλεί να τις ανακαταλάβει.
- Τις δηλώσεις του κ. Τσαβούσογλου στη Βουλή ότι τα Ίμια είναι τουρκικά.
- Τις πιέσεις για απέλαση των πραξικοπηματιών αξιωματικών που κατέφυγαν στην Ελλάδα με τον κ. Ερντογάν να απαντά στον κ. Τσίπρα ότι «θα τηρήσουμε τη συμφωνία για το προσφυγικό, μόνο όσο υπάρχει μεταξύ μας αλληλεγγύη». Το θέμα έχει παραπεμφθεί στον Άρειο Πάγο κατόπιν των αντιφατικών αποφάσεων του Εφετείου, το οποίο έκρινε για τους μεν πέντε ότι πρέπει να μην απελαθούν ενώ για τους άλλους τρεις ότι πρέπει να απελαθούν.
- Τις συνεχόμενες NOTAM και NAVTEX με τις οποίες ισχυρίζεται, ότι το Καστελόριζο είναι αποστρατικοποιημένη ζώνη και ότι η δικαιοδοσία έρευνας και διάσωσης στην περιοχή ανήκει στην Τουρκία, αλλά και δεσμεύει μεγάλες περιοχές για ασκήσεις.
- Την επανάληψη με ένταση από τις αρχές Οκτωβρίου των παραβάσεων και παραβιάσεων του εναερίου χώρου, που είχαν διακοπεί μετά το πραξικόπημα.
- Το διορισμό ιμάμη στην Αγία Σοφία, ο οποίος διαβάζει εδάφια του Κορανίου πέντε φορές την ημέρα, όπως προβλέπει το Ισλάμ.
- Τη μικρή αλλά εμφανή αύξηση των μεταναστευτικών ροών στα νησιά (το 90% Αφρικανοί και το 10% Σύριοι. Τυχαίο!!!!!).

Ο κ. Ερντογάν με τη δημιουργία αυτής της εντάσεως απευθύνεται περισσότερο στις ΗΠΑ και την ΕΕ για να τις προειδοποιήσει, ότι αν αδικηθεί στη μοιρασιά μετά τη λήξη του πολέμου στη Μ.Α., θα ανοίξει μέτωπο στο Αιγαίο, αλλά και στο εσωτερικό για να συσπειρώσει τους οπαδούς του και να εξασφαλίσει την στήριξη του εθνικιστικού κόμματος ΜΗΡ στην αναθεώρηση του Συντάγματος.

Επίσης, εκμεταλλευόμενος το κενό εξουσίας, που έχει δημιουργηθεί μέχρις ότου αναλάβει τα καθήκοντά του ο κ. Τραμπ στις 20 Ιανουαρίου2017, εντείνει τις προκλήσεις και τις πιέσεις προς την Ελλάδα προκειμένου να τη φοβίσει και να την αναγκάσει να υποχωρήσει σε όλα τα διμερή θέματα κι έτσι να επιτύχει μια λύση «πακέτο», ευνοϊκή για την Τουρκία. Δεν θα τολμήσει όμως επιθετική ενέργεια στο Αιγαίο, λόγω της αποδυναμώσεως των Ενόπλων Δυνάμεων της Τουρκίας εκ του πραξικοπήματος και του φόβου, ότι οι εσωτερικοί του εχθροί θα εκμεταλλευτούν την ευκαιρία για να αποσταθεροποιήσουν τη χώρα και να τον ανατρέψουν. Δεν αποκλείεται όμως η πρόκληση περιορισμένου θερμού επεισοδίου σκόπιμα ή εξ ατυχήματος. Γι αυτό χρειάζεται σοβαρότητα και προσοχή στον τρόπο με τον οποίο εκφράζονται οι αντιδράσεις της πολιτικής και πολιτειακής ηγεσίας της Ελλάδος. Οι εθνικιστικές κορώνες πάντοτε βλάπτουν.

Η εθνικιστική ρητορική όμως του κ. Ερντογάν, στην οποία έχει παρασύρει και την αντιπολίτευση, έχει εξάψει τον εθνικισμό των Τούρκων και τους έχει κάνει να πιστέψουν ότι η Ελλάδα είναι ο εχθρός τους και ως εκ τούτου δεν είναι απίθανο κάποιος στο μέλλον, αν όχι ο ίδιος, να υποκύψει στις πιέσεις των λαϊκιστών και να ανοίξει τους ασκούς του Αιόλου.

Ένα σοβαρό όπλο που έχει στα χέρια του ο κ. Ερντογάν και μπορεί να το στρέψει εναντίον μας είναι οι πρόσφυγες, το οποίο μπορεί να το ενεργοποιήσει είτε λόγω καταρρεύσεως της συμφωνίας με την Ευρώπη, είτε για να μας ασκήσει πίεση. Γι΄αυτό η Ελλάδα πρέπει να είναι προετοιμασμένη και να έχει σχέδιο αντιμετωπίσεως μιας τέτοιας κρίσεως, γιατί απ΄όσα είναι γνωστά, η ΕΕ δεν έχει Plan B και το μόνο που θα κάνει θα είναι η οικονομική ενίσχυση.

γ. Σκοπιανό

Λόγω της πολιτικής αστάθειας έχουν ανασταλεί οι διαπραγματεύσεις υπό τον κ. Νίμιτς για το θέμα του ονόματος.

Εφόσον όμως σχηματίσει και πάλι κυβέρνηση ο κ. Γκρουέφσκι θα ακολουθήσει την ίδια γραμμή με αποτέλεσμα να μην υπάρξει λύση.

δ. Σχέσεις με Αλβανία

Ένταση στις σχέσεις των δύο χωρών έχουν προκαλέσει η απόφαση για κατεδάφιση 15 οικιών που ανήκουν σε ομογενείς στη Χειμάρα, οι ανιστόρητες δηλώσεις του κ. Ράμα περί διασώσεως της Ακρόπολης το 1686 από τον Αλβανό Αρχιεπίσκοπο Δούσμανη υπονοώντας ότι στην Αθήνα κατοικούσαν τότε Αλβανοί, η απαίτησή του ναν πραγματοποιηθούν διαπραγματεύσεις «πακέτο» μεταξύ των δύο χωρών για την επίλυση όλων των διαφορών, περιλαμβανομένου και του «τσάμικου» και το φραστικό επεισόδιο σε υψηλούς τόνους με τον Έλληνα πρωθυπουργό, στον οποίο τηλεφώνησε προκειμένου να διαμαρτυρηθεί για την σύλληψη δύο υπαλλήλων του αλβανικού ΥΠΕΞ και την κατάσχεση 1500 βιβλίων και χαρτών της «Μεγάλης Αλβανίας» που προσπάθησαν να περάσουν με φορτηγό από την Κακαβιά.

Η ελληνική κυβέρνηση πρέπει ναν προειδοποιήσει τον κ. Ράμα ότι η «ενοποίηση όλων των Αλβανών που ζουν στις γειτονικές χώρες, περιλαμβανομένης και της Ελλάδος στο πλαίσιο της ΕΕ, στη «φυσική Αλβανία» όπως την οραματίζεται, δεν θα γίνει ποτέ, γιατί όσο δεν συμβάλλει στην εξασφάλιση καλής γειτονίας, η Ελλάδα δεν θα συναινέσει για την ένταξη της Αλβανίας στην ΕΕ.

Η Ευρωπαϊκή Επιτροπή με την έκθεση που δόθηκε στη δημοσιότητα στις 10 Νοεμβρίου πρότεινε την έναρξη των ενταξιακών διαπραγματεύσεων, δίχως την παραμικρή αναφορά στην ελληνική μειονότητα και τις διώξεις που υφίσταται, αλλά και τις προκλήσεις του κ. Ράμα, αφήνοντας έτσι να εννοηθεί ότι έχει επιτευχθεί η «καλή γειτονία» που αποτελεί όρο για την ένταξη μιας χώρας. Τελικά όμως το Συμβούλιο Γενικών Υποθέσεων στις 13/12/2016 απεφάσισε ότι πρέπει να εκπληρωθούν και οι πέντε ευρωπαϊκές προϋποθέσεις πριν από την έναρξη των διαπραγματεύσεων, αναφέροντας και την υποχρέωσή της να αναγνωρίζει και τα δικαιώματα της μειονότητας, συμπεριλαμβανομένων και αυτών της ιδιοκτησίας.

ε.Ελληνοαμερικανικές Σχέσεις

Η επίσκεψη του κ. Ομπάμα πρόβαλε διεθνώς την προσφορά της Ελλάδος στον πολιτισμό και τη γεωπολιτική της αξία και τη διαφήμισε τουριστικά. Όσον αφορά όμως στα εθνικά θέματα και την οικονομική κρίση δεν προσέφερε κάτι το θετικό, όπως άλλωστε αναμενόταν, αφού ως απερχόμενος ο κ. Ομπάμα δεν μπορεί πλέον να ασκήσει πίεση.

Η εκλογή όμως του κ. Τραμπ έχει ανησυχήσει την Ελλάδα, λόγω των φιλοτουρκικών δηλώσεων κάποιων συμβούλων, που έχει ήδη επιλέξει, αλλά και της προεκλογικής του θέσεως ότι «οι ΗΠΑ δεν πρέπει να ασχολούνται με την οικονομική κρίση της Ελλάδος, γιατί αυτό είναι δουλειά της Γερμανίας».

στ. Ελληνορωσικές Σχέσεις

Όπως απεδείχθη από τις δηλώσεις του κ. Λαβρόφ, κατά την επίσκεψή του στην Αθήνα από 1-3 Νοεμβρίου, οι σχέσεις των δύο χωρών είναι πολύ καλές.

Διαβεβαίωσε ότι η αποκατάσταση των σχέσεων της Ρωσίας με την Τουρκία δεν θα έχει αρνητικές επιπτώσεις στα ελληνικά συμφέροντα, τάχθηκε με το μέρος της Ελλάδος και της Κύπρου στο Κυπριακό και εξέφρασε την ανάγκη σεβασμού της Συνθήκης της Λωζάνης. Αλλά δήλωσε αδυναμία εξαιρέσεως μόνο των ελληνικών αγροτικών προϊόντων από τα ρωσικά αντίποινα για τις κυρώσεις της ΕΕ σε βάρος της Ρωσίας, λόγω της Κριμαίας. Εν τούτοις η μικτή διϋπουργική επιτροπή, που ακολούθησε, αναζήτησε τρόπους παρακάμψεώς τους με τη δημιουργία μικτών εταιριών και ίσως υπάρξουν θετικά αποτελέσματα.

2. ΒΑΛΚΑΝΙΑ

α. Σκόπια

Στις 11 Δεκεμβρίου πραγματοποιήθηκαν εκλογές στις οποίες ανεδείχθη πρώτο το κόμμα του κ. Γκρουέφσκι με 51 έδρες έναντι 49 του Σοσιαλδημοκρατικού κόμματος του κ. Ζάεφ. Κατόπιν αυτού ρυθμιστής κατέστη το μεγαλύτερο αλβανικό κόμμα DUI του κ. Αχμέτι και κυβέρνηση θα σχηματίσει το κόμμα που θα συνεργαστεί μαζί του.

Το αποτέλεσμα των εκλογών δεν θα συμβάλει στο σχηματισμό βιώσιμης κυβερνήσεως και έτσι θα συνεχιστεί η πολιτική κρίση στην οποία έχει βυθιστεί η χώρα εδώ και δύο χρόνια, εκτός και αν ο κ. Γκρουέφσκι, που θεωρείται ως υπαίτιος της κρίσεως, αποσυρθεί, το οποίο μάλλον είναι απίθανο.

β. Σερβία

Στις 29 Νοεμβρίου ο πρόεδρος κ. Νίκολιτς δήλωσε ότι η Σερβία δεν θα θυσιάσει το Κόσσοβο και τις σχέσεις της με τη Ρωσία για να ενταχθεί στην ΕΕ.

Από 3-9 Νοεμβρίου πραγματοποιήθηκαν κοινές αντιτρομοκρατικές ασκήσεις σε σερβικό έδαφος με τη συμμετοχή σερβικών και ρωσικών δυνάμεων και την ονομασία «σλαβική αδελφότητα» αν αυτό λέει κάτι!!!

Η Ρωσία προσπαθεί να τηρήσει ισορροπίες τόσο με την ΕΕ στην οποία επιθυμεί να ενταχθεί, όσο και με τη Ρωσία από την οποία εξαρτάται ενεργειακά και μέχρι τώρα το έχει καταφέρει αλλά μέχρι πότε θα το μπορεί!!

γ. Βουλγαρία

Στις 18 Νοεμβρίου πραγματοποιήθηκαν προεδρικές εκλογές τις

οποίες κέρδισε ο φίλος του Πούτιν κ. Ράντεφ. Κατόπιν αυτού ο πρωθυπουργός κ. Μπορίσωφ παρητήθη και η χώρα θα οδηγηθεί μάλλον σε πρόωρες εκλογές.

δ. Μολδαβία

Τις προεδρικές εκλογές που διεξήχθησαν στις 13 Νοεμβρίου κέρδισε ο φιλορώσος κ. Ιγκόρ Ντόντον.

Οι δύο αυτές εκλογές επιβεβαιώνουν την άνοδο των φιλορωσικών δυνάμεων στα Βαλκάνια, προς τα οποία έχει στρέψει το ενδιαφέρον του ο κ. Πούτιν, προκαλώντας ανησυχία στις ΗΠΑ και την ΕΕ.

3. ΤΟΥΡΚΙΑ

α. Εσωτερική Κατάσταση

Παρά τις αντιδράσεις της ΕΕ και των ΗΠΑ, συνεχίζονται οι διώξεις των αντιφρονούντων εντός και εκτός Τουρκίας με ιδιαίτερη βαρύτητα στη φίμωση των ΜΜΕ και την εξουδετέρωση του φιλοκουρδικού κόμματος HPD, του οποίου συνελήφθη ο αρχηγός και βουλευτές. Οι δίκες των κρατουμένων στις φυλακές θα αρχίσουν στις αρχές του 2017.

Την 1η Δεκεμβρίου ο πρωθυπουργός κ. Γκιλντιρίμ δήλωσε ότι το κόμμα της Δικαιοσύνης και ανάπτυξης (ΑΚ) του κ. Ερντογάν και Εθνικιστικό Κίνημα (MHP) του κ. Μπαχτσελί συμφώνησαν για μια περιορισμένη αναθεώρηση του Συντάγματος. Το σχέδιο θα κατατεθεί στη Βουλή και στη συνέχεια θα τεθεί σε δημοψήφισμα το καλοκαίρι 2017.

Σύμφωνα με το Ρόϊτερ το νέο Σύνταγμα θα εξασφαλίζει την παραμονή του κ. Ερντογάν στην εξουσία μέχρι το 2028 και θα τον καθιστά παντοδύναμο. Θα μπορεί να παρακάμπτει το Κοινοβούλιο και να διορίζει τις ηγεσίες των ΕΔ, της Αστυνομίας και της Δικαιοσύνης, καθώς και τις Πρυτανικές Αρχές.

Λόγω των εκκαθαρίσεων στις ΕΔ έχουν δημιουργηθεί τεράστια κενά, κυρίως σε πιλότους μαχητικών αεροσκαφών και επιθετικών Ε/Π, για την κάλυψη των οποίων η κυβέρνηση αύξησε την υποχρεωτική θητεία των υπηρετούνων από 15 σε 18 έτη, απηύθυνε πρόσκληση σε αποστράτους να επανακαταταγούν και εξετάζει το ενδεχόμενο να δώσει κίνητρα σε φοιτητές για να καταταγούν στην αεροπορία και να εκπαιδευτούν ως πιλότοι. Στο Στρατό Ξηράς, όπως ανακοίνωσε το Υπουργείο Άμυνας, θα γίνουν προσλήψεις 30.000 ανδρών εντός της προσεχούς τριετίας, προς κάλυψη των δημιουργηθέντων κενών.

Σύμφωνα με εκτιμήσεις νατοϊκών αξιωματούχων θα χρειαστεί πολύς χρόνος για να επανέλθει η επιχειρησιακή ικανότης των ΕΔ της στα επίπεδα που ήταν πριν το πραξικόπημα και ότι ειδικά για την αεροπορία θα απαιτηθούν 2-3 χρόνια.

Στο εσωτερικό επικρατεί μεγάλη ανασφάλεια από τις συνεχείς βομβιστικές επιθέσεις, σε βαθμό που πολλοί να φοβούνται ότι η χώρα θα οδηγηθεί σε εμφύλιο. Μετά τις συνεχείς ταξιδιωτικές οδηγίες πολλών χωρών, ο τουρισμός έχει καταρρεύσει και η οικονομία παραπαίει. Ο κ. Ερντογάν μιλά για οικονομικό πραξικόπημα και κάλεσε το λαό να μετατρέψει τα δολάρια και ευρώ που έχει στην κατοχή του σε τουρκικές λίρες.

Στις 5 Δεκεμβρίου η Τουρκία εκτόξευσε κατασκοπευτικό δορυφόρο, ο οποίος θα ολοκληρώνει το γύρο της γης σε 90 λεπτά και θα έχει τη δυνατότητα να καταγράφει εικόνες διαστάσεων μισού μέτρου.

β. Εξωτερικές Σχέσεις

Οι σχέσεις με όλες τις χώρες, πλην Ρωσίας, βρίσκονται σε ένταση λόγω της εθνικιστικής ρητορικής του κ. Ερντογάν και τις απειλές που εκτοξεύει εναντίον όσων δεν συμφωνούν μαζί του.

Η Κομισιόν έχει επικρίνει κατ΄επανάληψη τον κ. Ερντογάν για τον τρόπο που συμπεριφέρεται στους πολιτικούς του αντιπάλους, για την πρόθεσή του να επαναφέρει τη θανατική ποινή και για τις συνεχείς απειλές περί καταρρεύσεως της συμφωνίας για το προσφυγικό, σε περίπτωση που δεν απελευθερωθεί η βίζα για τους Τούρκους πολίτες, ενώ δεν έχει εκτελέσει τίποτα από τα 72 προαπαιτούμενα της συμφωνίας. Επίσης τον κάλεσε, ύστερα από τις απειλές προς την Ελλάδα να σέβεται τα χωρικά ύδατα και τον εναέριο χώρο των κρατών μελών της ΕΕ. Μεγάλη ένταση προκάλεσε και το ψήφισμα της Ευρωβουλής της 24ης Νοεμβρίου για αναστολή της ενταξιακής διαδικασίας της Τουρκίας, η οποία απειλούσε ότι, σε περίπτωση εγκρίσεώς του, θα άνοιγε τα σύνορά της στους πρόσφυγες για να πλημμυρίσουν όλη την Ευρώπη. Τελικά το Συμβούλιο Γενικών Υποθέσεων της ΕΕ, παρά τις αντιρήσεις της Αυστρίας, αποφάσισε στις 13/12/2016 να μην παγώσουν οι διαπραγματεύσεις αλλά και να μην ανοίξουν νέα κεφάλαια.

Οι σχέσεις με τις ΗΠΑ βρίσκονται σε ένταση λόγω της μη απελάσεως του ιμάμη Γκιουλέν, του εφοδιασμού των Κούρδων της Συρίας με αμερικανικό εξοπλισμό και του αποκλεισμού της Τουρκίας από τις επιχειρήσεις εναντίον της Ράκα στη Συρία και της Μοσούλης στο Ιράκ.

Η Τουρκία ευελπιστεί ότι με τον κ. Τραμπ η κατάσταση θα αλλάξει επ΄ωφελεία της και ίσως να μην έχει άδικο, αν ληφθούν υπόψη οι δηλώσεις υπέρ της, κάποιων από τους συμβούλους που διόρισε.

Οι σχέσεις με το Ιράκ βρίσκονται σε ένταση λόγω της επιμονής του κ. Ερντογάν για συμμετοχή των τουρκικών δυνάμεων που βρίσκονται στη Βάση Μπασίκα, να συμμετάσχουν στις επιχειρήσεις κατά της Μοσούλης και τις απειλές του πρω-

θυπουργού ότι αν το πράξουν θα τις κτυπήσει. Επίσης λόγω της υποβολής αιτήματος στο ΣΑ/ΟΗΕ, με τη στήριξη των ΗΠΑ, για να επιβάλει την αποχώρηση των τουρκικών στρατευμάτων από το έδαφός της.

Οι σχέσεις με τη Ρωσία βρίσκονται σε καλύτερο επίπεδο. Μάλιστα στο Συριακό υπήρξε και συναλλαγή. Ο κ. Πούτιν ενέκρινε την εισβολή των τουρκικών στρατευμάτων και την περιορισμένη χρήση του εναερίου χώρου της Συρίας στην περιοχή Χαλεπίου, χωρίς όμως προσβολή των Κούρδων, με αντάλλαγμα ο κ. Ερντογάν να αλλάξει στάση και να στηρίξει τον Άσαντ. Και ενώ αυτά έγιναν, στις 29 Νοεμβρίου ο κ. Ερντογάν δήλωσε ότι η εισβολή στη Συρία είχε στόχο τον Άσαντ, για να την ανασκευάσει την επομένη, υπό την πίεση του Πούτιν.

Ο καιροσκοπισμός του κ. Ερντογάν σκίασε τις σχέσεις με τη Ρωσία σε βαθμό που η μελλοντική συνεργασία θα είναι δύσκολη αλλά και μείωσε κατακόρυφα την αξιοπιστία και το κύρος του διεθνώς.

Προβληματισμό σε όλες τις χώρες που γειτονεύουν με την Τουρκία έχουν προκαλέσει οι εθνικιστικές κορώνες του κ. Ερντογάν για αναθεώρηση της Συνθήκης της Λωζάνης και για τα «σύνορα της καρδιάς τους» στα οποία περιλαμβάνονται οι απανταχού μουσουλμάνοι.

Η μετάλλαξη του κ. Ερντογάν σε εθνικιστή οφείλεται στην απομόνωση που αισθάνεται στο εξωτερικό, που τον έχει οδηγήσει σε αλλοπρόσαλλη συμπεριφορά προκειμένου να δείξει παντοδύναμος, αλλά στην πραγματικότητα επιτυγχάνει το αντίθετο. Επιδιώκει όμως και να φοβίσει τους φανατικούς εχθρούς , που δημιούργησε ο ίδιος στο εσωτερικό της χώρας και τον περιμένουν στη γωνία. Η στροφή του αυτή μάλλον θα τον οδηγήσει στην καταστροφή.

4. Ε.Ε.

α. Εσωτερική Κατάσταση

Στις 27 Σεπτεμβρίου Γερμανία και Γαλλία κατέθεσαν στη Σύνοδο Υπουργών Αμύνης, που έγινε στη Μπρατισλάβα, κοινό σχέδιο για την Ευρωπαϊκή Άμυνα, ενώ ο κ. Γιούνγκερ προέβη σε δηλώσεις για ενιαίο ταμείο αμύνης και μιας γενικότερης αναθεωρήσεως του ευρωπαϊκού αμυντικού συστήματος. Αποφάσεις θα ληφθούν στη Σύνοδο Κορυφής του Δεκεμβρίου. Αγκάθι για την ελληνική κυβέρνηση αποτελεί η πρόβλεψη επιχειρήσεων εκτός Ευρώπης, καθότι αποτελεί ιδεολογικό ταμπού για τον ΣΥΡΙΖΑ. Σύμφωνα όμως με κομματικές πηγές μάλλον θα τηρήσει θετική στάση παρόλο που αυτό θα προκαλέσει ενδοκομματικές τριβές.

Φαίνεται ότι δύο παράγοντες επέδρασαν στις παραπάνω ενέργειες. Πρώτος το brexit, καθόσον η Βρετανία σήκωνε και σηκώνει ακόμη μέχρι της εξόδου της το βάρος των κοινών αμυντικών υποχρεώσεων και δεύτερος η εκλογή του κ. Τραμπ ο οποίος δείχνει αποφασισμένος να καλέσει την Ευρώπη να αναλάβει τις υποχρεώσεις της.

β. Γερμανία

Την υποψηφιότητά τους για τις προεδρικές εκλογές του Σεπτεμβρίου 2017 ανακοίνωσαν η κ. Μέρκελ για τέταρτη θητεία και ο πρόεδρος του Ευρωκοινοβουλίου κ. Σουλτς εκ μέρους του σοσιαλδημοκρατικού κόμματος.

Στις 24 Οκτωβρίου το ΥΠΕΞ ανακοίνωσε ότι από τον Ιούλιο μέχρι σήμερα 35 Τούρκοι διπλωμάτες έχουν ζητήσει πολιτικό άσυλο.

Πολλοί Τούρκοι στρατιωτικοί και διπλωμάτες έχουν ζητήσει πολιτικό άσυλο στις ευρωπαϊκές χώρες που υπηρετούσαν προκειμένου να αποφύγουν τις διώξεις του κ. Ερντογάν.

γ. Ιταλία

Στο δημοψήφισμα στις 4 Δεκεμβρίου που προκάλεσε ο κ. Ρέντζι για την αναθεώρηση του Συντάγματος, επικράτησε το ΟΧΙ με 59,1%. Κατόπιν αυτού ο κ. Ρέντζι υπέβαλε την παραίτησή του.

Στις 12 Δεκεμβρίου ορκίστηκε νέα κυβέρνηση με πρωθυπουργό τον κ. Τζεντιλόνι που ήταν ΥΠΕΞ στην κυβέρνηση Ρέντζι, με αποστολή την αλλαγή του εκλογικού νόμου και τη διάσωση των Τραπεζών.

Το αποτέλεσμα αυτό προκάλεσε αβεβαιότητα για τις οικονομικές και πολιτικές εξελίξεις στην Ιταλία και για το μέλλον της Ευρωζώνης.

δ. Γαλλία

Υποψήφιοι για τις προεδρικές εκλογές του 2017 θα είναι ο κ. Φιγιόν από την κεντροδεξιά και ο νυν πρωθυπουργός κ. Βαλς από το σοσιαλδημοκρατικό κόμμα, μετά την απόφαση του κ. Ολάντ να μην εκθέσει υποψηφιότητα.

Σύμφωνα με δημοσκόπηση αμέσως μετά την εκλογή του, ο κ. Φιγιόν θα κέρδιζε την κ. Λεπέν στο β΄γύρο με 67% έναντι 33%.

ε. Ισπανία

Ύστερα από ακυβερνησία 10 μηνών ο κ. Ραχόϊ σχημάτισε κυβέρνηση μειοψηφίας στις 31 Οκτωβρίου.

Στις 26 Οκτωβρίου η κυβέρνηση αποφάσισε, κατόπιν παρέμβασης του ΝΑΤΟ, να μην ανταποκριθεί στο αίτημα της Ρωσίας για ανεφοδιασμό, στο λιμάνι της Θεούτας, της ρωσικής αρμάδας, που κατευθύνετο προς την Μεσόγειο.

στ. Αυστρία

Τις επαναληπτικές προεδρικές εκλογές που διεξήχθησαν στις 4 Δεκεμβρίου κέρδισε ο υποψήφιος των Πρασίνων κ. Μπέλεν με 53,6% έναντι 44,6% του ακροδεξιού υποψη-

φίου κ. Χόφερ, που είχε ταχθεί υπέρ της εξόδου της χώρας από την ΕΕ.

ζ. Ουγγαρία

Άκυρο κηρύχθηκε το δημοψήφισμα, που διεξήχθη στις 3 Οκτωβρίου κατά του ευρωπαϊκού σχεδίου μετανάστευσης λόγω της περιορισμένης συμμετοχής, που ήταν 39,9% έναντι του απαιτουμένου 50%.

Η Βουλή απέρριψε τον αντιμεταναστευτικό νόμο της κυβέρνησης του κ. Ορμπάν, καθώς δεν συγκέντρωσε τον απαιτούμενο αριθμό των 2/3 των βουλευτών για 2 ψήφους (υπέρ 131 έναντι 133 απαιτουμένων).

η. Βρετανία

Η κ. Μέϊ δήλωσε ότι θα ενεργοποιήσει το brexit το Μάρτιο του 2017.

Η κυβέρνηση προσέφυγε κατά της απόφασης Ανωτάτου Δικαστηρίου της 3 Νοεμβρίου, σύμφωνα με την οποία απαιτείται η έγκριση του κοινοβουλίου για να ξεκινήσει το brexit. Για το θέμα αυτό η Γενική Εισαγγελέας κ. Σάρπτσον δήλωσε στις 2/12 ότι οι Δικαστές μπορεί να παραπέμψουν το θέμα στο Ευρωπαϊκό Δικαστήριο του Λουξεμβούργου, που έχει την αρμοδιότητα σύμφωνα με την ευρωπαϊκή νομοθεσία και το οποίο θα χρειαστεί 4-8 μήνες για να εκδώσει την απόφασή του.

Στις 6 Δεκεμβρίου ο αρμόδιος Επίτροπος της ΕΕ κ. Μπαρνιέ δήλωσε ότι το brexit προκαλεί αύξηση του πληθωρισμού και εξασθένηση της στερλίνας. Ανησυχία στους Άγγλους, που κλείνουν τις διακοπές τους, έχει προκαλέσει το γεγονός ότι είναι πολύ αυξημένες λόγω brexit, ενώ οικονομικοί αναλυτές προειδοποιούν ότι τα δύσκολα έπονται.

Στις 16 Οκτωβρίου η πρωθυπουργός της Σκωτίας δήλωσε ότι υπάρχουν πολλές πιθανότητες για τη διεξαγωγή δημοψηφίσματος πριν το 2020 για ανεξαρτησία της μετά το brexit.

5. ΗΠΑ

Τις εκλογές που διεξήχθησαν στις 9 Νοεμβρίου 2016 κέρδισε ο κ. Τραμπ με 290 εκλέκτορες έναντι 232 της κ. Κλίντον παρόλο που αυτή κέρδισε 2 εκατ. ψήφους παραπάνω σε όλη τη χώρα. Αυτό συνέβη γιατί ο νικητής κάθε πολιτείας κερδίζει όλους τους εκλέκτορες.Η CIA διεξάγει έρευνα για τυχόν ανάμειξη της Ρωσίας υπέρ του κ. Τραμπ.

Όλοι εντός και εκτός ΗΠΑ αδημονούν να ακούσουν την πολιτική που θα ακολουθήσει και να δουν τους συνεργάτες και υπουργούς που θα επιλέξει. Μέχρι τώρα έχει ανακοινώσει αρκετά πρόσωπα στα οποία περιλαμβάνονται, πολλοί της οικονομικής ελίτ που είχε υποσχεθεί ότι θα καταπολεμήσει υπέρ των πτωχών στρωμάτων. Επίσης και πολλοί απόστρατοι στρατηγοί, μεταξύ των οποίων ο κ. Μάϊκλ Φλιν, που χαρακτηρίζεται φιλότουρκος, ως Σύμβουλος Εθνικής Ασφαλείας και ο Τζέϊμς Μάτις ως Υπουργός Άμυνας που τάσσεται κατά της σκληρής γραμμής απέναντι στο Ιράν, χωρίς να θέτει θέμα ακύρωσης της συμφωνίας για το πυρηνικό του πρόγραμμα και διαφωνεί με τον κ. Τραμπ για τη σύγκλιση με τη Ρωσία. Αντιδράσεις εκδηλώθηκαν από πολλούς Ρεπουμπλικανούς, όταν ανακοίνωσε την πρόθεσή του να ορίσει ως ΥΠΕΞ τον επιχειρηματία κ. Τίλερσον, ο οποίος έχει δεσμούς με το Κρεμλίνο.

Στις 2 Δεκεμβρίου πραγματοποίησε περιοδεία στην Ιντιάνα και το Οχάϊο, με διακηρύξεις κατά της παγκοσμιοποίησης δηλώνονται, ότι δεν υπάρχει παγκόσμιος εθνικός ύμνος, ούτε παγκόσμια ιθαγένεια, ούτε παγκόσμια σημαία και ότι απ΄εδώ και εμπρός πρώτα θα είναι η Αμερική.

Η εκλογή του προκάλεσε ανάμεικτα συναισθήματα και προσδοκίες.

Στην ΕΕ επικρατεί προβληματισμός για το πώς θα καλυφθεί το κενό εξουσίας, που θα δημιουργηθεί, εάν αποσυρθούν οι ΗΠΑ και κατά πόσο θα ενισχυθούν τα ακροδεξιά κόμματα. Ειδικά στη Γερμανία εκτιμούν ότι θα ενισχυθεί η κ. Μέρκελ ως «ο λογικός πόλος» απέναντι στον απρόβλεπτο κ. Τραμπ.

Στην Ουκρανία και τις χώρες της Ανατολικής Ευρώπης αγωνιούν μήπως βρεθούν στο έλαιος του κ. Πούτιν.

Στη Ρωσία πιστεύουν ότι θα αποκατασταθούν οι σχέσεις, όπως συμφώνησαν οι δύο ηγέτες στην τηλεφωνική τους συνομιλία στις 20 Νοεμβρίου.

Στην Τουρκία περιμένουν ενίσχυση της θέσης και του ρόλου της στο χώρο της Μ.Α. αλλά προβληματίζονται γιατί τηρεί και ευνοϊκή θέση για τους Κούρδους της Συρίας.

Όλα όμως αυτά θα φανούν από τη στιγμή που θα εισέλθει στο Λευκό Οίκο και θα αισθανθεί το δέος της ευθύνης που αναλαμβάνει. Μέχρι τότε όμως θα πρέπει να προσέχει, γιατί τα λεγόμενά του μπορεί να ζημιώνουν την Αμερική και την Παγκόσμια Τάξη.

6. ΡΩΣΙΑ

Η εκλογή του κ. Τραμπ δημιούργησε σοβαρές προσδοκίες για τη βελτίωση των σχέσεων μεταξύ Ρωσίας και ΗΠΑ.

Ενδεικτικές της επερχόμενης αλλαγής είναι οι δηλώσεις του ΓΓ του ΝΑΤΟ κ. Σολντεμπέρκερ στις 15 Νοεμβρίου, ότι η Συμμαχία θέλει διάλογο με τη Ρωσία, κατόπιν της συμφωνίας των κ.κ.. Τραμπ και Πούτιν να συνεργαστούν προς την κατεύθυνση μιας εποικοδομητικής συνεργασίας, αλλά και του κ. Πούτιν την 1η Δεκεμβρίου ο οποίος, στον ετήσιο λόγο του προς το Έθνος, ανέφερε ότι η Ρωσία χρειάζεται φίλους και όχι εχθρούς και γι΄αυτό πρέπει να κτίσει

μια καλή σχέση με τη νέα κυβέρνηση των ΗΠΑ.

Στο πρόσφατο διάστημα, πριν την εκλογή του κ. Τραμπ, η Ρωσία, στο πλαίσιο του ψυχροπολεμικού κλίματος με τις ΗΠΑ :

- Εγκατέστησε πυραύλους στο Κάλιγκραντ στα σύνορα με την Πολωνία, ως αντίμετρα για την παρουσία νατοϊκών δυνάμεων στις χώρες της Αν. Ευρώπης.
- Ενίσχυσε τις ναυτικές της δυνάμεις στην Ανατολική Μεσόγειο με το αεροπλανοφόρο «Ναύαρχος Κουζνέτσοφ» και άλλα επτά πολεμικά πλοία.
- Ανέστειλε στις 30 Οκτωβρίου τη συμφωνία με τις ΗΠΑ για την καταστροφή 34 τόνων εμπλουτισμένου ουρανίου, που αρκεί για την κατασκευή 17.000 ΠΟ.
- Δήλωσε, δια του αναπληρωτού Υπουργού Άμυνας κ. Πανκόφ, στις 7 Οκτωβρίου ότι επανεξετάζει την επανεγκατάσταση Βάσεων στην Κούβα και το Βιετνάμ, τις οποίες είχε απενεργοποιήσει ο κ. Πούτιν το 2001.

7. ΟΥΚΡΑΝΙΑ

Η εκεχειρία του Μινσκ που υπεγράφη το Φεβρουάριο του 2015 τηρείται σε γενικές γραμμές, αλλά συχνά σημειώνονται επεισόδια που την απειλούν με κατάρρευση.

Στις 29 Νοεμβρίου συναντήθηκαν στο Μινσκ οι ΥΠΕΞ Γερμανίας, Γαλλίας, Ρωσίας και Ουκρανίας προκειμένου να συντάξουν τον οδικό χάρτη για την υλοποίηση της συμφωνίας του Μινσκ, όπως είχαν συμφωνήσει οι ηγέτες των τεσσάρων χωρών στις 19 Οκτωβρίου στο Βερολίνο. Η συνάντηση υπήρξε άκαρπη, αλλά οι συνομιλίες θα συνεχιστούν σε επίπεδο διπλωματών.

Στις 1-2 Δεκεμβρίου η Ουκρανία πραγματοποίησε δοκιμή πυραύλων στα σύνορα με την Κριμαία, παρά τις απειλές της Ρωσίας ότι θα κατέρριπτε κάθε πύραυλο, που θα επιχειρούσε κοντά στα σύνορα της Κριμαίας.

Στις 29 Σεπτεμβρίου η ερευνητική ομάδα για την κατάρριψη τους αεροσκάφους των Μαλαισιανών αερογραμμών στις 14 Ιουλίου 2014, αποτελουμένη από Εισαγγελείς και Αστυνομικούς της Ολλανδίας, του Βελγίου, της Ουκρανίας, της Μαλαισίας και της Αυστραλίας, ανακοίνωσε ότι αυτό επλήγη από ρωσικό πύραυλο Buk, που εκτοξεύτηκε από την περιοχή των ανταρτών και είχε μεταφερθεί από τη Ρωσία εκείνο το πρωί.

Το Κρεμλίνο απέρριψε το πόρισμα ως «πολιτικά υποκινούμενο».

8. ΜΕΣΗ ΑΝΑΤΟΛΗ

α. Συρία

Η εκεχειρία που συνεφώνησαν στις 9 Σεπτεμβρίου ΗΠΑ και Ρωσία, κατέρρευσε στις 19 Σεπτεμβρίου με τις δύο πλευρές να αλληλοκατηγορούνται για την παραβίασή της.

Στις 23 Σεπτεμβρίου ο συριακός στρατός υποστηριζόμενος από τη ρωσική αεροπορία, άρχισε τις επιχειρήσεις για την ανακατάληψη του ανατολικού Χαλεπίου, που κατείχαν οι αντικαθεστωτικοί. Ύστερα από φονικές μάχες με δύο εκατ. εγκλωβισμένους και εκατοντάδες νεκρούς και τραυματίες οι δυνάμεις του Άσαντ κατέλαβαν στις 12 Δεκεμβρίου την πόλη, η οποία έχει ισοπεδωθεί στην κυριολεξία από τους αεροπορικούς βομβαρδισμούς.

Το βράδυ της 13ης Δεκεμβρίου 2016, ανακοινώθηκε από ΗΠΑ και Τουρκία συμφωνία για την εκκένωση από αντάρτες και αμάχους του ανατολικού τμήματος που ελέγχεται μερικώς από τους αντάρτες, η οποία όμως δεν εφαρμόστηκε με αποτέλεσμα δεκάδες χιλιάδες άμαχοι να παραμένουν εγκλωβισμένοι χωρίς τρόφιμα και νερό και πολλοί να εκτελούνται μέσα στα σπίτια τους. Στην πόλη διαδραματίζονται σκηνές «Αποκαλύψεως» με τον ΟΗΕ να κάνει λόγο για «κατάρρευση της ανθρωπότητας».

Μετά τη νίκη του καθεστώτος στο Χαλέπι, ο Άσαντ ελέγχει όλο το ζωτικό χώρο δυτικά της γραμμής Δαμασκός-Χομς-Χαλέπι και θα μπορεί να ομιλεί από θέσεως ισχύος σε τυχόν διαπραγματεύσεις για ειρηνική λύση.

Το τέλος της μάχης στο Χαλέπι δεν αποτελεί και το τέλος του εμφυλίου, αλλά μάλλον την αρχή. Οι Δυνάμεις του Άσαντ θα εντείνουν τις επιχειρήσεις για ανακαταληψη όλων των ελεγχομένων από τους αντάρτες περιοχών, με τη βία να εντείνεται και οι Σύριο να ζουν σκηνές φρίκης.

Το γεγονός αυτό σε συνδυασμό με τη διάθεση του κ. Τραμπ για συνεργασία με τον κ. Πούτιν στο Συριακό και όχι μόνον, θα αλλάξει όλα τα δεδομένα με κερδισμένο τον κ. Άσαντ, χωρίς όμως να αποκλείεται να θυσιαστεί και αυτός στο βωμό της συνεργασίας των κ.κ. Τραμπ και Πούτιν. Ίδομεν συντόμως!!!

Στις 6 Νοεμβρίου ξεκίνησε η επιχείρηση «Οργισμένος Ευφράτης» για την ανακατάληψη της πόλεως Ράκα, εμβληματικής πρωτεύουσας του ISIS. Η επιχείρηση διεξάγεται από τις Συριακές Δημοκρατικές Δυνάμεις (SDF) και το κουρδικό YPG, υποστηριζόμενες από τις αεροπορικές δυνάμεις της συμμαχίας των ΗΠΑ. Η Τουρκία απεκλείσθη, γιατί απαιτούσε την εξαίρεση του κουρδικού YPG.

Τα τουρκικά στρατεύματα που εισέβαλαν στη Συρία όχι μόνον εξακολουθούν να παραμένουν, αλλά επεξέτειναν τις επιχειρήσεις προς νότο με στόχο τον διαχωρισμό των κουρδικών περιοχών.

Στις 12/12/2016 το ISIS, εκμεταλλευόμενο την απασχόληση του συριακού στρατού στο Χαλέπι ανακατέλαβε την παλιά πόλη Παλ-

μύρα αλλά την εγκατέλειψε την επομένη κατόπιν σφοδρών βομβαρδισμών της αεροπορίας. Το τέλος του ISIS θα πάρει αρκετό ακόμη χρόνο.

β. Ιράκ

Στις 17 Οκτωβρίου άρχισαν οι επιχειρήσεις για την ανακατάληψη της Μοσούλης με τις σφοδρές συγκρούσεις να συνεχίζονται.

Συμμετέχουν 30.000 άνδρες του ιρακινού στρατού, Κούρδοι Πεσμεργκά και μαχητές σιιτικών πολιτοφυλακών, με την αεροπορική υποστήριξη των ΗΠΑ, της Γαλλίας και της Τουρκίας.

ΗΠΑ και Ιράκ απέτρεψαν τη συμμετοχή της Τουρκίας που απαιτούσε ο κ. Ερντογάν, με το πρόσχημα της προστασίας των σουνιτών της Μοσούλης.

Η Τουρκία παρόλο που συμμορφώθηκε αναζητά την ευκαιρία για να το πράξει με το πρόσχημα ότι το PKK διατηρεί Βάσεις στο Β. Ιράκ. Μάλιστα σε ανακοίνωση του Εθνικού Συμβουλίου, μετά τη συνεδρίαση της 30 Νοεμβρίου, επισημαίνεται ότι έχει το δικαίωμα αυτοάμυνας έναντι του PKK και του ISIS, που διατηρούν Βάσεις στο Β. Ιράκ. Αυτό θεωρείται προαγγελία εισβολής.

***Ο κ. Ερντογάν, αντιλαμβανόμενος ότι μετά την επικείμενη ήττα του ISIS θα επέλθουν γεωπολιτικές ανατροπές στη Μ.Α. και θα μοιραστούν ζώνες επιρροής, επιδιώκει και τη συμμετοχή της Τουρκίας στη μοιρασιά και επειδή δεν του βγαίνει αντιδρά κυκλοθυμικά απειλώντας τους πάντες για τα πάντα. Βλέποντας τον μεγαλοϊδεατισμό του να αποτυγχάνει έχει εμπλακεί σε ένα επικίνδυνο παιχνίδι χωρίς συμμάχους και είναι αμφίβολο αν θα καταφέρει να αποτρέψει τη δημιουργία ανεξάρτητης κουρδικής διοικήσεως, κατά τα πρότυπα του ιρακινού Κουρδιστάν στη Β. Συρία, εκτός και αν επέμβει ως από μηχανής Θεός ο κ.* Τραμπ.**

9. ΑΣΙΑ

α. Β. Κορέα

Στις 20 Οκτωβρίου προχώρησε σε νέα, αλλά αποτυχημένη εκτόξευση πυραύλου.

Στις 30 Νοεμβρίου το Σ/Α επέβαλε και νέες κυρώσεις στη Β. Κορέα για την πέμπτη πυρηνική της δοκιμή, με στόχο τον περιορισμό κατά 25% των εσόδων από τις εξαγωγές κάρβουνου, χαλκού κ.λ.π, αλλά ο κ. Κιμ δεν πτοείται.

β. Κίνα

Στις αρχές Σεπτεμβρίου οι πρωθυπουργοί Ρωσίας κ. Μεντβέντεφ και Κίνας κ. Σοϊόγκου υπέγραψαν συμφωνία στην Πετρούπολη για αύξηση των επενδύσεων κατά 200 δισεκατομμύρια δολάρια σε 3-7 έτη.

Οικονομικοί αναλυτές εκτιμούν ότι η Μόσχα επιχειρεί να δημιουργήσει μια νέα δυναμική στην παγκόσμια οικονομία, ανοίγοντας έναν ουσιαστικό διάυλο με το Πεκίνο.

Η Κίνα στις 17 Οκτωβρίου εκτόξευσε δορυφόρο επανδρωμένο με δύο αστροναύτες, οι οποίοι θα παραμείνουν 30 ημέρες σε διαστημικό εργαστήριο που είχε εκτοξευτεί στις 15 Σεπτεμβρίου. Έτσι η Κίνα έγινε η Τρίτη χώρα στον κόσμο που έχει στείλει ανθρώπους στο διάστημα.

Διπλωματικό επεισόδιο με τις ΗΠΑ δημιουργήθηκε στις 30 Νοεμβρίου λόγω της τηλεφωνικής επικοινωνίας του κ. Τραμπ με την πρόεδρο της Ταϊβάν, η οποία, όπως έχει αναγνωριστεί από τις ΗΠΑ το 1979, ανήκει στην Κίνα.

Ο κ. Τραμπ απαντώντας στους επικριτές του δήλωσε «Μήπως η Κίνα μας ρώτησε αν ήταν σωστό να υποτιμήσει το νόμισμά της δυσκολεύοντας τις επιχειρήσεις μας να την ανταγωνιστούν, ή όταν φορολογούσε βαριά τα προϊόντα μας, παρότι εμείς δεν φορολογούμε τα δικά της ή όταν κτίζει ένα ογκώδες στρατιωτικό σύμπλεγμα στη Νότια Σινικική Θάλασσα ;», δείχνοντας έτσι τις προθέσεις του για την Κίνα.

Επίσης προεκλογικά είχε δεσμευτεί ότι θα απαιτήσει από το Πεκίνο να διαπραγματευτεί την ισοτιμία του κινεζικού νομίσματος την οποία η Κίνα αρνείται πεισματικά.

Μια διαταραχή των σχέσεων των δύο χωρών θα προκαλούσε παγκόσμια αναταραχή αλλά και κραδασμούς στην αμερικανική οικονομία, γιατί η Κίνα είναι ο πρώτος κάτοχος του δημοσίου χρέους των ΗΠΑ στον κόσμο.

Επισκεφθείτε μας στο Διαδίκτυο
www. elisme.gr

Οι Ευθυγραμμισμένοι

Αποσπάσματα προλόγου του **Αντιναυάρχου ε.α. Βασιλείου Μαρτζούκου**

Το παρόν δοκίμιο του Υποστρατήγου ε.α. Κωνσταντίνου Αργυρόπουλου, αποτελεί κραυγή αγωνίας και κρούση κώδωνος κινδύνου, για τον ολισθηρό κατήφορο της Ελλάδος που καταλήγει στην χαράδρα του αφανισμού και του τέλους μίας ένδοξης πρωτοπορίας χιλιάδων ετών. Οι λιγοστές πλέον αναλαμπές εθνικής υπερηφάνειας που προβάλλουν σποραδικά ως ανέλπιστες εκπλήξεις και η πρόσκαιρη ανάταση που χαρίζουν ελπιδοφόρα ελληνόπουλα, ανά την οικουμένη, αδυνατούν να σκεπάσουν την δυσοσμία και δυσμορφία του γενικότερου εθνικού εκφυλισμού, που προκαλεί πολλαπλές δυσμενείς επιπτώσεις και προκαλεί στους συνειδητοποιημένους Έλληνες αισθήματα έντονης ανησυχίας και ντροπής, εκτός ασφαλώς των ανερυθρίαστων πολιτικών τους ταγών.

Στο δοκίμιο του Κωνσταντίνου Αργυρόπουλου επικρατεί η περιγραφή ενός φαύλου κύκλου εγκλωβισμού και «ευθυγραμμίσεως» των Ελλήνων σε ένα στρεβλό δημαγωγικό δήθεν «δημοκρατικό» πολιτικό σύστημα εξουσίας που διασφαλίζει, με επιζήμιο εθνικά τρόπο, την επιβίωσή του μέσω της πειθήνιας (αφελώς ή ιδιοτελώς) υπακοής των πολιτών οι οποίοι με την σειρά τους το διαιωνίζουν έχοντας πεισθεί, ότι το μόνο δημοκρατικό καθήκον συμμετοχής στα κοινά είναι να ψηφίζουν τους ηγέτες τους. Πρόκειται για πολιτική στρέβλωση που ακολουθεί ολόκληρη την πορεία του νεοτέρου ελληνικού κράτους από την επομένη της δολοφονίας του μεγάλου Έλληνος ηγέτου Ιωάννου Καποδίστρια. Έκτοτε η Ελλάς διοικείται από «μπαϊράκια» και «τζάκια» των οποίων οι «πεφωτισμένοι» γόνοι, αντικατέστησαν την βασιλεία με το δικό τους οικογενειακό πολιτικό σύστημα (εξασφαλισμένη οικογενειακή διαδοχή με κατ' επίφαση δημοκρατικές διαδικασίες), στο οποίο ουδείς άλλος εισέρχεται εάν δεν δηλώσει υποταγή ή έστω «ευνοϊκή προσαρμογή», προκειμένου να λάβει το «χρίσμα».

……

Μέσα από τις γραμμές του δοκιμίου, αναβλύζει η έκδηλη ανησυχία για το σημερινό εθνικό αδιέξοδο που οφείλεται στις εκάστοτε εξαρτήσεις της πολιτικής ηγεσίας από εξωθεσμικά κέντρα του εσωτερικού και του εξωτερικού, στο καθοδηγητικό έλλειμμα εκ μέρους των Ελλήνων διανοητών και επιστημόνων και στην με περίτεχνο τρόπο λαϊκή υποταγή στο στρεβλό «δημοκρατικό» σύστημα, μέσω εθισμού των πολιτών στην κατανάλωση και εξάρτηση από υλικά αγαθά, τον δελεασμό και την δωροδοκία των πολιτών και τέλος μέσω πειθαναγκασμού αυτών εάν απαιτείται. Η απογοήτευση του Κωνσταντίνου Αργυρόπουλου, για τα διαχρονικά θλιβερά αυτά χαρακτηριστικά της ελληνικής εξουσίας και το ανεπίδεκτο της βελτιώσεώς των, είναι τέτοια, ώστε να προτείνει ως αντίδοτο την αποσκίρτηση από την εκάστοτε κυβερνητική «αγκάλη» και «φροντίδα» μέσω κοινωνικής αλληλεγγύης, αλληλοβοήθειας και αυτοδιαχειρίσεως. Η λύση αυτή προϋποθέτει ασφαλώς ότι ο λαός είναι άμοιρος ευθυνών και ότι η ελληνική κοινωνία δεν συμμετέχει, στο επίπεδο που της αναλογεί, στα φαινόμενα σήψεως, διαφθοράς και παρακμής, γεγονός που αποτελεί θέμα συζητήσεως.

Το «κατηγορώ» του συγγραφέα προς την ελληνική εξουσία συνεχίζεται αδυσώπητο με τον εκάστοτε εξουσιαστή να επιδιώκει τον αποπροσανατολισμό του συλλογικού ασυνειδήτου και την ανισορροπία αρχετύπων της ελληνικής κοινωνίας, μέσω βομβαρδισμού της με πνευματικούς «ιούς». Η πολυ ερμηνεία και η θολούρα των ιδεών και των προτύπων, η υποχώρηση της κοινής λογικής μπροστά στον όγκο της καλλιεργούμενης μετανεωτερικής κοινωνικής ιδεολογίας, αποβλέπει στον αποσυντονισμό των πολιτών και στην διάσπαση της ομογενοποιημένης συλλογικής θελήσεως προς αντίσταση, με τον απομονωμένο πολίτη να αποβαίνει απλώς ο «χρήσιμος ηλίθιος» και να υφαρπάζεται η πολύτιμη ψήφος του άνευ αντιστάσεως.

……

ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΠΕΛΑΣΓΟΣ
Ιωάννης Χρ. Γιαννάκενας
Χαριλάου Τρικούπη 14, ΤΚ 106 79 Αθήνα
Τηλ: 2103628976, 2106440021, fax 2103638435
Email: acroceramo@hellasbooks.gr

Τὸν ἴδιο χειμώνα οἱ Ἀθηναῖοι οργάνωσαν, κατὰ τὴν ἀρχαία συνήθεια, τὴν τελετὴ τῆς δημόσιας ταφῆς τῶν πρώτων νεκρῶν τοῦ πολέμου. Ἡ ἑτοιμασία γίνεται μὲ τὸν ἑξῆς τρόπο. Τρεῖς μέρες πρὶν ἀπὸ τὴν τελετὴ κατασκευάζουν μιὰν ἐξέδρα καὶ ἀποθέτουν ἐκεῖ τὰ ὀστὰ τῶν νεκρῶν. Ὁ καθένας, ἄν θέλη, μπορεῖ νὰ φέρη ἕνα ἀφιέρωμα στὸν δικό του. Ὅταν ἔρθη ἡ στιγμὴ τῆς ἐκφορᾶς, τοποθετοῦν φέρετρα κυπαρισσένια ἐπάνω σὲ ἁμάξια. Ἕνα φέρετρο γιὰ κάθε φυλή. Τὰ ὀστὰ τοῦ κάθε νεκροῦ εἶναι στὸ φέρετρο τῆς φυλῆς του. Ἕνα ὅμως φέρετρο τό μεταφέρουν κενό. Εἶναι τῶν ἀφανῶν, ἐκείνων ποὺ τὰ σώματα δὲν βρέθηκαν. Στὴν τελετὴ πηγαίνει ὅποιος θέλει, εἴτε πολίτης εἴτε ξένος. Πηγαίνουν καὶ οἱ γυναῖκες, συγγενεῖς, ποὺ στέκονται μπροστά στὸν τάφο καὶ μοιρολογοῦν. Ἀποθέτουν τοὺς νεκροὺς στὸ δημόσιο νεκροταφεῖο ποὺ βρίσκεται στὸ ωραιότερο προάστιο τῆς πόλης. Ἐκεῖ θάβουν πάντα τοὺς νεκροὺς τοῦ πολέμου. Μόνη ἐξαίρεση ἔκαναν γιὰ ὅσους ἔπεσαν στὸν Μαραθῶνα. Αὐτούς, γιὰ τὴν ἐξαιρετική τους ἀνδρεία, ἔκριναν πὼς ἔπρεπε νὰ τοὺς θάψουν στὸν τόπο τῆς μάχης. Ὅταν τοὺς σκεπάση ἡ γῆ, ἕνας πολίτης, ξεχωριστὸς γιὰ τὴν ἀξία του καὶ τὰ χαρίσματά του, ὁρισμένος ἀπὸ τὴν Πολιτεία, κάνει τὸν ἔπαινο τῶν νεκρῶν. Ἔπειτα ὁ κόσμος φεύγει. Ἔτσι γίνεται ἡ ταφή. Ὅσο βαστοῦσε ὁ πόλεμος, κρατοῦσαν τὴν συνήθεια αὐτὴ κάθε φορὰ πού ἔπρεπε. Γιὰ τοὺς πρώτους νεκροὺς τοῦ πολέμου ὅρισαν νὰ μιλήση ὁ Περικλῆς τοῦ Ξανθίππου. Ὅταν ἦρθε ἡ στιγμή προχώρησε ἀπὸ τὸ μνημεῖο, ἀνέβηκε σ' ἕνα ψηλὸ βῆμα γιὰ νὰ τὸν ἀκούη τὸ συγκεντρωμένο πλῆθος καὶ εἶπε:

Απόσπασμα από τον Επιτάφιο του Περικλέους

»Μίλησα πολὺ γιὰ τὴν πολιτεία μας, γιατὶ θέλησα ν' ἀποδείξω πὼς ὁ δικός μας ἀγῶνας δὲν εἶναι ὁ ἴδιος μὲ τὸν ἀγῶνα τῶν ἐχθρῶν μας ποὺ δὲν ἔχουν τίποτε τὸ παρόμοιο μὲ αὐτὰ ποὺ ἀνάφερα, γιατὶ θέλησα νὰ στηρίξω σὲ φανερὲς μαρτυρίες τὸν ἔπαινο τῶν γενναίων αὐτῶν. Καὶ εἶπα τὰ περισσότερα ποὺ εἶχα νὰ πῶ, γιατὶ αὐτῶν ποὺ κοίτονται ἐδῶ καὶ τῶν ὁμοίων τους ἡ ἀνδρεία ἐστόλισε τὴν πολιτεία μὲ ὅσα ἐγώ, ὑμνώντας την, εἶπα πὼς ἔχει. Λίγοι εἶναι οἱ Ἕλληνες ποὺ δὲν εἶναι, σὰν καὶ τοὺς γενναίους αὐτούς, κατώτεροι ἀπὸ τὸν ἔπαινο ποὺ τοὺς γίνεται. Νομίζω πὼς ὁ θάνατός τους καὶ φανέρωσε καὶ ἀπαθανάτισε τὴν ἀνδρεία τους. Ἂν σέ ἄλλα φανερωθῆ κανεὶς κάπως κατώτερος, ὅμως πεθαίνοντας γιὰ τὴν πατρίδα ἀποκτᾶ τὸ δικαίωμα νὰ κρίνεται μόνο γιὰ τὴν παλληκαριά του. Ὅλοι μαζί, στὴν κοινή τους προσπάθεια, ὠφέλησαν περισσότερο ἀπ' ὅ,τι ἴσως ἔβλαψε ὁ καθένας χωριστὰ στὴν ἀτομική του ζωή. Ἀπὸ τοὺς γενναίους αὐτοὺς κανείς, ἄν ἦταν πλούσιος, δὲν ἐδείλιασε γιὰ νὰ σωθῆ καὶ νὰ ἐξακολουθήση νὰ χαίρεται τὸν πλοῦτο του, κανείς, ἄν ἦταν φτωχός, δὲν προσπάθησε ν' ἀποφύγη τὴν συμφορὰ γιὰ νὰ ἔχη τὴν ἐλπίδα μιᾶς καλύτερης ζωῆς. Λογαριάζοντας πὼς ἀνώτερο ἀπ' ὅλα εἶναι νὰ τιμωρήσουν τὸν ἐχθρὸ καὶ πὼς ἀπ' ὅλους τοὺς κινδύνους αὐτός τὸν ὁποῖο ἀντίκρυζαν ἦταν ὁ ἐνδοξότερος, τὸν ἀντιμετώπισαν γιὰ νὰ ἐκδικηθοῦν τοὺς πολεμίους. Μὴ ξέροντας ἄν θά ἐπιτύχουν, βασίστηκαν στὴν ἐλπίδα, στὴν μάχη, ὅμως, ἀπάνω δεν στηρίχθηκαν παρὰ στον ἑαυτό τους γιὰ νὰ πολεμήσουν. Προτίμησαν ν' ἀντισταθοῦν καὶ νὰ πεθάνουν παρὰ νὰ δειλιάσουν καὶ νὰ ζήσουν κι ἀπόφυγαν ἔτσι τὴν ντροπὴ τῆς καταλαλιάς, θυσιάζοντας τὴν ζωή τους γιὰ τὸ ἔργο ποὺ εἶχαν ἀναλάβει. Ἡ στιγμὴ ποὺ τοὺς βρῆκε τὸ χτύπημα τῆς μοίρας δὲν ἦταν γι' αὐτοὺς στιγμὴ φόβου, ἀλλὰ δόξας.

«Στάθηκαν ἀντάξιοι τῆς πολιτείας ποὺ τοὺς ἀνάθρεψε. Ὅσοι ζοῦμε, πρέπει νὰ εὐχόμαστε νὰ ἔχωμε καλύτερη μοίρα, χωρίς ὅμως νὰ ἔχωμε γι' αὐτὸ φρόνημα λιγότερο τολμηρό, ὅταν ἀντιμετωπίζωμε τὸν ἐχθρό. Δὲν πρέπει νὰ περιοριζόμαστε σὲ λόγια μόνο, γιὰ τὴν κοινὴ ὠφέλεια, γιὰ τὴν ὁποία, χωρὶς νὰ σᾶς πῆ κανεὶς τίποτε ποὺ δὲν τὸ ξέρετε, θὰ μποροῦσε νὰ μιλήση πολύ, ἐξαίροντας πόσο μεγάλο εἶναι τὸ ν' ἀντιστέκεσαι στὸν ἐχθρό. Πρέπει νὰ βλέπετε τὸ μεγαλεῖο τῆς πολιτείας στὶς καθημερινὲς της ἐκδηλώσεις καὶ να συλλογίζεστε πὼς τῆς τὸ ἔδωσαν ἄνδρες γενναῖοι ποὺ εἶχαν τὸ αἴσθημα τοῦ καθήκοντος καὶ μεγάλη φιλοτιμία σὲ κάθε ἔργο ποὺ ἀναλάμβαναν. Ἂν, καμιά φορά, ἀτυχοῦσαν σὲ κάποιο ἐγχείρημα, δὲν στεροῦσαν ὅμως τὴν πατρίδα ἀπ' τὴν ἀνδρεία τους, γιατὶ θεωροῦσαν πὼς ἡ ὡραιότερη κοινὴ προσφορὰ ἦταν νὰ θυσιαστοῦν γι' αὐτήν. Ὅλοι μαζὶ τῆς πρόσφεραν τὴ ζωή τους κι ὁ καθένας τους λάμβανε ἀθάνατο ἔπαινο καὶ δοξασμένο τάφο, ὄχι τόσο αὐτὸν ὅπου κοίτονται, ὅσο τὴν μνήμη ἐκείνων ποὺ θὰ θέλουν νὰ τοὺς δοξάσουν, γιατὶ τάφος τῶν μεγάλων εἶναι ἡ πᾶσα γῆ καὶ δὲν φανερώνεται ἀπὸ τὴν ἐπιγραφὴ μιᾶς στήλης στὴν πατρική τους χώρα. Καὶ στὰ πιὸ μακρινὰ μέρη, ἡ μνήμη τους, ἄγραφη, μένει ζωηρότερη μέσα στὶς ψυχές, περισσότερο γιὰ τὴν ἀνδρεία τους παρὰ γιὰ τὸ ἔργο ποὺ ἔκαναν. Ἔχοντας αὐτοὺς γιὰ παράδειγμα καὶ ξέροντας πὼς εὐτυχία θὰ πῆ ἐλευθερία καὶ ἐλευθερία σημαίνει ἀνδρεία, δὲν πρέπει νὰ δειλιάζετε μπροστὰ στοὺς κινδύνους τοῦ πολέμου. Δὲν εἶναι ἀλήθεια πὼς ὅσοι δυστυχοῦν καὶ δὲν ἔχουν ἐλπίδα μιᾶς καλύτερης μοίρας θυσιάζουν πιὸ εὔκολα τὴ ζωὴ τους. Τὴν θυσιάζουν ἐκεῖνοι πού, ἄν θελήσουν νὰ τὴν σώσουν ἀποφεύγοντας τό μοιραῖο, κινδυνεύουν νὰ πάθουν τὸν μεγαλύτερο ἐξευτελισμό ἄν νικηθούν. Γιὰ τοὺς ἀνδρείους ὁ ἐξευτελισμὸς τῆς δειλίας εἶναι χειρότερος ἀπ' τὸν γενναῖο κι ἀναπάντεχο θάνατο.